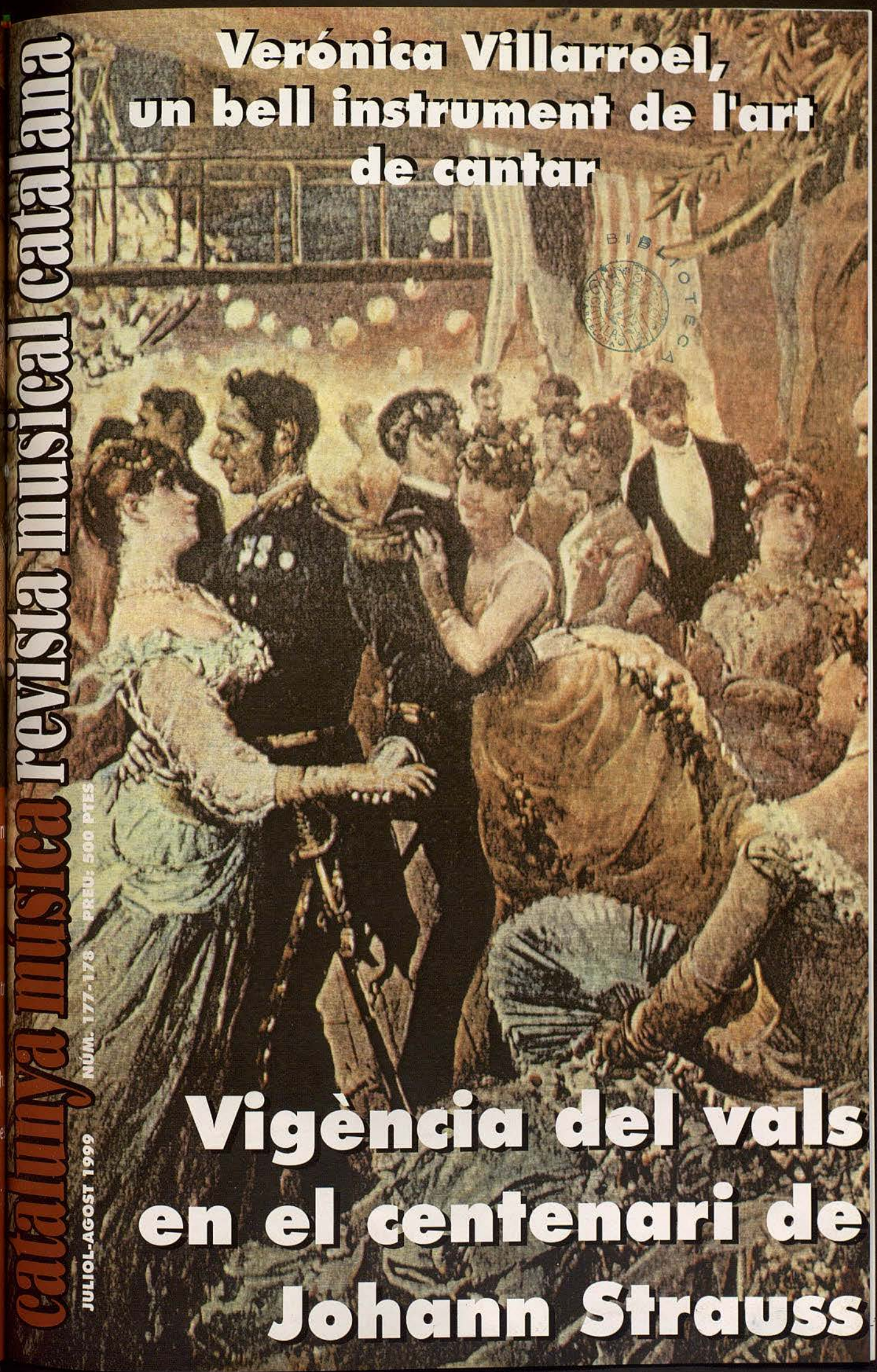
catalunya música revista musical catalana

Verónica Villarroel, un bell instrument de l'art de cantar

BIBLIOTECA

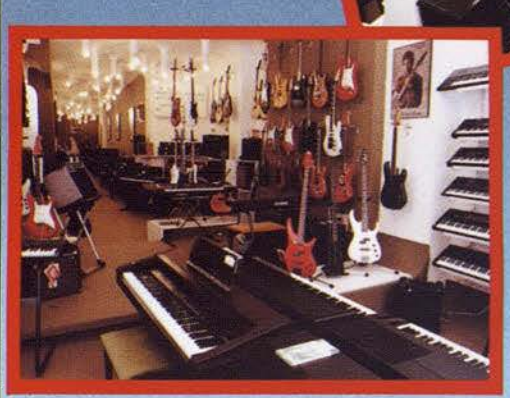
JULIOL-AGOST 1999 NÚM. 177-178 PREU: 500 PTES

Vigència del vals en el centenari de Johann Strauss

Adagio, la vostra botiga de música.

Pianos
Orgues electrònics
Instruments profesionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

adagio

BARCELONA
Muntaner, 300, Xamfrà Laforja
Tel. 200 81 00

Sants, 304 bis
Tel. 440 24 48

CENTRE COMERCIAL GLÒRIES
Avda. Diagonal, 200, local B228
Tel. 486 01 87

BARBERÀ DEL VALLÈS
BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID
Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardiñas
Tel. 435 89 89

MADRID-2
LA VAGUADA - Tel. 730 48 82

177-178
catalunya música

3A ÈPOCA ANY XVI
NÚM. 177-178. JULIOL-AGOST 1999

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla, Jordi Rueda i Xavier Turull.**

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) **i Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número: **PERE ARTÍS, HELENA BAYO, CESC, JAUME COMELLAS, MARIONA CORTÉS, M. CARME DOMINGO, EMMA IZAOLA, JORDI MALUQUER, LLUÍS MILLET, AGUSTÍ MONTELLÀ, MIQUEL PARDO, PEPA PASAMÓN, DAVID PICÓ S., MONTSERRAT PUIG, MIQUEL PUJADÓ, FRANCESC TAVERNA-BECH, LLUÍS TRULLÉN I LLUÍS VILA i CASAÑAS.**

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel. i Fax: 93 268 10 00

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 1999.

SUMARI

revista musical catalana

BIBLIOTECA

EDITORIAL

5 *Música contemporània o el gos que es mossega la cua*

PANORAMA

7 *El Concerts Simfònics al Palau passen a dissabte a la tarda*
per RRMC

8 *Achúcarro, Aragall i Hendricks, figures del Festival de Torroella de Montgrí*
per RRMC

11 *Josep Maria Andreu: una vida entre cançons*
per Miquel Pujadó

15 *Mikrokosmos: "Juguem Cantant"*
per Pere Artís

17 *Tangents: Batxillerat musical*
per Jordi Maluquer

18 *Del seu affm.: Maria Àngels Anglada*
per Jaume Comellas

19 *Extraordinària Renée Fleming*
per Miquel Pardo

20 *La màgia de Händel... i de Marriner*
per F.T.-B.

24 *Àngel Òdena, la maduresa d'un jove artista en escena*
per M. Carme Domingo

25 *Olga Borodina excel·leix en Mussorgski*
per M.P.

TEMA

27 *La giravolta eterna i universal del vals*

28 *El context històric i social del vals a la Viena de final de segle XIX*
per Lluís Vila i Casañas

31 *La revolució del vals vienès*
per Mariona Cortés

34 *El ball esportiu de competició*
per Emma Izaola

38 *El vals com a ball social o de saló*
per E.I.

MUSICALIA

40 *Verónica Villarroel. "Aspiro a ser un bon instrument per al meu art"*
per Helena Bayo

43 *BCN Clàssics: música i art, amb Berganza, Claret i Entremont*
per Lluís Trullén

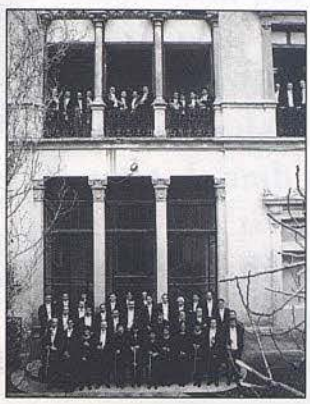
44 *La dansa al Grec 99*
per Pepa Pasamón

SCHERZANDO

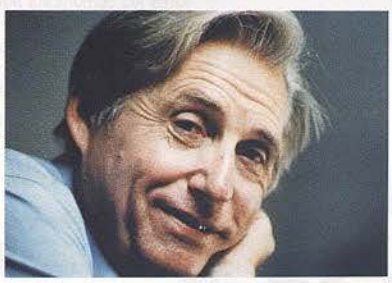
48 **per Cesc**

DISCOS

49

Orquestra Simfònica del Vallès

Joaquín Achúcarro

La majoria de les Comunitats Autònomes reben el que els correspon.

Els ciutadans de Catalunya mereixen un tracte fiscal just.

Totes les comunitats autònomes han d'aportar diners al conjunt de l'Estat. Les comunitats més riques n'aporten més que les altres. Els ciutadans de Catalunya aporten un **24% més** de diners que la mitjana de les Comunitats Autònomes per al funcionament de l'Estat i per a la solidaritat amb altres territoris. Ara bé, quan l'Estat retorna a les Comunitats Autònomes una part d'aquests ingressos, unes comunitats reben els que els correspon i Catalunya un **12% menys**. Això suposa un desequilibri global d'uns **36 punts**. Aquest desequilibri fiscal **representa entre 800.000 milions de pessetes i 1,2 bilions de pessetes cada any**, és a dir 500.000 pessetes per cada família. Si tornés a Catalunya una part d'aquests diners millorarien la nostra economia i el benestar i la cohesió social de tots els catalans. **Hi hauria més escoles, més hospitals, més residències.** En definitiva, més infraestructures i millors serveis públics. Aquest tracte fiscal injust que Catalunya pateix limita les seves capacitats de modernització, creixement i benestar, tant dins d'Espanya com dins d'Europa. **Ha arribat el moment d'aconseguir un tracte més just per als ciutadans de Catalunya. Hi estem d'acord, oi?**

Generalitat de Catalunya

Música contemporània o el gos que es mossega la cua

El tema de la renovació dels repertoris de les programacions dels cicles de concerts sorgeix de forma inevitable en èpoques com les actuals en què es presenten els continguts de la propera temporada. Continguts que any rere any mostren una contumaç fidelitat a la gran tradició classicoromàntica, la qual inevitablement comprèn la part més substancial de les al·ludides programacions amb alguna excepció en què, en tot cas, la cosa deriva més aviat vers una llunyania històrica encara més acusada.

Hom tem caure en la reincidència de tòpics ja molt vistos a redós d'aquest tema, en si mateix prou gastat. I, amb tot, molt important. Perquè entre d'altres raons, n'implica una de tan transcendent com és l'esterilització del procés evolutiu dels gustos estètics de les successives generacions que s'acosten al fet musical. Una realitat que, de forma significativa, només es produeix en l'art musical. La constatació és prou eloqüent.

El ventall de justificacions que hom esmerça ha anat cremant arguments en un enfilall repetitiu, amb escassíssimes i alhora també esgotades variants. I quan en surt un de nou, en molts casos és d'una inconsistència aclaparadora.

Curiosament, un dels que no apareix, ignorem per quines causes, és el de naturalesa econòmica, malgrat que la seva importància és considerable, sobretot pel que fa a iniciatives que es mantenen amb dificultats financeres acusades. Són causes derivades dels drets que generen obres que es programen dins dels límits legals de salvaguarda dels drets dels autors, que en molts casos representen una càrrega pressupostària addicional d'efectes sovint determinantment dissuasiu. En aquest context apareix una evidència d'un gran interès. Ens consta que molts autors estarien predisposats al fet que s'alleugerissin aquestes càrregues en benefici d'una difusió més fluida de la seva obra. Però, tanmateix, la seva és una opinió sense pes decisori –encara que pugui costar d'entendre–, perduda enmig del procés burocràtic que marca un "què" i un "com" inexorables. Es tracta d'un procés del qual, per altra part, el mateix autor es beneficia en uns nivells retributius mínims, fet que justifica encara més la seva actitud "conciliadora" al·ludida.

Ens trobem davant d'un gos que es mossega eternament la cua, en una giragonsa inútil les conseqüències de la qual s'eixamplen també, ens consta, a programacions radiofòniques especialitzades.

"Hem viscut per salvar-vos
els mots,
per retornar-vos el nom
de cada cosa."

Salvador Espriu

Fidels a la nostra inquietut i vocació de suport a les diferents manifestacions culturals, FECSA-ENHER patrocina la MOSTRA DE REVISTES EN CATALÀ, a la vegada que les felicita per la seva contribució a la divulgació de la nostra llengua.

FECSA-ENHER, PATROCINADOR DE LA MOSTRA
DE REVISTES EN CATALÀ

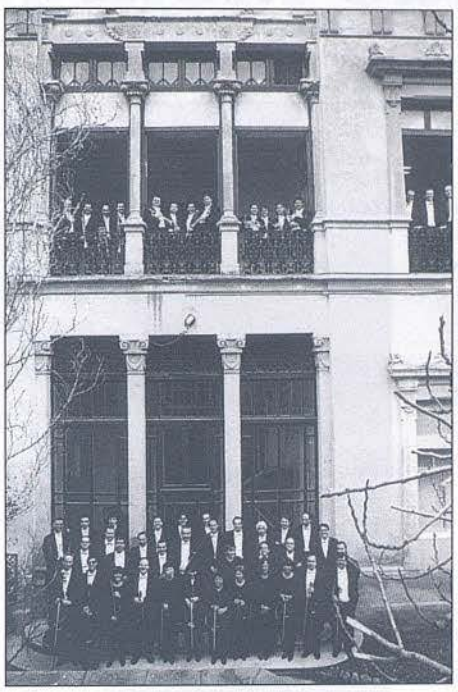
FECSA enher

Els Concerts Simfònics al Palau passen a dissabte a la tarda

La nova edició del cicle Concerts Simfònics al Palau, promogut per la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana i l'Orquestra Simfònica del Vallès, és a punt de fer un important pas endavant la temporada vinent.

Aquest pas endavant es concreta, d'una banda, en l'increment del nombre de concerts, que passa a ser de vuit, contra els quatre o cinc que se n'oferien fins ara, i de l'altra, en la ubicació en la franja horària de dissabte a la tarda.

Per RRMC

L'Orquestra Simfònica del Vallès

Aquest doble canvi ha estat motivat per diverses raons, la primera de les quals la demanda manifesta de sectors d'espectadors que s'omplís el buit que en l'esmentada franja de dissabte a la tarda ha deixat l'OBC al Palau en traslladar la totalitat dels seus concerts a l'Auditori. Juntament amb aquesta realitat, cal assenyalar també el fet de la molt bona acollida que ha tingut fins ara el cicle en l'anterior ubicació de dissabtes al matí.

El cicle començarà el dia 9 d'octubre amb un concert de característiques especials, totalment dedicat a compositors catalans. Amb direcció del titular de l'OSV, Salvador Brotons, i la col·laboració de l'actor Lluís Soler, el concert pren caràcter d'homenatge al poeta Miquel Martí i Pol, centrat en la interpretació de l'obra *Absències per a narrador i orquestra*, que l'esmentat Salvador Brotons ha escrit sobre poemes del poeta de Roda de Ter. La primera part estarà ocupada per obres de J. Solà, Frederic Mompou, de qui s'oferirà el tan conegut cicle de cançons *Combat del somni*, amb soprano per determinar, i Eduard Toldrà, de qui s'interpretarà *La maledicció del comte Arnau*.

Cadascun dels concerts obeeix a un tema determinat que en predisposa el títol, tot intentant donar-hi un criteri conductor. Així, el segon obeeix al títol "Els clàssics romàntics", amb direcció d'Achim Fiedler i actuació solista del pianista català fincat a Vitòria Albert Nieto, que interpretarà la part solista del *Concert per a piano núm. 2* de Sergei Rakhmàninov. La segona part serà coberta per la *Simfonia núm. 2* de Johannes Brahms.

Les envistes de Nadal seran, una vegada més, ateses per un programa centrat en el món del vals vienès, fet enguany especialment indicat en l'avinentesa de commemorar-se el centenari de la mort de Johann Strauss. Obres d'aquest autor centraran el concert que dirigirà Salvador Brotons.

El dia 5 de febrer del 2000 el mateix titular de l'OSV dirigirà un concert en el qual destaquen sengles *suites* de dos dels ballets romàntics més coneguts: *El trencanous* i *El llac dels cignes*.

El cinquè concert oferirà l'atractiu específic de la més celebrada de les simfonies de Beethoven, la *Novena*, comptant amb la participació de l'Orfeó Català, que dirigeix Josep Vila. La direcció serà a càrrec d'un dels gran experts europeus en el camp del simfonisme coral, el francès Pierre Cao.

El sisè concert tindrà lloc el dia 15 d'abril de l'any vinent, en l'àmbit de les celebracions de Setmana Santa, circumstància que marca el seu títol i també la programació de l'esplèndida *Passió segons sant Joan* de Johann Sebastian Bach, amb la participació del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, el director del qual, Jordi Casas Bayer, assumirà la responsabilitat global del concert.

El "Clàssic clàssic" és el títol del concert número 7, amb obres de Mozart i Beethoven. Del compositor de Bonn s'oferirà el *Concert per a violí* en interpretació solista de Sergio Prieto, concertino de la formació vallesana.

El vuitè i darrer concert respon al títol de "L'amor etern (Romeu i Julieta)". Els famosos amants de Verona centren el protagonisme del concert en sengles versions de la tragèdia de Shakespeare de tres importantíssims compositors: Berlioz, Txaikovski i Prokófiev.

En conjunt, es tracta d'una oferta centrada en obres gairebé totes del gran repertori universal, que cerca consolidar i ampliar un públic nou i afermar l'espectador avesat al concertisme simfònic més genuí.

Achúcarro, Aragall i Hendricks, figures del Festival de Torroella de Montgrí

Per RRMC

Els concerts que oferiran el tenor barceloní Jaume Aragall, el pianista bilbaí Joaquín Achúcarro–dos habituals del cicle–, i el de la soprano nord-americana Barbara Hendricks, constitueixen esdeveniments destacats de la programació d'enguany del Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí.

Novament aquesta vila baix-empordanesa promou durant el període estival una autèntica concentració de vida musical, com ho palesen els guarismes següents, gairebé marejadors per la seva envergadura quantitativa. Entre el 24 de juliol i finals d'agost s'oferirà un total de trenta-dos concerts, més dues projeccions de films relacionats amb la música i dos cursos d'interpretació. En aquest sentit i com a contrast en certa mesura compensador, cal fer esment de la pèrdua del Concurs que porta el nom de l'esmentat tenor Jaume Aragall, que deixa de celebrar-se a Torroella de Montgrí.

Aquesta activitat tan acusada es reparteix en diferents cicles. El primer és el que es correspon amb una programació convencional i comprèn un total de deu concerts. El segon és el Cicle Ricard Viñes, del qual ja vam informar a la RMC 175, amb quatre concerts. El tercer commemora el cinquantè aniversari de la Declaració dels Drets Humans amb dos recitals. El quart és dedicat al títol El Mercat del Món, el cinquè a Música Tradicional Catalana, el sisè és l'habitual Cicle de Joves Intèrprets i, finalment, hi ha un setè cicle, que respon al títol de Clàssica i Jazz al Carrer, amb un total de cinc esdeveniments.

Miriam Makeba

A més, es projectaran els films *Don Giovanni*, traducció cinematogràfica d'aquesta òpera feta per Joseph Losey, i *Carmen* en la versió de Francesco Rossi, dues de les més reeixides traduccions fílmiques d'espectacles operístics que s'han fet mai.

Com ja és habitual en aquesta manifestació, l'oferta és molt variada no sols en gèneres sinó també en nivells qualitatius i d'interès. La part central del cicle ofereix esdeveniments de la importància dels indicats –recitals d'Aragall, Achúcarro i Hendricks– i també la presència de l'Orquestra de Cambra de Viena –gairebé formació simfònica amb trenta-set components– i la de la Real Cámara amb la soprano Marta Almajano. Són manifestacions d'una solvència que no exigeix superior contrast. El Cor Glinka de la Capella de Sant Petersburg, el Cor Kodály i la Capella Savaria amb un programa barroc i el Quartet de Clarinets de Barcelona i la Camerata Romeu de Cuba, conjunt femení de cordes, completen aquest apartat iniciat per un concert a càrrec d'antics alumnes dels Cursos Internacionals d'Interpretació musical. Són noms avui ja destacats, en molts casos, en el panorama musical del país, com el barítion Iñaki Fresan, el clarinetista Joan Ramon Sancho, els violinistes Joan Orpella, Rosario Hernández i Manel Porta, el viola

Bernat Bofarull, els violoncel·listes Arnau Tomás i Amparo Lacruz i els pianistes Emili Brugalla, Albert Guinovart i Daniel Ligorio.

El Cicle Ricard Viñes, dedicat a la creació panística del segle XX, comptarà amb les actuacions de Gustavo Díaz, Francisco Sanemeterio, Josep Enric Bagaria i Jordi Masó, que interpretaran, respectivament, música de cadascuna de les primeres dècades d'aquest segle.

Miriam Makeba canta pels drets humans

L'apartat que es dedica commemorar el 50è aniversari de la Declaració dels Drets Humans: músiques entorn de l'esclavatge, compta amb una de les presències més destacades del Festival, la cantant sud-africana Miriam Makeba, una llegenda com a artista i com a referent en la lluita pels drets humans. En aquest capítol, també hi intervindrà la Familia Valera-Miranda, un grup que conrea l'anomenat so cubà.

L'apartat que hom dedica per primera vegada a la música tradicional catalana comptarà amb un concert de la Cobla Els Montgrins, que dirigeix Martí Camós, i la representació de l'opereta folk titulada *La festa d'Ulisses* amb lletra de Jaume Arnella, música de Ferran Martínez i coreografia de Joan i Joaquim Serra.

El Cicle de Joves Intèrprets es basa en músics no catalans amb noms, de fet, força desconeguts en el nostre àmbit, cosa que no deixa de resultar, almenys en principi, sorprenent.

Diversos indrets de la vila: plaça de Pere Rigau, Fora Portal, plaça de la Vila i confluència entre carrer Major i plaça de Pi i Margall acolliran manifestacions de naturalesa variada, que integren des del jazz al rock, passant pel clàssic.

La música tradicional catalana s'incorpora als cursos

Pel que fa a l'habitual Curs Internacional d'Interpretació Musical, manté el to de gran nivell pel que fa al quadre de professors, amb figures tan destacades com el pianista Joaquín Achúcarro, el compositor Lleonard Balada, el violinista Félix Ayo, el violoncel·lista Radu Aldulescu, el contrabaixista Franco Petracchi, el guitarrista Alvaro Pierri, el flautista Vicenç Prats, i Josep Vila, director de l'Orfeó Català.

Hom ha programat també un curs instrumental de música tradicional catalana, que es desenrotllarà el mes de juliol i que ateny instruments com la gralla, a càrrec de Roser Olivé; el violí, a càrrec de Simone Lambregts; la percussió, a càrrec d'Enric Canada; el flabiol i tamborí, a càrrec de Joan Moliner; el sac de gemecs, a càrrec de Xaver Bayer; l'acordió diatònic, a càrrec de Francesc Marimón, i folklore, a càrrec de Xavier Orriols.

Aquest curs compta amb el suport del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional de la Generalitat de Catalunya, el director general de la qual, Joan Vidal i Gaiolà, a l'acte de presentació del Festival remarcà el fet que sovint es potencia la música tradicional de fora i en canvi hi ha com una certa reserva a fer-ho amb la catalana.

Una vegada més el Festival gaudeix del suport de la Fundació Caixa de Catalunya i de diverses institucions catalanes i gironines. Cal fer esment que l'església parroquial de Sant Genís, on es concentra la major part de l'activitat concertística, enguany es beneficiarà d'una instal·lació d'aire condicionat que afavorirà el confort dels assistents als concerts.

Per la seva part, l'alcalde de Torroella de Montgrí anuncià que el municipi havia adquirit una casa senyorial de la vila, on en un futur proper s'instal·larà un museu, dedicat de forma molt específica a la història musical de Torroella, una vila que, certament, té ua tradició molt arrelada i molt potent en l'art d'Orfeu.

FUNDACIÓN RETEVISIÓN

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ - PALAU DE LA MÚSICA

Fundación Retevisión s'ha incorporat com a **Membre d'Honor** de la **Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana**. per a la Temporada 1999/2000.

El conveni de col·laboració ha estat signat pel Sr. Pedro de Torres Simó, de **Fundación Retevisión** i el Sr. Fèlix Millet i Tusell, President de la **Fundació Orfeó Català - Palau de la Música Catalana**.

Amb aquest patrocini, la **Fundación Retevisión** expressa, una vegada més, el seu ferm suport a la cultura.

La Música i el Mar s'han unit

al llarg de la història

per a crear Grans Obres.

Aquest és el nostre petit homenatge a totes elles. El vaixell de paper s'ha fet amb la partitura de "La Mer" de Debussy.

TRASMEDITERRANEA

Membre d'Honor del Palau de la Música Catalana

La lletra impresa a través de la música

Josep Maria Andreu: una vida entre cançons

Josep Maria Andreu (Barcelona, 1920) es dóna a conèixer com a poeta el 1957 amb *Per entrar en el regne*. El 1960 publica un segon llibre, *Intento el poema*, amb el qual havia guanyat l'any anterior el Premi Carles Riba. Tanmateix, posa a partir d'aleshores la seva ploma al servei de la Cançó. Ha escrit moltíssims textos originals –que han estat musicats per compositors com Lleó Borrell, Antoni Parera Fons o Ricard Miralles, i interpretats per cantants com Raimon, Lluís Llach, Montserrat Caballé, Josep Carreras i un llarg etcètera– i ha versionat en català un gran nombre de temes internacionals, divulgats per Núria Feliu i altres intèrprets. Els seus dos reculls de poemes, i una mostra de la seva producció com a lletrista, formen el volum *Poemes i cançons (1957-1992)*, publicat el 1993 per Editorial Columna.

Per **MIQUEL PUJADÓ**

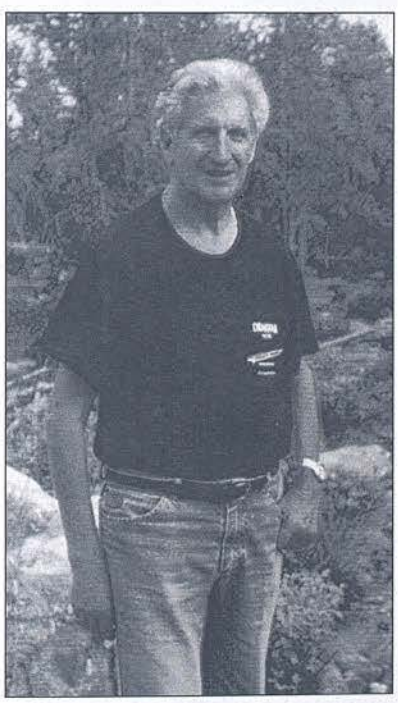
Per entrar en el regne i *Intento el poema*, aquests han estat els teus únics llibres de poesia. Almenys, de poesia per ser llegida...

–Sí. Pensa que els de la meva generació, els que arribem als vint anys en la immediata postguerra, vam patir uns grans problemes lingüístics. No solament pel que fa a la possibilitat d'expressar-nos públicament en català, sinó també pel que fa a la formació o, millor dit, a la manca de formació en la nostra pròpia llengua. Al final dels anys cinquanta, la situació era una mica, només una mica, més oberta, per les pressions que rebia un règim que volia veure's reconegut internacionalment. Sortien llibres, hi havia premis literaris... Jo vaig fer la tria, vaig triar la meva pròpia llengua com a eina d'expressió, i el meu primer llibre ja va quedar finalista al Premi Carles Riba.

–L'any que el va guanyar Pere Quart amb *Terra de naufragis*, si no vaig errat...

–Sí, i en Perucho va quedar segon. El Carles Riba, però, me'l vaig endur jo el 1959 amb el meu segon llibre.

–I la teva producció poètica sembla acabar-se aquí, en una mena de cant del cigne. Per què no vas continuar per aquest camí?

L'escriptor als Estanys de la Pera l'any 1991

–Veuràs, érem a tocar dels anys seixanta, i començava a córrer allò que van anomenar poesia "realista", o "realisme social". De fet, aquest concepte de la poesia va arribar a ser, durant un temps, excessivament hegemònic, i la veritat és que jo no m'hi sentia pas identificat. Compte: jo era tan "protestaire" com qualsevol altre, però considerava que l'acte de protesta ja era el mateix fet d'escriure en català, i que a partir d'aquí el que calia era fer bona poesia, i prou. A més, el moment va coincidir amb els inicis de la Cançó, i m'hi vaig llançar. Tot va començar quan vaig conèixer en Serrahima.

–En Lluís Serrahima, l'autor de l'article *Ens calen cançons d'ara* que, publicat a la revista "Germinàbit", el 1959 precisament, és considerat, salvant les distàncies, com l'equivalent de *La Pàtria* d'Aribau pel que fa a la Renaixença; és a dir, un text programàtic, bàsic per entendre l'aparició i el desenvolupament del moviment. Com va anar, tot plegat?

–Ens vam conèixer l'any 60, poc després que sortís publicat Intento el poema. *Vam començar parlant de poesia, dels nostres gustos particulars en aquest camp, i la conversa va anar derivant cap als nostres projectes respectius. Va ser llavors que em va parlar del possible rellançament de la cançó catalana actualitzada, posada al dia, el que estaven començant a fer en Porter, la Remei Margarit..., és a dir, el nucli inicial dels Setze Jutges. Per cert, l'article d'en Serrahima havia estat inspirat en una conversa amb en Josep Benet, un altre home im-*

portantíssim per a la creació de la Nova Cançó en aquells moments. Però no canviem de tema: com qui no vol la cosa, li vaig comentar a en Lluís que, només per divertir-me, havia escrit versions catalanes de tres temes estrangers. Bé, per divertir-me i prou tampoc... Amb perspectiva, podríem dir que jo ja tenia una certa intuïció, i no anava del tot errat. Creia interessant que la gent cantés en català, i en aquella època la gent cantava el que sentia per la ràdio, els premis de San Remo i tot això... Jo vaig traduir, doncs, alguns d'aquests temes de moda (recordo que un era la cançó principal de la pel·lícula Orfeo negro*), però sense pensar que fos possible de publicar-los o enregistrar-los. No coneixia encara els Jutges, ni res que s'hi assemblés.*

–Les teves versions dormien el son dels justos en un calaix...

–Exactament. Fins que en Serrahima i els altres se'n van assabentar, tot coincidint amb el temps dels primers festivals. Necessitaven material. Els vaig passar les meves versions, me'n van demanar més, i les vaig fer amb molt de gust; i amb les meves versions i d'altres que van escriure en Joan Argenté, en Josep Tremoleda (un d'aquells homes que tiraven endavant les iniciatives més diverses a favor de la llengua) i l'Albert Jané, el 5 febrer de 1961 es va poder celebrar al Centre Comarcal Lleidatà una de les primeres sessions de Cançó, on recordo que van cantar, entre d'altres, un grup que es deia Els Pioners, en Rigol i en Miquel Porter, que cantava les seves pròpies cançons. La sessió es va repetir una setmana més tard, i aquell dia es van repartir els textos ciclostilats. Era l'època en què en Josep Espar estava organitzant Edigsa, l'editora que va publicar els primers discos en català.

–Tot plegat, estava en plena ebullició...

–Ja ho pots ben dir, durant els mesos següents ens vam anar reunint a casa d'en Porter, amb l'Enric Gispert, en Serrahima, l'Argenté, la Remei Margarit... També hi havia en Lluís Albert, un músic i compositor amb qui vaig fer la meva primera cançó original, L'home del temps, *que fou enregistrada per Grau Carol.*

–En Lluís Albert, però, no va continuar per aquest camí.

–No, era bàsicament un compositor de sardanes, i va considerar que en tot cas li calia emprendre una formació en el camp de la cançó lleugera que li hauria representat massa esforç. Després vaig començar a treballar amb en Lleó Borrell, i la col·laboració fou molt llarga i va donar molts fruits. Mentrestant s'anaven celebrant altres festivals. Recordo que el mes de setembre de 1961 en vam fer un al Centre Comarcal Lleidatà en el qual va participar com a convidat en Josep Guardiola.

–En Guardiola, amb les Germanes Serrano, havia estat un dels pioners del disc català al final dels cinquanta...

–En aquella sessió, s'hi van

19è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

El Vendrell (Sant Salvador)
del 10 de juliol al 21 d'agost de 1999

JULIOL

10 dissabte
VIOLONCEL·LISTES DE BARCELONA
OCTUOR DE VIOLONCELLES

17 dissabte
ORQUESTRA DE PLECTRO DE CÓRDOBA
Pablo A. Fernandez, violoncel

21 dimecres
JORDI SAVALL, viola da gamba
XAVIER DIAZ, tiorba & chitarra

29 dijous
COBLA MEDITERRÀNIA
COBLA JUVENIL DE BELLPUIG
Vè Memorial Josep M. Bernat

AGOST

1 diumenge
ORQUESTRA DE CAMBRA REIAL CERCLE ARTÍSTIC
Griselda Ramón, soprano
Margarida Buendia, soprano

5 dijous
PAOLO GAVANELLI, barítion
ALEJANDRO ZABALA, piano

7 dissabte
COR DE LA RADIO DE PRAGA
ORQUESTRA DE CAMBRA MARTINU

12 dijous
DAVID GERINGAS, violoncel
TATJANA GERINGAS, piano

14 dissabte
JOVE ORQUESTRA CAMERATA XXI
Roel Dieltiens, violoncel

19 dijous
ALESSIO BAIX, piano

21 dissabte
SOLISTES DE LA ROYAL OPERA HOUSE
Ludmil Anguelov, piano

Entrades numerades: de 1.500 a 2.500 ptes.
Informació: Tel. 977/68 34 68

Organitza: Patronat Municipal Auditori Pau Casals

Josep Maria Andreu enmig de Lleó Borrell (a la seva dreta) i de Guillem d'Efak

cantar temes originals i una vintena d'adaptacions, i es va repartir ja un llibret ben editat. Va ser la fi d'una etapa catacumbal. A partir del 1962 es creen els Setze Jutges (que es presenten al CICF), Edigsa publica el disc Espinàs canta Brassens*... i el públic es va ampliant progressivament d'una manera notable. Jo sempre m'havia sentit atret per la cançó com a gènere, i m'hi vaig anar engrescant cada vegada més. Aquí hauríem de fer un incís: la gent identifica sovint la Nova Cançó amb la cançó d'autor, amb el que ara en diuen els "cantautors", però en aquell moment ningú no va pretendre que la cançó d'autor fos hegemònica. Es tractava de dignificar un gènere, i tothom hi estava cridat: els autors i intèrprets de les seves pròpies cançons, és clar, però també lletristes, compositors i intèrprets* tout court. *També la gent acostuma a identificar la Nova Cançó amb "cançó de protesta"...*

–Aquesta és una etiqueta que arriba dels EUA molt més tard, arran de la Guerra del Vietnam, i va lligada a *folksingers* com Bob Dylan, Pete Seeger o Joan Baez.

–Justa! I les nostres primeres cançons eren anàlisis, sovint crítiques i lúcides, del nostre entorn quotidià, però no pas cançons de protesta. Fixa't en Les floristes de la Rambla *d'en Porter, per exemple. Volíem fer cançons que fossin adoptades per la gent, cançons que la gent cantés sense manies, així com cantaven els èxits en castellà del moment. Per tal d'aconseguir això, tan vàlida era una obra d'autor com d'adaptador. De fet, donar a conèixer la bona cançó internacional en català podia ajudar a fer-ne després de pròpies.*

–Això em fa pensar en la polèmica sobre la novel·la que va seguir al buit en el gènere provocat pel noucentisme. Una de les propostes era fer arrelar a Catalunya algunes branques de la novel·lística estrangera per tal d'ajudar a desenvolupar una futura producció autòctona.

–És difícil que una cosa s'imposi i sigui acceptada sense comptar amb precedents internacionals sòlids, i crec que el que dic és vàlid per a tots els camps: per a la cançó, la novel·la, el cinema... A més, si del que es tractava era de dignificar la Cançó, una cançó d'autor hereva de la tradició francesa de Brassens, Ferré, Brel, Barbara, etc., no necessitava cap procés de dignificació. La cançó que s'havia de dignificar era la comercial, la "festivalera", que es trobava sota mínims pel que feia a qualitat i a exigència. Aquesta fou la tasca a la qual em vaig consagrar.

–És que si determinades cançons de moda ja tenien uns textos originals (anglesos, italians) fluixos, les traduccions castellanes eren sovint nefastes, plenes de llocs comuns, de destrosses sintàctiques...

–Modèstia a part, jo crec que sovint he millorat els originals amb les meves adaptacions. És més, de vegades ni tan sols he tingut en compte el text. De vegades, m'han donat un títol i l'estructura sil·làbica que havia d'encaixar amb la música i, a partir d'aquí, he bastit un text absolutament original. Bé, tal com et deia abans, a partir d'aquí vaig deixar la poesia estricta força de banda (tot i que tinc alguns poemes inèdits), però crec sincerament que les cançons que he escrit tenen dignitat literària, i poden ser llegides per elles mateixes, sense recórrer a la música.

–¿Vas anar treballant en els dos camps –textos originals i adaptacions– en funció de la demanda?

–Sí, i afortunadament, en aquell moment, la demanda era molta. Amb en Borrell, ens vam fer un tip de treballar.

–No puc estar-me de recordar alguns dels títols que vau produir plegats, i que han estat cantats per intèrprets com Jordi Barre, Grau Carol, Miquel Cors, Salvador Escamilla, Eulàlia, Glòria, Dolors Laffitte, Maria Cinta, Ventura Oller, Germanes Ros, Salomé i un llarg etcètera... Són temes que es van fer tan populars com *Si un dia sóc terra, Anirem tots cap al cel, L'avi, A cara o creu, Com el vent, Amiga mort*... És clar que hem de parlar, però, de *Se'n va anar.*

–Per aquells anys, els festivals de cançons eren molt populars, i pel que fa al Festival de la Canción del Mediterráneo, que se celebrava a Barcelona, vam adonar-nos que enlloc de les bases no es prohibia presentar al concurs cançons en català. Perquè en aquest concurs no seleccionaven intèrprets sinó cançons: els cantants (un home i una dona) eren

triats després. En Borrell i jo ja vam fer un primer intent el 1962 amb Tot el port duc al cor, *però la cançó no fou seleccionada. L'any següent sí va ser seleccionat el* Se'n va anar.

–Només aquest fet ja era tot un èxit.

–Doncs imagina't què va representar que triomfés! La cançó era una cançó ben feta i prou, res de l'altre món, però que una cançó en català guanyés un festival com aquest, i a més interpretada per Raimon, amb tot el que això significava, fou la consagració definitiva de la Cançó catalana com a gènere d'abast popular, com a gènere que aspirava a la seva definitiva maduresa i normalitat.

-Això no li devia fer gaire gràcia al règim...

–De fet, és a partir del Se'n va anar *que es comencen a mirar les cançons amb lupa. Abans, la Cançó per a ells era cosa de quatre gats. Però d'ençà d'aleshores van començar a considerar-la perillosa.*

–Per cert, ¿va costar molt de convèncer en Raimon que interpretés un tema tan allunyat de la seva estètica i, a més, sense guitarra i encorbatat?

–Ignoro les negociacions que van mantenir Edigsa i Raimon. Ell sempre ha afirmat que havia cantat el Se'n va anar *per voluntat de servei (i, de fet, no el va incloure a la seva integral, en no considerar-lo com a propi). En tot cas, en Borrell i jo, i tots els qui érem al voltant del projecte, també actuàvem per voluntat de servei al país i a la llengua, i sense demanar res a canvi.*

–En Borrell i tu vau tornar a provar sort al mateix Festival un temps després amb el tema *A cara o creu.*

–Fou interpretat per Lluís Llach i per la Dolors Laffitte (que és una noia que sempre m'ha encantat com a intèrpret i que no ha tingut la sort que es mereixia). A cara o creu *no va guanyar, però va fer un paper prou digne. En aquest cas, fou un projecte de Concèntric, menat per l'Ermengol Passola.*

–Amb en Llach vas tornar a col·laborar en un parell d'ocasions.

–Però només com a lletrista. Em va musicar dos textos. Millor dit: vaig posar lletra a dues músiques seves. El resultat foren les cançons Temps i temps *i* Cels trencats. Temps i temps *va funcionar molt bé, en canvi sembla que a en Lluís* Cels trencats *no li va acabar de fer el pes i la va cantar molt poc.*

–De fet, és una de les poques cançons d'en Llach que no compta amb reedició en CD. Havia sortit en un EP, un disc de quatre cançons, de Movieplay, i mai no va ser inclosa en cap àlbum.

–I és una llàstima, perquè a mi em sembla sinceralment una cançó prou reeixida. Per cert, va existir una tercera col·laboració amb el Lluís, però va romandre inèdita. Es tracta d'una cançó anomenada Camps.

"... donar a conèixer la bona cançó internacional en català podria ajudar a fer-ne després de pròpies"

–El text es troba, per cert, en el volum *Poemes i cançons*, publicat per Columna, que tinc aquí al meu davant. En llegeixo un fragment: "*Camps d'oliveres i blat / i de sang que hem colgat / amb els morts de la guerra. / (...) / Sí. Sé que a tu et sembla ahir / i que en saps el camí / i que en saps les dreceres. / Sí. Però avui hem tapat / el record i el forat / de les vostres trinxeres.*" Sí que fa pensar en la manera de fer d'en Llach, a cançons com *Respon-me* o d'altres d'inicis dels setanta.

–Però ja ho veus, no la va arribar a enregistrar. Suposo que va preferir treballar cada vegada més els seus propis textos, i ho ha fet així durant molts anys, amb alguna musicació escadussera de poemes, tot i que darrerament sembla haver trobat en Martí i Pol un bon col·laborador.

–La veritat és que és molt difícil trobar una cançó realment rodona, tant a nivell de lletra com de música.

–Ja ho pots ben dir, un poema preciós pot no funcionar com a cançó. Una música esplèndida pot donar peu a una cançó esguerrada. La cançó ha de ser la confluència equilibradíssima, quasi màgica, d'aquests dos elements. I fins i tot quan text i música encaixen perfectament, encara hi ha molts factors que te la poden destrossar: una interpretació errònia, o unes orquestracions equivocades.

–En aquest sentit, recordo un disc senzill de Miquel Cors amb els teus textos *Però mira l'home* i *Espiritual blanc*, perjudicats per uns arranjaments totalment inadequats de Ricard Miralles. Hi ha músics excel·lents (l'Amargós n'és un altre cas simptomàtic) als quals els costa posar-se al servei d'una cançó.

–Has emprat l'expressió justa: "posar-se al servei". Quan un arranjador intenta fer la "seva" música i s'oblida que l'objectiu és donar presència a unes paraules, una veu i una melodia, malament. I molts discos s'han vist perjudicats per aquesta manera de fer. L'ideal és que un músic sigui també un bon lector de poesia, o que simplement s'estimi la cançó per ella mateixa, com en Michel Legrand, a França, compositor, arranjador i cantant. La cançó té elements musicals, però no és música i prou, i alguns músics tendeixen a oblidar-ho.

–Per cert, no vull acabar aquesta conversa sense un record per a la Núria Feliu. Suposo que, entre tants cantants que han interpretat els teus textos, és ella qui s'emporta el premi a la quantitat, oi?

–Ja ho crec, la Núria ha cantat dotzenes d'adaptacions meves de tota mena: d'estàndards americans, de cançons italianes, franceses... Ha fet un treball extraordinari: llàstima, però, que no s'animés a interpretar més temes originals. Ara bé, pel que fa als darrers anys, una de les satisfaccions més grans que he tingut ha estat que en Josep Carreras i la Montserrat Caballé enregistressin un àlbum cadascun amb els meus textos. Són unes veus realment extraordinàries.

MIKROKOSMOS

"Juguem Cantant"

Segur que la crònica oficial dels esdeveniments musicals de l'any no el destacarà; ni, probablement, n'hi haurà referències de la crítica...

I això no obstant, jo tinc per cert que el concert del passat dia 15 de maig al Palau, organitzat pel Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, haurà estat un dels actes musicals de més rendiment social.

He dit de més "rendiment" no de més "lluïment"... D'aquest darrer, ni gota; d'aquell, n'estic segur!

Un cop més, el SCIC celebrà una altra edició del Juguem Cantant –la vintena, ja–, de les trobades adreçades a infants de cinc a set anys que mostren el treball fet durant el curs, i que –en el que afecta la demarcació del Barcelonès– es concretà en la sessió de referència (que s'afegí a les de Sant Vicenç de Castellet, Vic, Sant Carles de la Ràpita, Sant Pol de Mar, Anglesola, Matadepera i Piera).

Veure cinc-cents infants a l'hemicicle del Palau cantant il·lusionadament un programa pensat per a ells i la cantata *El follet valent* de N. Juanet, C. Ripoll i R. Nogué, eixampla el cor i invita a l'esperança.

No és un miratge... No és la quantitat de nens i nenes que canten, sinó la realitat d'uns resultats artístics molt dignes (i molt difícils d'assolir!), allò que atorga trets definitius i definitoris a l'audició.

Cinc-cents infants han viscut una experiència única amb la màgia del cant, que els serà llavor que un dia fruitarà... I s'hauran embadalit de fer-ho en un recinte que, a més de sala de concerts, és símbol i estendard.

L'espurneig dels ulls, la vibració dels rostres, el nerviosisme d'uns i la desimboltura dels altres, el deler de cantar, l'atenció als directors...: una pura meravella!

I, és clar, al darrere, la labor abnegada, obscura i tenaç d'un equip que, contra tota defallença, hi ha esmerçat temps i esforços sense altra compensació que haver treballat, amb esperit de servei, per a la consecució d'una feina ben feta. Quin exemple!...

El columnista sortí del Palau amb el cor esponjat. I, per contrast amb tants capteniments eixorcs –privats o oficials– i amb les mesquineses de què darrerament ha estat testimoni en els qui haurien d'haver estat llum i han estat fum, es ratificà un cop més en l'esperança d'un demà millor. La hi refermaren la joia i la il·lusió d'aquelles cares radiants.

Pere Artís

Jordi Savall actuarà al Festival del Vendrell

El concert que oferirà Jordi Savall i Xavier Díaz –tiorba i chitarra– *constitueix el fet de més relleu de la programació de l'edició d'enguany del Festival del Vendrell, que es desenrotllarà entre els dies 10 de juliol i 21 d'agost a l'Auditori Pau Casals de l'esmentada vila. Amb el títol de "Folias & Romanescas", interpretarà obres d'autors entre els quals destaquen Marin Marais, Gaspar Sanz, Correa de Arauxo i Diego Ortiz.*

El Festival l'inaugurarà el conjunt Violoncel·listes de Barcelona que dirigeix Lluís Claret, amb un programa de transcripcions per a aquest conjunt amb obres de J. S. Bach, Enric Morera, Juli Sandaran, Luciano Berio, Arvo Pärt, Heitor Villa-Lobos i Pau Casals, i cloenda obligada amb El cant dels ocells.

El cicle ofereix concerts de característiques molt dissemblants, amb conjunts en alguns casos poc coneguts a casa nostra al costat de figures molt reconegudes, com és el cas, ultra les esmentades, del violoncel·lista David Geringas, que actuarà acompanyat al piano per Tatjana Geringas en un concert amb obres de Leonard Bernstein, Beethoven, Txaikovski i Mendelssohn. També cal fer esment del barítion italià Paolo Gavanelli, que actuarà acompanyat al piano per Alejandro Zabala i oferirà un programa amb dues parts molt diferenciades. La primera dedicada a obres de compositors que van del Renaixement (Caccini, Monteverdi , Falconeri Estradella) al classicisme (Gluck). La segona correspon al repertori operístic romàntic més exacte (Verdi, bàsicament, i Giordano).

També hi haurà un concert de música per a cobla amb l'actuació de la Cobla Mediterrània i la Jovenil de Bellpuig com a celebració del Memorial Josep Maria Bernat, actuacions de l'Orquestra Pectro de Córdoba, Orquestra de Cambra del Reial Cercle Artístic, Jove Orquestra Camerata XXI, el pianista Alessio Bax i el conjunt Solistes de la Royal Opera House amb direcció i concertino de Vasko Vassilev i del pianista Ludmil Anguelov com a solista convidat.

Esment especial mereix l'actuació del Cor de la Ràdio de Praga i l'Orquestra de Cambra Martinu en un concert amb dues parts molt diferenciades. La primera dedicada a obres de Benedetto Marcello i Vivaldi i la segona totalment ocupada per la Missa en Re menor *d'Antonin Dvorák.* ■

El Festival de Jazz de la Costa Brava homenatja Tete Montoliu i Duke Ellington

Sengles homenatges a Duke Ellington i Tete Montoliu centren en gran mesura la programació del Festival de Jazz de la Costa Brava que enguany arriba a la desena edició.

Aquesta commemoració ha servit d'al·licient per donar un nou pas endavant, que se significa, entre altres fets, per l'ampliació a sis del nombre de concerts i per la incursió en un nou espai, el Teatre Municipal de Palafrugell, remodelat i reobert al públic recentment.

El Festival, que dirigeix Ricard Gili, manté la fidelitat a un concepte jazzístic que poua en la tradició més genuïna i, en definitiva, clàssica del gènere. Començarà, com és habitual, amb un concert a la plaça Nova de Palafrugell a càrrec d'un grup de joves intèrprets catalans, els Lazy Chikens, que dirigeix el reconegut trombonista Dani Alonso.

Amb el títol de "Memorial Duke Ellington", el segon concert –al Teatre Municipal– oferirà les excel·lències de la música sacra escrita pel genial músic nord-americà; concretament l'obra *Freedom*, que l'any 1969 va presentar ell mateix a Barcelona. En aquesta edició hom comptarà amb la mateixa coral, ara dirigida per Xavier Sans, l'orquestra La Locomotora Negra, les cantants Kati Autrey, Núria Rial i Randee Greer i la ballarina de claqué Mireia Font.

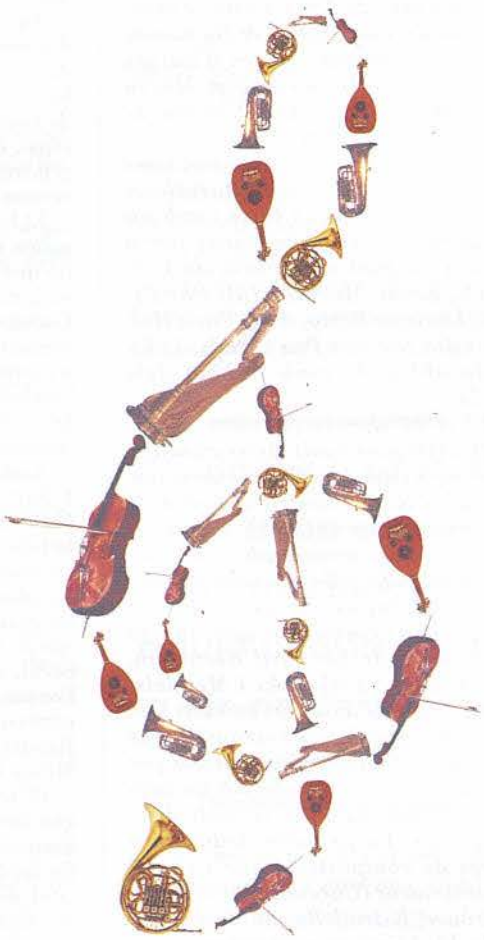
El tercer concert tindrà lloc a la que en el decurs de l'existència del Festival ha estat la seu base, el magnífic Jardí Botànic de Cap Roig. Amb el títol de "Jam session 99. Tribute to Norman Granz J.A.T.P", hom procurarà fer una reedició actualitzada de les famoses *jam sessions* que durant els anys cinquanta i seixanta organitzava l'empresari Norman Granz.

El quart concert, que també tindrà lloc al Cap Roig, portarà una de les figures més destacades del Festival, Clark Terry, amb el seu quintet. Es tracta d'un antic solista de l'Orquestra de Duke Ellington i un els millors trompetes de tota la història de la música negroamericana.

Dos pianistes catalans, Albert Bové i Ignasi Terrazza, i un francès d'origen català, Alain Guiu, amb els seus respectius trios protagonitzaran el cinquè concert, també al Cap Roig, que assumeix la condició d'homenatge a Tete Montoliu. El trio d'Alain Guiu comptarà amb la col·laboració com a convidat del vibrafonista francès Dany Ortiz.

El sisè concert, segon dedicat a recordar Duke Ellington, comptarà amb l'actuació de la *big band* Echoes of Ellington Jazz Orchestra, considerada la formació que interpreta amb més fidelitat "la música del Duke". ■

CATALUNYA MÚSICA,
SEMPRE EN CONCERT.

CATALUNYA
MÚSICA

CATALUNYA
RÀDIO

TANGENTS

Batxillerat musical

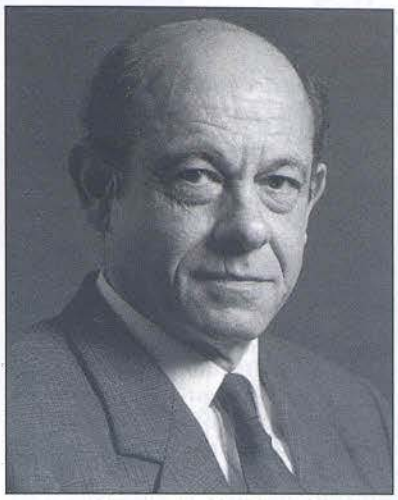
Fa quinze anys, com a mínim, que l'actual directora del Conservatori Superior de Música de Barcelona em va comentar una idea molt senzilla per compaginar estudis generals i estudis musicals. Calia que les assignatures s'impartissin en un institut al matí i que a la tarda, com a complementàries o variables, les assignatures de música es fessin als conservatoris.

Fins ara, salvant alguna excepció privada, experimental, aquesta simplicitat no s'havia dut a la pràctica ni havia tingut reconeixement oficial. I els qui es volien professionalitzar en el camp de la interpretació musical o bé cursaven de manera deficient l'ensenyament general mitjà, o bé no dedicaven prou temps a l'estudi i a la pràctica de les disciplines musicals corresponents. Llevat que fossin uns esforçats que en plena adolescència ja ho haguessin de pagar amb hores de son.

Les noves lleis d'ensenyament permeten, a partir del curs que ve, aquesta simplificació. Només cal que conservatoris i instituts d'ensenyament mitjà es posin d'acord. No sembla del tot fàcil i sembla encara més difícil que l'ensenyament privat pugui fer-ho, perquè obrir una línia de batxillerat musical, que suposa dotar els crèdits variables –aquí musicals– d'un ampli ventall de professorat (amb la conseqüent problemàtica del reconeixement oficial) i fer només els crèdits comuns, però deixant els variables per als conservatoris, no els és rendible.

La bona notícia és que en un conservatori amb instal·lacions noves de trinca, molt funcional, el de Vila-seca, el seu director ho ha aconseguit i sembla que el curs que ve el batxillerat musical funcionarà. Seria bo tenir coneixement dels altres que se sumin a la iniciativa, de les pegues, de les millores possibles. De tot plegat, en depèn el nivell professional i cultural dels nostres intèrprets del futur.

Jordi Maluquer

Fèlix Millet

Fèlix Millet, Joan Guinjoan, Anna Ricci i Carles Santos, distingits amb la Creu de Sant Jordi

Onze entitats i quaranta-una personalitats han estat distingides enguany amb la Creu de Sant Jordi, entre les quals figuren el senyor Fèlix Millet –president del Comitè Executiu del Consorci del Palau de la Música Catalana i president de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana–, els compositors Joan Guinjoan i Carles Santos i la mezzosoprano Anna Ricci. També ha estat distingit Rafael Moneo, arquitecte del nou Auditori de Barcelona.

La Creu de Sant Jordi és la màxima distinció que atorga el Govern de la Generalitat de Catalunya, com a reconeixement a persones o entitats que han desenvolupat la seva tasca a favor de la identitat i la cultura catalanes i pel seu civisme. ■

Més de 50 cors de 27 països al XVIIè Festival de Cantonigrós

Del 15 al 18 d'aquest juliol s'escau una nova cita amb la música i la dansa, amb la participació de 53 cors i grups de dansa no professionals, procedents de 27 països d'Europa, Amèrica i Àsia (de gran tradició musical), a la 17a edició del Festival Internacional de Música de Cantonigrós.

Com ja és habitual, els cors femenins, masculins, mixtos i infantils, així com els grups de dansa, ofereixen les seves actuacions ja sigui en la competició com en els concerts dels vespres. A la inauguració, el dia 15, es representarà l'òpera infantil en un acte *The Golden Vanity*, de Benjamin Britten, a càrrec del Cor Vivaldi-Petits Cantors de Catalunya –dirigit per Oscar Boada–, formació que va guanyar el Festival fa dos anys en la categoria infantil. ■

Puyana i Montsalvatge centren el Festival de Cadaqués

El compositor Xavier Montsalvatge assumeix el títol de compositor resident de la vint-i-vuitena edició del Festival de Cadaqués i serà el protagonista absolut del primer concert, en el qual s'oferiran les seves composicions *Paràfrasi concertant*, *Cuarteto indiano*, *Serenata a Lydia de Cadaqués* i *Folia Daliniana*.

Aquest festival, que es desenrotllarà entre els dies 29 de juliol i 13 d'agost, una vegada més es basa en el protagonisme de l'Orquestra de Cadaqués, present en tres dels set concerts del cicle, i en un aplec de solistes d'un notable relleu. És el cas del clavecinista Rafael Puyana, que tindrà una aportació especialment rellevant amb un concert en solitari, amb obres d'Antoni Soler, Francesc Mariner, Domenico Scarlatti i J. S. Bach, i en un altre amb l'esmentada Orquestra de Cadaqués en el qual interpretarà el *Concert del Albaycin per a clavicèmbal i orquestra* del seu amic Xavier Montsalvatge, que d'aquesta manera reforma el protagonisme en el Festival. El programa, que dirigirà Gianandrea Noseda, el completarà la *Simfonia núm. 5* de Beethoven.

Un altre concert que té un interès considerable és el que amb el mateix equip artístic bàsic (orquestra), comptarà amb Lluís Claret, Ludwig Muller –concertino de l'Orquestra de Cadaqués– i Philippe Entremont en la doble qualitat de director i solista de piano. Aquest trio interpretarà el *Triple concert per a piano, violí i violoncel* de Beethoven, una de les composicions més grandioses del repertori concertant universal.

El mateix Lluís Claret compartirà amb dos altres solistes així mateix molt destacats, el pianista Josep Maria Colom i el clarinetista Joan Enric Lluna, un programa integrat per obres de Beethoven, Gerhard i Brahms.

La soprano Rosa Mateu, acompanyada al piano per Miguel Ángel Tapia, oferirà un programa d'autors catalans, amb obres d'Albéniz, Granados, Mompou, Montsalvatge i per primera vegada interpretarà les *Tres odes* de Ramon Carnicer sobre textos d'Anacreont.

Cal fer esment, finalment, d'un concert dedicat d'una manera específica als nens, amb la interpretació de *Liliana* de Salvador Brotons, que es va estrenar en la versió orquestral el 1993, i que ara s'ofereix per a piano i narrador, amb l'actuació solista d'Alba Ventura, l'actriu Carme Pla del Grup T de Teatre i acompanyada per projecció de diapositives amb il·lustracions d'Apel·les Mestres, autor del text en què es basa aquesta composició.

Els concerts, com és habitual, tindran lloc a l'església parroquial de Cadaqués. ■

Curs sobre *Tristany i Isolda* de Wagner a Figueres

La tercera edició del Curs Internacional de Música Romàntica de Figueres tindrà com a tema únic l'estudi de Tristany i Isolda *de Richard Wagner. Es durà a terme entre el 2 i 4 del proper mes de setembre i hi intervindran com a conferenciants els professors Hermann Danuser, de la Humboldt-Universität de Berlín; José María García Laborda, de la Universitat de Salamanca; Victòria Cirlot, de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona; Javier Arnaldo, de la Universitat Complutense de Madrid, i Xavier Antich, de la Universitat de Girona. A més, Catharine Macedo, de la Universitat d'Oxford, i Francesc Cortès, de la Universitat Autònoma de Barcelona, presentaran les seves ponències sobre el tema "Wagner i el Modernisme a Catalunya". El curs es clourà amb una taula rodona sobre "L'herència musical de Richard Wagner" en la qual participaran diversos professors del mateix curs.*

Aquesta proposta ha tingut en les dues edicions anteriors un alt nivell de participació i de reconeixement, tot sumant la seva programació al Festival de Música de l'Empordà (Schubertíada de Vilabertran), que té lloc habitualment durant els mesos d'agost i setembre.

Els organitzadors són, com cada any, l'Ajuntament de Figueres, la Universitat de Girona i Joventuts Musicals de Figueres, i les inscripcions es tanquen el dia 15 de juliol. La UdG reconeix el curs com a assignatura de lliure configuració de 3 crèdits, als quals poden optar també alumnes d'altres universitats. Per a més informació, es pot trucar a la secretaria del curs: Servei d'Ensenyament de l'Ajuntament de Figueres. Tel.: 972.51.08.18. ■

Corrigenda

En la convocatòria referent al Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé-Principat d'Andorra, publicada al número 175 de CM/RMC, hi apareixen incorreccions de contingut.

Les dades "*Hi poden participar totes les persones amb un mínim de tres anys d'estudis de cant, persones amb la carrera de cant finalitzada o bé cantants amb un mínim d'experiència professional de dos anys*" i "*el nombre màxim de participants és de 36*" eren vàlides per a les classes magistrals que va impartir la senyora Montserrat Caballé i no pas per al Concurs. En el primer cas, la dada correcta era "*hi poden participar els cantants masculins nascuts a partir de l'1 de gener de 1967 i les cantants femenines nascudes a partir de l'1 de gener de 1969*". En el segon cas, el nombre de participants al Concurs era de cent. També era errònia la data límit d'inscripció, en comptes del 3 de maig –data de les classes magistrals de la senyora Caballé– havia de ser el dia 31 de març.

La Redacció de CM/RMC lamenta aquestes informacions errònies. ■

Del seu affm.

Sra. Maria Àngels Anglada

Absència viva de les Lletres i de la Música catalanes

Estimada amiga:

Quan el passat mes de novembre li vaig adreçar una carta des d'aquestes mateixes pàgines, res no em feia pensar que seria la darrera vegada que em comunicaria amb vostè, des del tu a tu terrenal. I tanmateix, el trencament abrupte de la rutinària visió d'un noticiari televisiu em va posar front a front amb una realitat del tot inesperable i més que del tot indesitjada. Mai una diada de Sant Jordi podria haverme fornit una imatge tan aclaparadora de rosa esfullada.

I la prova és que he tardat a reaccionar i a reprendre l'alè d'una relació directa amb vostè, al marge ara d'aquell tuteig terrenal al·ludit, trobant-se com es troba vostè envoltada de la immensitat de tots els déus; especialment dels hel·lènics que tant estimava per vocació intel·lectual, i dels judeocristians assumits per la tradició cultural més immediata.

L'esvoranc que ha deixat el seu viatge etern ha de resultar especialment aclaparador per a tots aquells qui tenim o pretenem tenir una visió de la realitat humana, oberta i descompartimentada. I això s'escau pel fet que vostè, com massa pocs intel·lectuals del país, ha estat una persona d'interessos totals, si em permet l'expressió, i sense que això no exclogui unes determinades proclivitats més vistents. El lector ja ensumarà que aviat em posaré a parlar del seu amor específic per la música. És del tot inevitable. Però amb quin entusiasme l'he sentida parlar de plàstica, també. I com l'exercici apuradament estètic de la praxi literària vocacional, mai no li ha impedit –ans li ha atiat– el compromís reivindicatiu amb les causes humanes més feridores i la identificació més sentida amb els trepitjats i escopits de la història.

Però a la fi, aquesta és una publicació dedicada a la música, i atènyer la seva relació amb aquest art és indispensable. Raons funcionals òbvies m'obliguen a emprendre el camí de la síntesi més estricta. El passat mes de novembre vostè ocupava la tribuna que estem dedicant a escriptors que en la seva obra han dispensat una atenció específica a l'art de l'harmonia sonora. De la seva presència, obligada com probablement cap altra, n'extrec dos breus paràgrafs. El primer es refereix a quan Miquel Pujadó li recorda que un gran artista –ho exemplifica en Céline i la seva obra antisemita *Bagatelles pour una masacre*–, pot ser un individu profundament miserable. Vostè respon: "*Voldria creure que un músic no hauria estat mai capaç de fer una cosa així.*" I a l'acabament de l'entrevista assenyala: "*La música continua apassionant-me, i m'acompanyarà tota la vida.*"

Estimada amiga, pot estar segura que mai no he conegut un elogi més grandiós de la música que el que expressa la seva primera resposta. Només un amor immens i una sensibilitat tan exquisida i refinada com la seva el pot fruiterar. I ara em sento incapaç d'afegir-hi res més.

Pel que fa a la segona, vull fer-me la idea, ho necessito amb tota intensitat, que en companyia dels déus només perceptibles als creadors d'art, als humans més absolutament immortals, no li faltaran ni descobertes d'ignots trios de Mozart com el que imaginà en *Viola d'amore*, ni caldran luthiers apaivagadors de situacions tràgiques com en *El violí d'Auschwitz* i a la fi podrà transfigurar-se definitivament en el vessant més excels de la Glauca de Quios de *Sandàlies d'escuma*, poetessa i música alhora.

Imaginadora privilegiada que ha estat de veritats literàries convertides en reals, aquesta serà la idíl·lica manera de perpetuar la seva obra en l'eternitat deífica.

Del seu affm.
Jaume Comellas ●

Extraordinària Renée Fleming

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Renée Fleming, soprano. Steven Blier, piano. Schubert, Wolf, Glinka, Liszt, Mendelsshon, Gounod, Debussy, Strauss, Dvorák. Palau de la Música Catalana. 16 de maig de 1999.

Per MIQUEL PARDO

És un autèntic goig poder sentir aquesta cantant nord-americana, amb tota la càrrega d'empatia que aconsegueix transmetre al públic. Ens oferí un programa divers en autors i estils que abastava des de Schubert fins a Debussy, i en el qual podíem comparar distintes versions musicades del mateix poema fetes per diversos autors. Escoltàrem el poema de Willemer *Suleika* segons la inspiració plena de gràcia d'un Schubert, i , també, des de la vivacitat elegant de Mendelsshon; així com també del text de Goethe *Kennst du das Land*, copsàrem la sensibilitat angoixada de Wolf al costat de la brillantor estilística de Liszt. Apareixien alhora referències encreuades entre *Margarideta a la filosa* de Schubert i la celebrada "Ària de les joies" del *Faust* de Gounod que, ben segur si s'hagués escrit avui dia, hauria estat un motiu justificat de denúncia per plagi, si més no en l'acompanyament pianístic. Eren altres temps...

Calia posseir un excel·lent sentit de la declamació, amb una varietat de caràcters concretats en els diversos registres vocals, per poder interpretar l'*Escena del Faust* de Schubert, cosa que Renée Fleming ho demostrà sobradament. Sols la maduresa artística podria fer front a la dificultat d'expressar la pau interior i l'angoixa vital en *Coneixes el país?* de Wolf. No ens va agradar, però, el caràcter excessivament lleuger i frívol de l'"Ària de les joies", malgrat el refilet vocal executat de manera sorprenent.

Interpretant Debussy, la Fleming llueix la qualitat de la filatura instrumental, jugant quan convé la carta de la fragilitat, dins d'una flexibilitat vocal extraordinària en la *mezza voce*. Va ser en aquestes peces on destacà la tasca sòlida d'Steven Blier al piano. Una perfecta dicció de l'alemany ajudava a extreure tota la poesia dels *lieder* de R. Strauss, especialment en *Cäcilie*.

Finalment, com a culminació de l'actuació d'aquesta soprano, arribaren una sèrie de bisos, en els quals vam poder aprendre, entre altres coses, amb quin *feeling* s'ha de cantar Gershwin.

Feliç epíleg d'Euroconcert

Euroconcert. Orfeo Barockorchester. Véronique Dietschy, soprano. Michi Gaigg, direcció. J. B. Lully, M. Pignolet de Montéclair, B. A. Aufschnaiter, J. Ph. Rameau. Palau de la Música Catalana. 25 de maig de 1999.

Véronique Dietschy

Per F. TAVERNA-BECH

Com a cloenda de la XIV temporada d'Euroconcert es va oferir un altre concert de música barroca al Palau. Aquesta vegada el programa estava centrat en compositors francesos: Lully, Rameau i Pignolet, a més de Bendict Anton Aufschnaiter, un austríac poc conegut. Com ja és habitual i tradicional en la política concertant d'aquesta temporada d'Euroconcert, la presentació de l'Orfeo Barockorchester va manifestar veritable interès musicològic i també la qualitat artística especial d'aquells intèrprets que a més d'oferir puntuals versions d'unes partitures venerables, cerquen alhora d'investigar en la naturalesa estètica de la música del passat, així com també en la possible autenticitat de l'estil interpretatiu i, si més no, a redescobrir partitures oblidades. Aquest era el cas de Benedict Anton Aufschnaiter.

No hi va haver sorpreses, però la vetllada va captivar per la bellesa d'unes obres escrites amb veritable ciència compositiva i unes interpretacions resoltes amb cura i rigor musicològic, aspecte que, d'altra banda, no obstaculitzaren l'efusió emotiva de l'actuació, en la qual destacà de manera molt especial la cantant Véronique Dietschy, per la seva veu i l'expressiva puntualització del cant. El concert, dirigit amb sincera emoció i profund coneixement de les obres per Michi Gaigg, va constituir un memorable epíleg a la XIV temporada d'Euroconcert.

La màgia de Händel... i de Marriner

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orquestra i cor de l'Academy of St. Martin in-the-Fields. Lisa Milne i Janice Watson, sopranos. Christiane Iven, mezzosoprano. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Christopher Robson, contratenor. Neal Davies, barítion. Sir Neville Marriner, direcció. *Jephta*, oratori en tres actes de Georg Friedrich Händel. Palau de la Música Catalana. 10 de maig de 1999.

FOTO: G. POCH

Per F.T.-B.

Certament, el títol d'aquest comentari també hauria pogut ésser "*la màgia de Marriner i els seus músics de St. Martin in-the-Fields*". Tanmateix, s'ha preferit subratllar la figura de Händel, ja que en moltes ocasions el seu nom, tot i reconeixent-li genial grandesa, queda un xic empetitit per la categoria de Johann Sebastian Bach, el seu contemporani. D'alguna manera Bach potser projecta una aura d'artista creador i d'una personalitat de més profunditat estètica; amb tot, i malgrat els efectes i l'espectacularitat que Händel assolí en moltes de les seves òperes i obres concertants, així com també el seu prestigi de músic cortesà, aquesta mena d'enlluernament que produeix cal deixar-lo de banda i considerar-lo com un artista i un veritable poeta de la música que va establir les bases i els fonaments d'un art nou que surà amb l'època clàssica, continuà més enllà del romanticisme i il·luminà encara en els temps moderns. Qualitats aquestes que donen forma i vida a tot el curs del seu oratori *Jephta*, el darrer que va compondre.

Veritablement, resulta difícil escollir aquells passatges en què el geni händelià brilla amb més força i potser aquesta homogeneïtat és un dels mèrits de la partitura: l'interès constant de la seva música, l'hàbil construcció per assolir l'expressió dels moments culminants, sense restar, però, emoció poètica als passatges de transició. També és admirable la saviesa de Händel per tractar les veus i perquè aquestes donin sense problemes el millor de si mateixes, allà on calgui accentuar l'eloqüència discursiva. La música flueix sense artificis i amb la naturalitat espontània, aspectes que solament són a l'abast del veritable geni creador.

En altres paraules, l'audició de *Jephta* va ésser memorable no solament per la seva bellesa musical, sinó també per la qualitat excepcional de la interpretació. L'orquestra i els cors de Saint Martin in-the-Fields van saber trobar aquell punt just de gràcia que magnifica el discurs, sense aparatositat, ni monumentalismes, sinó amb aquell esperit dels qui fan música senzillament pel plaer de fer-la i d'oferir-la sense additaments superflus. I és ben cert que l'inspirador d'aquesta lectura va ésser Sir Neville Marriner, que amb gest concís i exacte va anar il·luminant tota la filigrana arquitectònica de la música. No van quedar enrere, però, els solistes vocals: amb un treball brillant i rigorós, que si més no manifestava la identificació absoluta amb l'estil líric que requereix l'oratori, en el qual el *pathos* dramàtic ha de conciliar-se amb un concepte de més entitat concertant, per no deixar de banda el complement narratiu que desenvolupa la part instrumental.

És difícil enumerar qualitats que personalitzin les intervencions dels cantants; amb tot, assenyalem: en la corda de les sopranos, la càlida expressió de Lisa Milne i el fàcil registre de Janice Watson; per la seva banda, la bellesa i plenitud vocal de la mezzo Christiane Iven, la naturalitat i l'absència d'afectament del contratenor Christopher Robson, l'emotiva dicció del tenor Anthony Rolfe Johnson, i també l'accent noble i expressiu en la veu del barítion Neal Davies.

Actuació controvertida de Lupu

Ibercamera. Radu Lupu, piano. Ravel, Gershwin, Debussy, Brahms. Auditori de Música de Barcelona. 10 de maig de 1999.

Per M.P.

La crítica a les "grans figures" de la interpretació sovint pot caure en la repetició sense fi de la tirallonga d'elogis i bondats conegudes per tots de l'extraordinari nivell tècnic que ningú no pot negar. Lluny de repetir obvietats, voldríem destacar aquells aspectes que poden passar desapercebuts a l'oient i que, en determinats casos, poden influir poderosament en la valoració final.

Aquesta valoració podria haver estat d'èxit espectacular si ens haguéssim quedat en la constatació general dels fets i no haguéssim parat atenció als detalls. Radu Lupu té i tindrà sempre l'encant de la facilitat, de la delicadesa extrema dels *pianissimi*, tal com vam sentir en la *Pavana per a una infanta difunta* de Ravel. El control de la dinàmica és tan absolut que sap passar de la placidesa a la tensió amb una ductilitat magistral, des d'una confiança radical en la seva tècnica, com ens ho demostrà en la *Sonatine* del mateix autor. Pocs pianistes saben treure tant partit de les ressonàncies del piano i la creació d'atmosferes: *D'un cahier d'esquisses* i *Estampes* de C. Debussy foren bons pretextos per constatar-ho.

Però l'observació crítica pot anar més enllà, si se'ns permet. Una cosa és tocar molt bé i l'altra és tenir ganes de comunicar. Lupu no estava gaire interessat a fer-ho. La seguretat tècnica semblava amagar la voluntat de "no sortir del lloc", tot obligant l'oient a sotmetre's al seu caprici abans que convidar-lo a participar-hi activament. Tocar relaxat és positiu, però un posat excessivament distès pot significar un gest de poc respecte al públic. El diagnòstic semblava clar: Radu Lupu presentà signes evidents d'aburgesament artístic.

Recital memorable

XXII Festival de Música Antiga de Barcelona. Nico van der Meel, tenor. Rumiko Harada, piano. Beethoven, Haydn, Schubert, Schumann. Centre Cultural de la Fundació "la Caixa". 14 de maig de 1999.

Per M.P.

Una de les actuacions més recordades del XXII Festival de Música Antiga de Barcelona serà, sens dubte, la del tenor Nico van der Meel, acompanyat per la pianista nipona Rumiko Harada. Amb un programa extens (27 *lieder* en total) i exigent, el cantant holandès ens il·lustrà molt bé el pas entre el lied clàssic i el lied romàntic. En aquest sentit val a dir que, si bé la presència del *pianoforte* s'adeia amb el context de les obres de Haydn i Beethoven, en canvi es trobava a faltar el piano romàntic tan estimat per Schumann i tan escaient a la sonoritat dels *Liederkreis*.

Van der Meel té una veu de qualitats ajustades al repertori liederístic. La dicció era gairebé perfecta en totes les llengües en què cantà, i estava ben emparada per una emissió segura de la veu. El posat, un xic encarcarat, no restava expressió als passatges declamats. La col·locació de la veu tendeix a potenciar de vegades les ressonàncies nasals, com en *Adelaide* de Beethoven, en què la veu corria lleugera a través de les *collorature*. Però el mèrit no va ser sols del tenor, Rumiko Harada va saber com estimular el fraseig, tot mantenint-se dins d'una dinàmica discreta que no restava protagonisme a la veu. Destacarem en aquest sentit el lied de Beethoven *Neue liebe, neues Leben*, amb text de Goethe.

La selecció de les peces fou un encert. De Haydn destacarem molt especialment la música sobre un text bellíssim de Shakespeare: *She never told her love*. Tampoc la interpretació de Schubert no ens decebé mínimament: el fraseig melodiós i el dramatisme encobert trobaven l'expressió precisa en el treball d'ambdós intèrprets. En canvi, els *Liederkreis* de R. Schumann no s'adeien amb el tarannà del tenor holandès, malgrat els notables esforços que l'honoraren.

Fidelitat a l'esperit del passat

Palau 100 (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). La Stagione de Frankfurt. Ruth Ziesak, soprano. Michael Schneider, direcció. J. Ch. Bach, Mozart. Palau de la Música Catalana. 12 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

Els addictes a l'art musical barroc i clàssic han estat afortunats, ja que en l'espai d'un mes han pogut escoltar actuacions de destacats especialistes en aquests estils.

Així, després del concert del grup de Saint Martin in-the-Fields, els assidus a Palau 100 van poder presenciar l'actuació de La Stagione de Frankfurt, un conjunt que tenint la seu a Alemanya reuneix eminents instrumentistes d'arreu del món especialitzats en la música antiga. Pot dir-se que les seves interpretacions sobresurten no solament per la precisa fidelitat als textos, sinó també per un caràcter vitalista, el qual sens dubte prové d'una actitud veritablement vocacional de tocar, assimilar i estructurar aquestes venerables obres que, sota l'acció dels instrumentistes de La Staggione de Frankfurt, dirigits per Michael Schneider, reneixen amb veritable força emotiva.

Seguint aquesta suggeridora tònica va desenvolupar-se també l'actuació de la soprano Ruth Ziesak. La coloració de la seva veu, com també la qualitat de la seva vocalització van conferir elegància i dinamisme a les inflexions melòdiques.

El concert es va centrar en dos compositors: Johann Christian Bach, el fill de Johann Sebastian Bach, i Wolfgang Amadeus Mozart. Del primer es van interpretar la *Simfonia en Sol menor, op. 6*, d'excel·lent estructura formal, i la *Salve Regina*, per a veu i orquestra. Quant a Mozart, vam tenir el privilegi d'escoltar, primer una ben puntuada traducció de la *Simfonia en La major, K. 201* i una excel·lent versió del conegudíssim i líric *Exultate, Jubilate K. 165* que Ruth Ziesak va oferir amb brillant lectura.

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meva subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat ☐☐☐☐ Nº Agència ☐☐☐☐ Dígit control ☐☐ Nº Compte ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Titular _____ Banc/Caixa _____ Agència _____

Adreça agència _____ Població _____ Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐ semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant ☐ taló bancari adjunt. ☐ domiciliació bancària.

Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Per fi arribà a Barcelona el Concert de Gerhard

OBC. Silvia Marcovici, violí. Lawrence Foster, direcció. *Concert per a orquestra* de R. Gerhard, *Concert per a violí i orquestra núm. 1, op. 26* de Max Bruch i *Vuit danses eslaves* d'A. Dvorák. Auditori de Música de Barcelona. 16 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

A poc a poc la música de Gerhard arriba a les sales barcelonines, cosa que no significa que la seva obra sigui plenament assumida pels nostres melòmans, ni que tots els intèrprets n'hagin assimilat la intencionalitat i l'esperit. No és fàcil, certament, la música de Gerhard, ni conceptualment ni tècnica, per bé que enclou una real capacitat de sorpresa i d'originalitat que a la llarga atrau l'oient. És això i gràcies també a la tenacitat promotora d'Homs, guardonat recentment amb el Premi Nacional de Música, que l'obra de Gerhard comença a programar-se amb assiduïtat i s'amplia el repertori amb les seves partitures més compromeses.

El *Concert per a orquestra* va ésser compost el 1965 i, com indica el títol, és una obra en què el treball del conjunt simfònic esdevé el veritable solista del discurs. D'alguna manera, la partitura té com a objectiu principal posar en evidència la capacitat virtuosística dels músics que integren una orquestra. L'obra se situa en el període de maduresa de Gerhard, en què escriu creacions simfòniques tan innovadores com *La pesta* (1964), la *Simfonia núm. 4 "New York"* (1967) i els cambrístics pentagrames corprenedors de *Gemini* (1966), *Libra* (1968) i *Leo* (1969).

El *Concert* és potser la producció de més complexitat. Es pot dir que la fèrtil imaginació de Gerhard hi utilitza a fons tots els recursos colorístics, expressius i de polirítmia de l'orquestra per estructurar una partitura que, posseint una admirable unitat, manté l'interès amb un curs que flueix amb imatges sonores constantment variades. Estructures melòdiques i harmòniques que, gaudint d'autonomia, se sobreposen i entrellacen entre si per crear un cosmos de creixent tensió.

Certament, el moment actual de la nostra orquestra permet ja afrontar amb l'exigible i necessària correcció la partitura. És així que la versió va tenir moments d'estimable eloqüència, tot i que, com ja és característic en les interpretacions de Lawrence Foster, la música manifestà rigidesa metronòmica en la pulsació del seu curs i discutible tendència a l'aparatositat sonora. Aspectes que, si en algunes fases van impressionar positivament l'audiència, en d'altres van perdre la seva eficàcia pel que fa a conferir coherència en la vertebració emocional i poètica de l'obra, que si més no va ésser acollida favorablement pel públic.

El concert va continuar amb l'audició del *Concert per a violí i orquestra núm. 1* de Max Bruch, que Silvia Marcovici va exposar amb dinàmic virtuosisme i un so d'inqüestionable calidesa. La tasca de l'orquestra dirigida per Foster va proporcionar el clima simfònic adequat a l'obra, alhora que permetia l'expressió tensament lírica i comunicativa de Silvia Marcovici, la qual, en definitiva i amb comunicativa emocionabilitat, va ésser qui veritablement va sostenir totalment la

FOTO: A. BURGUÉS

validesa, la credibilitat i l'interès de l'audició.

La segona part del concert l'ocupava en exclusiva la llarga tirallonga de les *Vuit danses eslaves* de Dvorák, un conjunt de peces molt adients per tocar com a bisos per demostrar la capacitat de lluïment d'una orquestra. Ara bé, com a culminació d'un programa de concert, la inclusió d'aquestes danses, d'altra banda sense cap mena d'il·lació cíclica, només palesen que qui les programa com a obra de pes, al marge d'una sensible manca de criteri artístic, posseeix una certa inclinació al pur espectacle sonor i que s'oblida excessivament dels valors profunds de l'art musical.

Feliç debut de l'Orquestra de Cambra de Lleida

XII Cicle de Música a la Universitat. Orquestra de Cambra de Lleida. Direcció: Josep Maria Sauret. Mozart, Rossini, Elgar, Mendelssohn. Paranimf de la Universitat de Barcelona. 6 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

Formar una orquestra o qualsevol mena de conjunt cambrístic no és fàcil, especialment avui dia que a Catalunya les perspectives per actuar en concerts gairebé brillen per la seva absència. És per aquesta raó que saludem amb respecte i admiració el concert amb el qual l'Orquestra de Cambra de Lleida va fer la seva presentació al Paranimf de la Universitat de Barcelona.

D'una banda, el programa oferia obres com la *Petita música nocturna* de Mozart i la *Serenata per a cordes* d'Elgar, que permetien calibrar el nivell assolit, i de l'altra, partitures com la *Sonata núm. 2* de Rossini i la *Simfonia per a cordes* de Mendelssohn, que completaven el programa i establien el camp estètic en què ha treballat aquest jove conjunt. En definitiva, si més no, era un repertori que constituïa una carta de presentació excel·lent i que permet augurar una trajectòria ben positiva a l'agrupació i al seu director, Josep M. Sauret.

Especialment pot destacar-se la lectura de la *Sonata núm. 2 en La major* de Rossini, en la qual Sauret i l'Orquestra de Cambra de Lleida van posar de manifest la seva comunicativa musicalitat i la seva notable capacitat tècnica per infondre vida als textos que interpreten.

Al marge, i com una altra dada positiva del concert, cal destacar que el Paranimf va omplir gairebé tot el seu aforament.

Subtilesa de la Hallé Orchestra

Pro Música. Hallé Orchestra. Kim Begley, tenor. Nadja Michael, mezzosoprano. Kent Nagano, direcció. Debussy, Mahler. Palau de la Música Catalana. 21 de maig de 1999.

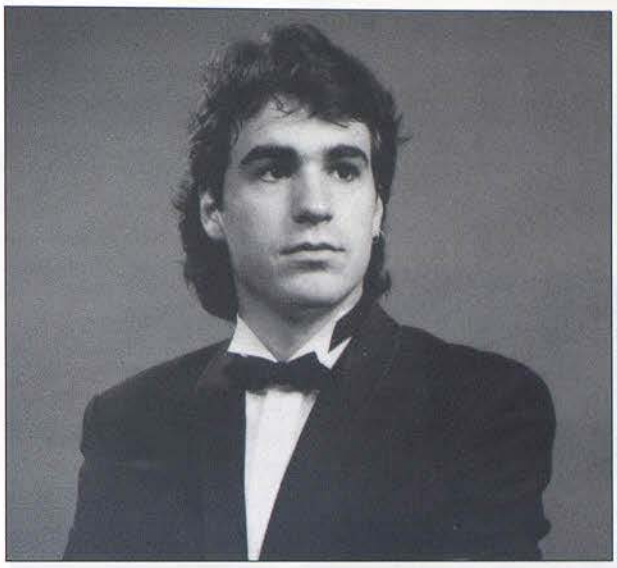
Kent Nagano

Per M.P.

La Hallé Orchestra de Manchester amb Kent Nagano al capdavant ens oferí un programa centrat en *La cançó de la terra* de Malher, però que començava amb un aperitiu força atractiu: dos dels tres *Nocturns* per a orquestra de Claude Debussy. La interpretació del primer –*Núvols*– ens sorprengué per la naturalitat i la justesa que en tot moment prodigà l'orquestra anglesa. Suavitat, subtilesa i equilibri sonor des d'una perfecta sintonia entre director i orquestra eren algunes de les qualitats més destacades. Fins i tot la subtilesa arribava als metalls, cosa poc habitual en la majoria d'orquestres. El bon sentit rítmic i la coordinació entre les diverses seccions permetien expressar l'ambient colorista de *Festes*, el segon d'aquests *Nocturns*. Que ben orquestrada està aquesta música!

La cançó de la terra de Mahler comptava com a solistes amb el tenor Kim Begley i la mezzosoprano Nadjia Michael. La primera de les cançons que integren el cicle, *Das Trinke Lied das Jammer der Erde* (*Cançó bàquica sobre la misèria de la terra*), és de les partitures més difícils per a tenor que s'han escrit mai. Cal un cantant amb potència i musicalitat extraordinàries, amb condicions físiques sobrades com per imposar-se a una orquestra que amenaça sempre amb el *forte*, i no solament en els aguts sinó també en els greus. Begley se'n sortí exitosament. Però no tot era potència en aquest cantant, sinó que també vam fruir de les virtuts més delicades de la seva veu i del seu fraseig intel·ligent en *Vom der Jugend* (*De la Joventut*).

Nadjia Michael és una mezzo menys experimentada i amb moltes ganes d'agradar. El seu cant té uns greus potents i un registre força homogeni, però sovint mancat de lirisme. De totes maneres, en *Der Abschied* (*El comiat*), l'última de les cançons que completen aquesta obra monumental, vam trobar una Nadjia Michael més receptiva i inspirada que en les cançons anteriors.

L'exuberància del piano

JJMM. de Barcelona (J&C). Víctor Santapau, piano. Brahms, Prokófiev, Medins, Liszt, Scriabin. Casal del Metge. 29 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

El cicle de JJMM de Barcelona Joves & Clàssica es clausurà amb un concert d'especial relleu i la sala del Col·legi de Metges gairebé plena. Veritablement, com sembla que apunta la incipient fama de què gaudeix el pianista Víctor Santapau, les seves actuacions s'han de seguir. I havent-lo escoltat, pensem que l'àmbit de les seves actuacions és el de les sales grans, així com també la confrontació amb conjunts simfònics.

Recordem que arran de la presentació de Bruno Gelber, substituint Wilhem Kempff, van ésser molts els qui opinaven que era un pianista idoni per al repertori concertant romàntic, idea que, tot acceptant-la, també es considerava un xic restrictiva sobre les qualitats artístiques de Gelber. Després, com és lògic, vingué la maduresa i avui ningú no discutirà l'envergadura del pianisme gelberià. Una idea semblant és la que ha suscitat el recital de Víctor Santapau, pianista d'increïble volum sonor, amb un cert gust per emfasitzar el discurs o bé cercar contrastos en les dinàmiques i entre estructures harmòniques, unes virtuts que, malgrat la bondat de la seva tècnica i la nitidesa de la seva pulsació, queden poc definides per l'efusió exuberant de volum sonor.

Veritablement, Víctor Santapau té condicions per assolir un lloc destacat en el pianisme actual i el seu rigorós temperament artístic es posa clarament de manifest en la composició del programa: les quatre *Balades* de Brahms, els *Sarcasmes* de Prokófiev, *Dues daines*, unes subtils danses lituanes de Medins, *Funerailles* de Liszt i vuit *Preludis* (quatre de l'*op. 11* i quatre de l'*op. 16*) d'Scriabin. Una selecció sense concessions que exigeix no solament tècnica pianística sense mancances, sinó una especial sensibilitat per no perdre el fil conductor entre un cúmul de dificultats i la temptació de reduir-ho tot al pur joc virtuosístic de gran volada...

Lorin Maazel a l'Auditori

Ibercamera. Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra de la Ràdio Bàvara). Lorin Maazel, direcció. Mozart, Bruckner. Auditori de Música de Barcelona. 11 de maig de 1999.

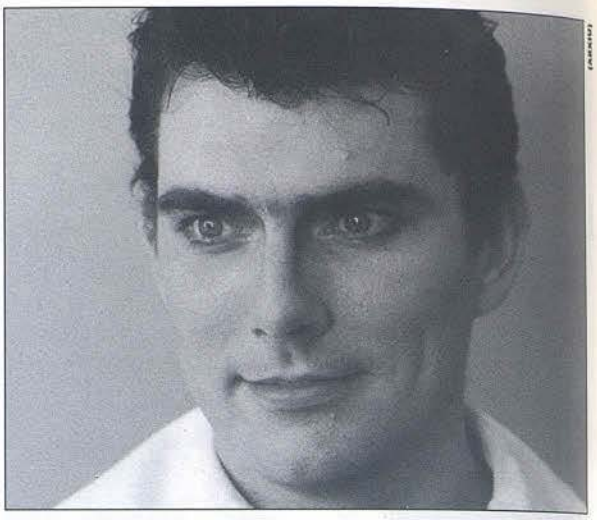
Per F.T.-B.

Als qui estàvem avesats a l'alta fidelitat monoaural, no ens deixà de sorprendre estranyament el so dels primers enregistraments estereofònics. Certament, l'home és un animal de costums i li costa prescindir-ne. D'alguna manera, diria que escoltar música a la sala gran de l'Auditori, i suposo que igualment que ferla-hi, exigeix una disposició diferent de la que suscitava el Palau o bé el Liceu. És així que m'estranya que, des d'un concepte exclusivament acústic, per a uns l'Auditori sigui la sala idònia i per a altres, en canvi, consideri de manera molt negativa les seves condicions acústiques. Segurament caldrà deixar passar un temps per tenir un concepte més realista de quines són les virtuts i els defectes d'aquesta sala, d'ambient gèlid i distant com ho resulta tot el seu *entourage* (vestíbul, passadissos, escales, butaques, etc.).

Una audible reverberació en els *fortes* –certament, vigorosos quan els emet una orquestra d'alt nivell com la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks (Orquestra de la Ràdio Bàvara)– o també una deficient qualitat sonora dels violoncels i contrabaixos de cap manera atribuïble a l'excel·lència d'aquest destacat conjunt bavarès, posen de manifest que a la Sala Gran de l'Auditori, quant a acústica, no tot són flors i violes.

D'altra banda, i malgrat el perfeccionisme de la lectura de la *Simfonia núm. 29* de Mozart o bé en l'esperada policromia en la versió de la *Simfonia núm. 7* de Bruckner, la interpretació de Maazel semblà transcórrer per esferes psicològiques molt allunyades de les que el director posa de manifest quan dirigeix la música dels postromàntics (qui no recorda el seu Mahler, tan subtilitzat i mesurat en l'aspecte dels matisos expressius?). D'alguna manera, la música de Bruckner, tot i posseir aquella magnificència policroma de la sonoritat, sota l'acció de la batuta de Maazel no depassà –en l'aspecte anímic– el nivell d'una educada correcció expressiva, en unes intervencions que difícilment motivaven una audició emocionada. Hi hagué molta distància, doncs, entre director, orquestra i públic; la música arribava de lluny i sembla que cansada, havent perdut pel camí tot l'escalf i l'aroma d'humanitat. I és ben cert també que les grans dimensions que separen l'orquestra del públic constitueixen igualment un obstacle al qual ens hem d'avesar i potser caldria preguntar-se també si aquesta sensació d'allunyament també la va sentir Maazel.

Amb tot, i malgrat un cert desencís, cal reconèixer que, a la Sala Gran de l'Auditori i si no és en moments d'un vigirosíssim volum del so, la música l'escoltes amb una gran diafanitat, i hi pots distingir clarament els timbres... De fet, és el que succeïa en els discs estereofònics, que tot arribava a l'orella amb una nitidesa impensable, i després, al cap d'un temps, ens hi vam avesar i, certament, gaudíem amb l'audició dels discs estereofònics. Ara la incògnita és: ¿superarem els nostres hàbits o bé caldrà estudiar amb rigor i sense presses electorals la millora de l'acústica de l'Auditori? Aquest és de moment el dilema que cal resoldre.

Àngel Òdena, la maduresa d'un jove artista en escena

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Àngel Òdena, barítion. Dir.: Elisabeth Attl. Mozart, Donizetti, Bellini, Verdi, Rossini. Teatre Fortuny (Reus). 21 de maig de 1999.

Per M. CARME DOMINGO

La nit no podia ser més reveladora. Amb l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu molt compenetrada, seguint en tot moment les indicacions de la jove directora Elisabeth Attl, l'obertura de *Le nozze di Figaro* va sonar brillant i plena d'energia.

Desconeixíem aquesta jove directora que s'està obrint un excel·lent camí de futur i serà l'assistenta de l'actual director musical del Liceu, Bertrand de Billy, en la nova temporada. Ella va captar inicialment tota la nostra atenció per la seva joventut, el seu bon fer i el caràcter que imprimia a totes i cada una de les frases, marcant (amb elegància i naturalitat) cada detall de la partitura, impregnant una vitalitat que donava com a resultat immediat un gran equilibri sonor i qualitat interpretativa.

Àngel Òdena no es va fer esperar. Iniciava la seva actuació amb l'ària "Non più andral" (*Le nozze di Figaro*). La seva veu àmplia, equilibrada i matisada fluïa amb naturalitat, tot assolint una homogeneïtat en el decurs de l'ària que va fer extensiva a tot el concert. Obertures i àries alternades ens van fer gaudir de la compenetració d'ambdós artistes (directora i barítion), als quals l'orquestra va acompanyar en tot moment en el seu lluïment respectiu.

L'esperat "Largo al factotum" (*Il barbiere di Siviglia*) va cloure el concert i els aplaudiments es van anar succeint sense interrupció entre un públic totalment lliurat i entusiasmat (tant pel barítion com per la directora) que omplia el teatre.

Una altra volta sonava un *Barbiere* més espontani, si és possible, que el primer, precedit de l'ària "Ein Mädchen oder Weibchen" de *La flauta màgica* de Mozart, òpera que el barítion ha interpretat recentment al Teatre Victòria de Barcelona.

Àngel Òdena impressiona perquè ha aconseguit que tota la seva força artística sorgeixi del fons de si mateix. Trepitja fort i segur. Desitgem que el destí truqui a la seva porta carregat de projectes atractius i amb una obertura al panorama musical internacional, perquè el nostre barítion s'ho val.

FOTO C. FOCH

Un Requiem *digne*

Concerts Simfònics al Palau (Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana). Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeó Català. Arantxa Armentia, soprano. Montserrat Torruella, mezzosoprano. Francesc Garrigosa, tenor. Josep Pieres, baix. Director: Eric Ericson. *Requiem en Re menor KV. 626* de W. A. Mozart. Palau de la Música Catalana. 8 de maig de 1999.

Per M.P.

L'audició del *Requiem* de Mozart ha esdevingut quelcom popular fins i tot entre gent no gaire afeccionada a la música. No hi ha cap mena de dubte que el cinema té una part important en la causa que això sigui així, però també el fet que Mozart és un personatge atractiu, es miri per on es miri. Les expectatives, doncs, no van defraudar, i el públic semblava motivat àdhuc abans de començar el concert.

El treball d'Eric Ericson ens va semblar correcte i ben fonamentat en la llarga experiència d'aquest director, si bé, en general, ens semblà poc arriscat, un xic conservador en la lectura de l'obra.

No hi ha dubte que la primera tasca d'un director és tenir el control del que succeeix a l'escenari, però si es posa massa èmfasi en aquest aspecte podem caure fàcilment en una direcció "vertical", poc flexible. D'aquí que, per exemple, el pas del "Kyrie" al "Dies Irae" arribés sense el contrast que hom espera.

En el "Tuba mirum" vam poder sentir el baix Josep Pieres fent gala d'uns sòlids i potents greus. També ens agradà la dicció acurada d'Arantxa Armentia.

La qualitat de la sonoritat del conjunt es palesava en les textures homorítmiques i els acords mantinguts més que no pas en el discurs horitzontal. "Domine Jesu" de la part de l'Ofertori fou la peça més reeixida tant pel que fa al conjunt com a les individualitats.

La part més lluïda del quartet vocal solista va ser el "Benedictus", en el qual les veus van empastar força bé, malgrat l'heterogeneïtat de tècniques presents.

Finalment, el "Cum Sanctus tuis" va ser interpretat amb un *tempo* massa ràpid com perquè el cor pogués executar amb comoditat els llargs melismes vocals. Destacarem el meritori treball de preparació del Cor de Lluís Vila, que va sortir a rebre els aplaudiments del públic.

Olga Borodina excel·leix en Mussorgski

Gran Teatre del Liceu. Olga Borodina, mezzosoprano. Dmitri Yefimov, piano. Paisiello, Marcello, Sarri, Händel, Purcell, Vivaldi, Mussorgski. Palau de la Música Catalana. 15 de maig de 1999.

FOTO A. BOFILL

Per M.P.

Un recital d'esforç dosificat fou el que ens oferí la mezzosoprano Olga Borodina, amb una primera part composta d'*Arie Antiche* (*Àries barroques*) de factura senzilla però que no desmereix. Borodina les interpretà des d'una perspectiva totalment aliena al *pathos* barroc, una versió ahistòrica que recolza més en la qualitat de la veu que no pas en la fidelitat estètica a un estil determinat.

La cantant russa té una veu sensual i càlida en els greus d'innegable bellesa. L'emissió és relaxada, oberta en la *mezza voce* i amb una tècnica excel·lent de *diminuendo* vers el *pianissimo*. A més, és una intèrpret valenta que sap assumir riscos, cosa sempre d'agrair. D'aquesta primera part destacarem en el cantó positiu la brillant interpretació de l'ària de *Xerxes* "Ombra mai fu" de Händel; en el negatiu, posarem l'ària "Thy hand Belinda" de *Dido i Eneas* de Purcell, extremament lenta en el *tempo* i sense profunditat en el sentiment.

La segona part ens permeté gaudir de l'autèntic talent artístic de la mezzosoprano, gràcies als *Cants i danses de la mort* del compositor Modest Mussorgski. Aquí Borodina va trobar tots els elements que li calien per a l'expressió: queixa, esglai, foscor, frescor, terror, que la superdotada imaginació del compositor rus projecta en la seva música. Més enllà del cantar bonic, Olga Borodina cantà vertaderament, al servei de l'expressió popular, sense estalviar-se gesticulació: ulls oberts, braços estesos, mans tenses. Destacarem *Trepak*, una dansa macabra plena d'atractiu harmònic i sorpreses, sobre la qual sura la veu en estil declamat. El paper del pianista Dimitri Yefimov, sempre discret, esdevingué notable en aquestes cançons en què el fons pianístic és tan important.

escola de pedagogia musical
MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES ESPECIALISTES I PROFESSORS DE MÚSICA 1999-2000

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris
- Informàtica musical
- Gestió d'Escoles de Música

****

TALLERS MONOGRÀFICS ESPECIALITZATS

****

Cursos d'estiu i d'hivern

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
pla de Formació Permanent

Informació:
c/ Mn. Àngel Rodamilans, 130
08222 Terrassa
Telèfon: 93 783 79 72
Fax: 93 786 06 02
E-mail:epm@bcn.servicom.es.
http://epm.interspeed.net
de dilluns a divendres de 9 a 13 del matí

Concert estimulant

JJMM de Barcelona (J&C). Mikel Piris, flauta. Maria Vega, piano. Debussy, J. McLeod, F. Poulenc, O. Messiaen, K. Fukushima, R. Muczynski, A. Piazzola. Casal del Metge. 21 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

Amb més freqüència de l'esperada, la veritable emoció artística que s'ha d'exigir a la interpretació de la música la trobem en concerts que precisament no tenen com a protagonistes les grans figures, sinó que hi actuen joves instrumentistes. Tanmateix i lamentablement diríem que per necessitats d'índexs de ressonància social aquests recitals passen totalment i absolutament desapercebuts. I són concerts que estan preparats amb il·lusió, en què es programa música interessant i poc coneguda, en els quals no es toca per al pur lluïment personal, sinó intentant sintonitzar amb l'esperit del creador. Quan la música es fa amb aquest esperit, es manifesta com una veritable manifestació de vida i no com un objecte inert i gratuït.

Aquesta vivència és la que vam experimentar en el concert dels artistes bascos Mikel Piris (flauta) i Maria Vega (piano). Identificats l'un amb l'altre, tocant amb gust i veritable disposició per anar al fons de les obres, van interpretar amb brillantor i suggeridora profusió de colors un programa en què compositors tan coneguts com Debussy, Poulenc, Messiaen i Piazzola alternaven amb interessants obres de John McLeod, Kazuo Fukushima i Robert Muczynski. Tot un repertori de tendències estètiques variades i ben definidores de la música del nostre temps que Mikel Piris i Maria Vega van interpretar amb comunicativa musicalitat.

Música catalana per a violí i piano

Editorials Boileau i Clivis (Cicle Nous Repertoris). Susanna Cervelló, violí. Efrem García, piano. Blancafort, Benejam, Ortega, Carlota Garriga, Cervelló, Mariona Vila, S. Brotons. Sala d'Actes de l'SGAE. 25 de maig de 1999.

Per F.T.-B.

La jove violinista Susanna Cervelló, filla del conegut compositor Jordi Cervelló, i el pianista Efrem García van oferir un interessant programa de música catalana en el concert que, organitzat per les editorials Boileau i Clivis, es va celebrar a l'Auditori de l'SGAE.

Des d'unes peces de volada modernista de Manuel Blancafort, passant per una llarga *Sonata* de Benejam i la de Brotons, o la música sempre violinística de Cervelló, a més de les correctes glosses de dues cançons tradicionals de Mariona Vila, l'originalitat del *Caprici* de Miquel Ortega i els personalíssims *Dos poemes* de Carlota Garriga, el repertori va posar de manifest com la fecunditat creativa dels nostres compositors mereix per dret propi un lloc en la programació de les sales de concerts.

Per la seva part, ens va impressionar molt positivament l'actuació de Susanna Cervelló, per la qualitat lírica i emotiva del seu discurs. Igualment, cal elogiar el treball del pianista Efrem García, tot creant espais i ambients perquè la violinista pogués desplegar sense dificultats la seva interpretació.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mesos de juliol i agost

DILLUNS, 5 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
MOZART: Simfonia n. 33, KV 319.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (23m).
VIVALDI: Glòria, RV 589.
Judith Nelson, Emma Kirkby, sopranos. Carolyn Watkinson, contralt. Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (29m).
SCHUBERT: Tres marxes militars, D 733.
Daniel Barenboim i Radu Lupu, piano. (15m).
TURINA: Fandanguillo, op. 36.
Peper Romero, guitarra. (5m).
HÄNDEL: Música per als Reials Focs Artificials.
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (20m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
BOCCHERINI: Simfonia op. 35 n. 3, G 511.
Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (17m).
CHOPIN: Fantasia-Impromptu per a piano op. 66.
Vladímir Ashkenazy, piano. (5m).
MYASKOVSKY: Silenci, poema simfònic op. 9.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Robert Stankovsky. (27m).
BACH: Concert per a tres clavicèmbals i orquestra, BWV 1064.
Ton Koopman. Tini Mathot. Patrizia Marisaldi. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16m).
NIELSEN: Hymnus Amoris, op. 12.
Inga Nielsen. Poul Elming. Arne Elkrog. Per Hoyer. Jorgen Ditlevsen. Cor de nois de Copenhaguen. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Leif Segerstam. (21m).
HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 6.
Giovane Quartetto Italiano. (23m).
CHAUSSON: Concert per a piano, violí i quartet de corda, op. 21.
Jean-Philippe Collard. Augustin Dumay. Quartet Muir. (39m).
MONTEVERDI: Glòria a 7 veus.
Schütz-Akademie. Dir.: Howard Arman. (12m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
BERG: Lulu, Suite.
Alessandra Marc, soprano. Staatskapelle Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (37m).
KORNGOLD: Baby Serenade, op. 24.
Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Werner Andreas Albert. (21m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
BACH: Concert per a piano i orquestra n. 1, BWV 1052.
Glenn Gould. Orquestra Simfònica Acadèmica del Conservatori de Leningrad. Dir.: Ladislav Slovák. (24m).
ROSSINI: Dues àries de l'òpera Tancredi: "Fiero incontro"..."Lasciami: non t'ascolto".
Hei-Kyung Hong, soprano. Jennifer Larmore, mezzo-soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Jesús López Cobos. (11m).
BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56 a.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (20m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
CORRETTE: Sonata per a fagot i baix continu n. 3. "Les Delícies de la Solitud".
Danny Bond, fagot. Richte van der Meer, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (7m).
DVORAK: Cançons bíbliques, op. 99.
Peter Schreier, tenor. Marián Lapsanski, piano. (25m).
BOYCE: Simfonia n. 7.
London Festival Orchestra. Dir.: Ross Pople. (9m).
GLIERE: Obertura Gyul'sara.
Filharmònica de la BBC. Dir.: Vassily Sinaisky. (17m).
BEETHOVEN: Nou variacions sobre una marxa d'Ernst Christoph Dressler, WoO 63.
Rudolf Buchbinder, piano. (15m).
F.STRAUSS: Concert per a trompa op. 8, en do m.
Barry Tuckwell. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Anthony Collins. (14m).
GRANADOS: Cançons amatories.
Maria Lluïsa Muntada, soprano. Josep Surinyac, piano. (18m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 2, op. 68.
Quartet Borodin. (38m).

18.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: J.S. BACH.
EL PODER DEL CANT: EL MARIDET I L'HOSTAL DE LA PEIRA.

20.45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE PRINCIPAL DE BARCELONA
Temporada d'Òpera del Teatre Principal 1999.
DONIZETTI: La filla del regiment, òpera còmica en dos actes.
Versió i adaptació al català de Viviana Salisi.
Joana Fuentes, M. Àngels Busquets, Jordi Casanova i Àlex Sanmartí, entre d'altres. Cor de l'Òpera Còmica de Barcelona. Orquestra de Cambra de Granollers. Dir.: Francesc Guillén.

23.30 NOCTURN

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 CAPSA DE MÚSICA

DIMARTS, 6 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
GERSHWIN: Rapsody in blue, versió per a banda de jazz
Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St. Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln. Dir.: Robert Sadin. (28m).
VERDI: "La donna è mobile",ària de Rigoletto.
Luciano Pavarotti, tenor. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonynge. (2m).
ELGAR: Salut d'amour, op. 12.
Pinchas Zukermann. Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (3m).
BACH: Suite per a orquestra n. 1, BWV 1066.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (19m).
MONTSALVATGE: Cinc cançons negres.
Victòria dels Angels, soprano. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (11m).
BORODIN: Quartet de corda n. 2.
Quartet de Cleveland. (29m).
MOZART: Concert per a trompa i orquestra n. 1, KV 412.
Barry Tuckwell. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Peter Maag. (9m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Daniel Barenboim, solista i director. (37m).
SCHMELZER: Ballet francès.
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (6m).
MARTIN: Missa per a doble cor a cappella.
Ensemble vocal de Lausana. Dir.: Michel Corboz. (24m).
SAMMARTINI, G.: Concert en Fa M per a flauta de bec, corda i baix continu.
Frans Brüggen, flauta de bec. Concentus Musicus de Viena. Dir: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (14m).
FALLA: Set cançons populars espanyoles.
Leonora Milà, piano. (14m).
HAYDN: Simfonia n. 103 "Redoblament de timbales".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (30m).
STENHAMMAR: Cantata per l'Exposició d'Estocolm.
Brigitte Rydholm, soprano. Annika Hudak, contralt. Johan Christensson, tenor. Mats Persson, barítion. Cor de la Ràdio Sueca. Cor Storkyrkan. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Thomas Dausgaard. (23m).
DVORAK: Romança per a violí i orquestra, op. 11.
Uto Ughi. Philharmonia Orchestra. Dir.: Leonard Slatkin. (12m).

14. 00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
SCHUMANN: Fantasia, op. 17.
Maurizio Pollini (31m).
VERDI: "Eri tu che macchiavi quell' anima",ària d'Un ballo in maschera.
Simon Keenlyside, barítion. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (5m).
J. STRAUSS: El Danubi blau, vals.
Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest. Dir.: István Bogár. (7m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
BUSONI: "Sarabande et Cortege", dos estudis per a l'òpera "Doktor Faust", op. 51.
Staatskapelle Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (19m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 27, KV 595.
Filharmònica de Berlín. Solista i director: Daniel Barenboim. (32m).
GRUP DELS SIS: Les Mariés de la Tour Eiffel.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (21m).
DE VISÉE: Suite per a flauta de bec i guitarra en do m.
Hans-Martin Linde. Konrad Ragossnig. (8m).
ENESCO: Rapsòdia romanesa op. 11 n. 2.
Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Gennady Rozhdestvenski. (14m).
PROKOFIEV: Romeu i Julieta, op. 64 (extractes).
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Daniele Gatti. (51m).
J.Ch.BACH: Simfonia op. 3 n. 2.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (9m).
MONTSALVATGE: Madrigal en forma de sardana.
Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura. (6m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LES HISTÒRIES DEL BALANCÍ: BLANCANEUS.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 7 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
TXAIKOVSKI: La bella dorment, suite.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (22m).
SCHUBERT: Nocturn, D 897.
Esward Dusinberre, violí. András Féjer, violoncel. Andreas Haefliger, piano. (9m).
BACH: Concert de Brandenburg n. 3, BWV 1048
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (11m).
BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, cor i orquestra, op. 53.
Brigitte Fassbaender. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (14m).
CHABRIER: Espanya.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (7m).
CHOPIN: Vals n. 9, op. 69 n. 1. "L'adéu".
Vladímir Horowitz, piano. (4m).
JANACEK: Sinfonietta.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25m).
SATIE: Gymnopédies núms: 1, 2, 3. Pascal Rogé. (8m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
TELEMANN: Concert per a flauta, violí, corda i b.c. en La M. (Música de Taula).
Concerto Amsterdam. Dir.: Frans Brüggen. (21m).
ELGAR: Sis peces molt fàcils per a la primera posició, op. 22.
Nigel Kennedy, violí. Peter Pettinger, piano. (7m).
HANDEL: Música aquàtica, suite n. 2.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m).
BRITTEN: Quartet de corda n. 3, op. 94.
uartet Amadeus. (26m).
WEBER: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 32.
Gerhard Oppitz. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (21m).
VALLS: "Es un noble, sagrado firmamento", villancet.
Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (8m).
SCHUBERT: Sonata per a piano, D 625.
Wilhelm Kempff (22m).
DVORAK: Simfonia n. 5, Op. 76.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Rafael Kubelik. (42m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA
SCHUBERT: Quintet op. 163, D 956. Yo-Yo Ma, violoncel. Quartet de Cleveland. (55m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
BACH: Obertura en estil francès, BWV 831.
Glenn Gould, piano. (26m).
MOZART: Àries d'"Idomeneu".
Luciano Pavarotti, tenor. Gundula Janowitz, soprano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir: John Pritchard. (18m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
MARTORELL: Plant dels arbres a la tardor (de la 2ª suite). Rialles i Baralles, burlesca (de la 2ª suite).
Joan Roig, piano. (7m).
SIBELIUS: Simfonia n. 5, op. 82. Versió 1915.
Lahti Symphony Orchestra. Dir.: Osmo Vänskä. (35m)
BLASIUS: Suite per a vent n. 2. Mozzafiato. (13m).
SCRIABIN: Concert per a piano op. 20.
Peter Jablonski. Deutsches Symphonie-Orchester Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (28m).
RODRIGO: Concert serenata per a arpa i orquestra.
Catherine Michel, arpa. Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (24m).
RAMEAU: El naixement d'Osiris, suite.
Capella Savaria. Dir.: Mary Térey-Smith. (29m).
COPLAND: Scherzo humorístic: The Cat and the Mouse.
Leo Smit, piano. (4m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: PREPARANT LES VACANCES.
AVUI SONA: EL FAGOT.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Elena Obratzova, Luciano Pavarotti, Montserrat Caballé, Hermann Prey, Cecilia Bartoli.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 L'AUDIOVISUAL

05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 8 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
ELGAR: Serenata per a corda, op. 20.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (12m).
HOLLAENDER: Eine kleine Sehnsucht.
Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. Matrix Ensemble. Dir.: Robert Ziegler. (4m)
RAMEAU: Les Paladins, primera suite.
Les Musicholiers. Dir.: Aviva Einhorn. (8m).
BDC04741
A.SOLER: Fandango.
Andreas Staier, clavecí. (10m).
RUSSO: Street Music, un concert de blues.
Corky Siegel, harmònica i piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (32m).
FRANCHOMME: Gran Vals, op. 34.
Anner Bylsma, violoncel. L'Archibudelli & Smithsonian Chamber Players. (8m).
MOMPOU: El Combat del somni, orquestrat per Ros Marbà.
Victòria dels Angels, soprano. Orquestra de Concerts Lamoureux. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (10m).
CHAUSSON: Poema per a violí i orquestra, op. 25.
Kyung Wha Chung. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Dutoit. (16m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 24, KV 491.
Malcolm Bilson, pianoforte. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (31m).
R.STRAUSS: Quatre lieder op. 68.
Julie Kaufmann, soprano. Irwin Gage, piano. (15m).
BIZET: Jocs d'infants, petita suite d'orquestra.
Consort of London. Dir.: Robert Haydon Clark. (11m)
KOHAUT: Concert en Fa M per a llaüt, dos violins i violoncel.
Hopkinson Smith, llaüt. Chiara Banchini, David Plantier, violins. Roel Dieltiens, violoncel. (14m).
RODRIGO: Concert serenata per a arpa i orquestra.
Nancy Allen, arpa. Orquestra Royal Philharmonic. Dir.: Enrique Bátiz. (23m)
VERDI: Quartet de corda en mi m. Quartet Delmé. (23m).
ALBERO: Recercata, Fuga i Sonata en re.
Andreas Staier, clavecí. (9m).
BRAHMS: Serenata per a orquestra n. 2, op. 16.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (34m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
MÚSICA MEDIEVAL ANGLESA: Cinc Conductus.
Anonymous 4. (12m).
VON BINGEN: Symphoniae. Cants espirituals.
Sequentia. (16m).
PEÑALOSA: Missa "Nunca fué pena mayor".
Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donell. (25m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
FAURÉ: Rèquiem op. 48
Agnès Melon, soprano. Peter Kooy, barítion. Els petits Cantors de Saint-Louis. Cor de la Chapelle Royale. Ensemble Musique Oblique. Dir.: Philippe Herreweghe. (39m).
ALBÉNIZ: Asturias.
Narciso Yepes, guitarra. (7m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
C.Ph.E. BACH: Concert per a oboè i orquestra en Mi b M, Wq 165.
Heinz Holliger, oboè. Camerata Bern. (20m).
PROKOFIEV: Simfonia n 4, op. 112.
Orquestra Simfònica d'Ucraina. Dir.: Theodore Kuchar. (38m).
JOPLIN: Bethune
Katia i Marielle Labèque. (7m).
BOCCHERINI: Quintet per a flauta i corda n. 1, G 437.
Jean-Pierre Rampal. Régis Pasquier. Bruno Pasquier. Roland Pidoux. Mathilde Sternat. (12m).
BACH: "Was mir behagt, is nur die muntre Jagd" (L'únic que m'agrada és la cacera alegre), cantata de caça BWV 208.
Solistes vocals. The Parley of instruments. Dir.: Roy Goodman. (44m).
LISZT: Hamlet, poema simfònic, S 104.
Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Michael Halász. (15m).
TURINA: Trio amb piano n. 2, op. 76.
Trio Beaux Arts. (15m).
VERDI: Dues àries de Don Carlo.
Maria Callas. Orquestra de la Societat dels Concerts del Conservatori de París. Dir.: Nicola Rescigno. (9m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: GEORGE GERSHWIN.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
CARLOTA GARRIGA

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DE CAMBRA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 9 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
BEETHOVEN: Primer moviment de la simfonia n. 5, op. 67.
Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (7m).
"O Sole mio" i l'ària "Una Furtiva Lagrima" de l'òpera "L'Elisir d'Amore" de Gaetano Donizetti.
Els Tres Contratenors (Pascal Bertin, Andreas Scholl, Dominique Visse). (7m).
MOZART: Rondo alla turca de la sonata per a piano
KV 331.
Glenn Gould, piano. (4m).
VIVALDI: Concert op. 8 n. 6, RV 180 "Il piacere".
Giuliano Carmignola, violí solista. Sonatori de la Gioiosa Marca. (9m).
STRAUSS: L'esperit vienès, vals, op. 116.
Quartet Alban Berg (7m).
BRITTEN: Guia d'orquestra per a joves, op. 34.
Orquestra Simfònica de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (17m).
CHARPENTIER: Te Deum, H 146.
Annick Massis, soprano. Magdalena Kozena, mezzo-soprano. Erich Huchet, contratenor. Patrick Henckens, tenor. Russel Smithe, barítion. Jean-Louis Bindi, baix. Cor Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (19m).
HAYDN: Simfonia n. 101 "El rellotge".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
HOLST: Doble concert per a dos violins i petita orquestra, op. 49.
Andrew Watkinson. Nicholas Ward. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (15m).
PLA: Trio sonata n. 12.
Barcelona Consort. (9m).
BRAHMS: Valsos, op. 39.
Julius Katchen, piano. (17m).
ZELENKA: Missa en Re.
Jana Jonásová. Marie Mrázová. Vladimir Dolezal. Peter Mikulas. Cor Filharmònic Txec. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (32m).
MAHLER: Simfonia n. 1, "Tità".
Orquestra Simfònica Russa. Dir.: Evgeni Svetlanov. (56m).
TAILLEFERRE: Sonata per a arpa. Maria Graf. (9m).

BACH: Concert per a flauta, violí, clavicèmbal i orquestra BWV 1044. Frans Brüggen, flauta. Marie Leonhardt, violí. Gustav Leonhardt, clavecí. Leonhardt-Consort. (22m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
LLANAS: Contexto V.
Quartet de Saxòfons. (14m).
GARRETA: Pastoral.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir. Lawrence Foster. (11m).
BRAHMS: Concert per a violí i violoncel, op. 102.
Jacques Thibaud. Pau Casals. Orquestra Pau Casals. Dir.: Alfred Cortot. (30m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
RIMSKI-KORSAKOV: Quintet per a piano i instruments de vent.
A.Nasedkine, piano. V. Vzerev, flauta. V. Sokolov, clarinet. S. Krassavin, fagot. A. Demin, trompa. (36m).
HUGARD: Glòria, de la Missa "Rede Mihi Laetitiam".
Ensemble Accentus. Dir.: Laurence Equilbey. (7m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
ELGAR: Simfonia n. 1, op. 55.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (54m).
SATIE: Carnet d'esquisses et de croquis.
Pascal Rogé, piano. (7m)
TELEMANN: Concert per a viola en Sol M.
Peter Langgartner. Cis Collegium Mozarteum Salzburg. Dir.: Jürgen Geise. (12m).
WALDTEUFEL: Solitude, vals op. 174.
Orquestra Filharmònica Eslovaca de Kosice. Dir.: Alfred Walter. (10m).
FRANCHOMME: Fantasia sobre El cant de l'adéu, per a violoncel i quintet de corda, op. 9.
Ensemble Explorations. Dir.: Roel Dieltiens. (8m).
MILHAUD: La creació del món. Ballet.
Orquestra Nacional de França. Dir.: L. Bernstein. (17m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
L.MOZART: LA SIMFONIA DE LES JOGUINES

20.00 LES GRANS OBRES
STRAUSS,J.(II): El rat penat.
Adrianne Pieczonka, Rosalinde. Edita Gruberova, Adele. Carmen Oprisanu, Príncep Orlofski. Thomas Moser, Gabriel d'Eisenstein. Georg Tichy, Dr. Falke. Jörg Schneider, Alfred. Gottfried Hornik, Frank. Franz Kasemann, Dr. Blind. Martin Zauner, Frosch. Cor i Orquestra de l'Òpera Hongaresa. Dir.: Friedrich Haider. (96m).
BDC17329

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 10 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
LLUNELL: Violetes d'or, petit poema simfònic per a cobla i timbales.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Jesús Ventura. (6m).
VILADESAU: "Girona m'enamora", "La Vall d'Artes", "Aigua xelida", sardanes.
Cobla La Principal d'Amsterdam. (13m).
SABATÉ: Somnis d'amor, per a cobla i mezzosoprano.
Gemma Coma. Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Marcel Sabaté. (7m).
SERRA: La moixeranga d'Algemesí.
Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (7m).
GIL: "El salt de Ferrassó", "La font de la vena", sardanes.
Cobla Montgrins. (9m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA:
MOLT SOROLL PER NO RES.

00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 11 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
WHITE: Miserere Mei Deus.
Huelgas Ensemble. Dir.: Paul Van Nevel. (14m).
GOUVY: Cantate Egill.
Huw Rhys-Evans. Thierry Félix. Evangelische Kantorei Saarlouis. La Philharmonie de Lorraine. Dir.: Olivier Holt. (24m).
CHARPENTIER: Elevació, motet H 408.
Solistes vocals. Cor de Cambra de Namur. Musica Polyphonica. Dir.: Louis Devos. (11m).
SCHUMANN: Missa per a solistes, cor i orquestra, op. 147.
Mitsuko Shirai. Peter Seiffert. Jan-Hendrik Rootering. Cor Des Städtischen Musikvereins de Düsseldorf. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (43m).
ANÒNIM: Hymnus "Plaudite Tympana".
Escolania de Montserrat. Cor de nens de Bad Tölz. Collegium Aureum. Dir.: Ireneu Segarra. (5m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
AMPARO GARCÍA CRUELLS

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
DONIZETTI: La Favorita, òpera en quatre actes.
Gabriel Bacquier. Fiorenza Cossotto. Luciano Pavarotti. Nicolai Ghiaurov. Piero de Palma. Ileana Cotrubas. Cor i Orquestra del Teatro Comunale di Bologna. Dir.: Richard Bonynge. (168m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 12 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
WARLOCK: Suite Capriol.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (10m).
MOZART: "Porgi amor", Cavatina de les Noces de Fígaro.
Sylvia McNair, soprano. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (4m).
TXAIKOVSKI: Primer moviment de sextet op. 70 "Record de Florència" (versió per a orquestra de corda).
Orquestra de Cambra Kremlin. Dir.: Misha Rachlevsky. (10m).
SAMMARTINI: Concert per a flauta, corda i continu en Fa M.
Frans Brüggen. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (14m).
ELGAR: Sonata per a violí i piano, op. 82.
Marcia Crayford, violí. Ian Brown, piano. (25m).
JOACHIM: Concert per a violí i orquestra n. 3.
Takako Nishizaki. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Meir Minsky. (35m).
SCHUBERT: Obertura de la música incidental "Rosamunda".
Royal Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (10m).
RAVEL: Valsos nobles i sentimentals.
Ivo Pogorelich, piano. (20m).
BRICCIALDI: "El Carnaval de Venècia" op. 77.
James Galway, flauta. Phillip Moll, piano. (7m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
PURCELL: The virtuous Wife or Good luck at last.
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (13m).
SCHUMANN: Papillons, op. 2
Wilhelm Kempff, piano. (14m).
DVORAK: Simfonia n. 6, op. 60.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Rafael Kubelik. (46m).
MARTIN I COLL: Diferencias sobre las folias.
Jordi Savall. Rolf Lislevand. Michael Behringer. Arianna Savall. Bruno Cocset. Pedro Estevan. Adela Gonzalez-Campa. (10m).
HINDEMITH: Die junge Magd, sis lieder per a contralt, flauta, clarinet i quartet de corda, op. 23 b.
Gabriele Schnaut. Membres de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Gerd Albrecht. (18m).
COPLAND: Four piano blues.
Jordi Vilaprinyó, piano. (8m).
HAYDN: Te Deum, Hob XXIIIc:2.
Nicholas Parle, orgue. The English Concert and Choir. Dir.: Trevor Pinnock. (9m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
TAVERNER: In Alium for soprano, tape and orchestra.
Eileen Hulse, soprano. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Takuo Yuasa. (15m).
PENDERECKI: Partita per a clavecí concertant, guitarra elèctrica, guitarra baixa, arpa, contrabaix i orquestra.
Solistes instrumentals. Sinfonieorchester Des Südwestfunks. (17m).
PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 2, op. 14.
Emil Guilels. (17m).
J.L.TURINA: Alaro.
Grupo Círculo. Dir.: José Luis Temes. (6m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
BEETHOVEN: Simfonia n. 6, op. 68 "Pastoral".
Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (41m).
SATIE: Cinquième Gnossienne.
Roland Pöntinen, piano. (4m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 5.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (39m).
FALLA: 4 peces espanyoles (Aragonesa, Cubana, Montañesa i Andaluza).
Esteban Sánchez, piano. (17m).
CABANILLES: Tiento XXIII por A la mi re.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (7m).
SAINT-SAENS: Concert per a violoncel i orquestra n. 2, op. 119
Maria Kliegel. Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Jean-François Monnard. (17m).
FOERSTER: Quintet de vent op. 95.
Quintet de Vent de la Filharmònica de Berlín. (22m).
KABALEVSKI: Cinc variacions fàcils, op. 51.
Marina Rodríguez, piano. (16m).
DELIBES: Suite del ballet Sílvia.
New Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (16m).
BACH: Concert de Brandenburg n. 1, BWV 1046.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (20m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: LUDWIG VAN BEETHOVEN.
EL PODER DEL CANT: BON DIA NOSTRE PARE.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LA GESTIÓ DE LES ESCOLES DE MÚSICA

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 13 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
COPLAND: El saló Mèxic.
Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (10m).
OFFENBACH: Barcarola "Belle nuit, ô nuit d'amour", dels Contes de Hoffmann.
Joan Sutherland. Huguette Tourangeau. Cor i orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Richard Bonynge. (4m).
MARCELLO: Concert per a oboè, corda i continu en re m.
Bruce Haynes. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (10m).
ELGAR: Pompa i circumstància, marxa op. 39 n. 5.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (5m).
FAURE: Pel.lees i Melisanda, suite op. 80 (orquestrat per Koechlin).
Orquestra Filharmònica de la ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (19m).
VÁZQUEZ/FUENLLANA: Dues cançons: "Con qué la lavaré", "De los álamos vengo".
Marta Almajano, soprano. Ensemble La Romanesca. (8m).
MOZART: Concert per a piano n. 9, KV 271 "Jeunehomme".
Vladimir Ashkenazy, piano. Philarmonia Orchestra. Dir.. Vladimir Ashkenazy. (32m).
ALFVEN: Midsommarvaka, rapsòdia sueca n. 1, op. 19.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (12m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
SAINTE COLOMBE: Concert per a dues violes n. 54.
Wieland Kuijken i Jordi Savall, baix de viola. (18m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 14, op. 27 n. 2 "Clar de lluna".
Tatiana Nikolaieva. (16m).
TIPPETT: Simfonia n. 4.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (31m).
WAGNER: Wesendonk-lieder.
Kirsten Flagstad. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (20m).
BIBER: Mensa sonora. (Parts I a III).
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (27m).
JANACEK: Quartet de corda n. 2, "Cartes íntimes".
Quartet Melos. (26m).
MENDELSSOHN: Concert per a piano i orquestra n. 1 op. 25.
Ronald Brautigam. Nova Sinfonietta d'Amsterdam. Dir.: Lev Markiz. (19m)
BRUCKNER: Ave Maria, motet.
Corydon singers. Dir: Matthew Best. (4m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
ELGAR: Variacions Enigma, op. 36.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir. Georg Solti. (32m).
ROSSINI: Paràfrasi sobre "Largo al factotum" de l'òpera "El Barber de Sevilla" (transcripció per a violí i piano de Castelnuavo-Tedesco)
Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano (5m)
SIBELIUS: Finlàndia, op. 26.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (9m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
MENDELSSOHN: Rondó Capriccioso, op. 14.
Mikhail Pletnev, piano. (7m).
GLAZUNOV: Simfonia n. 2, op. 16.
Orquestra Simfònica de Moscú. Dir.: Alexander Anissimov. (45m).
SIBELIUS: Sis humoresques per a violí i orquestra.
Leonidas Kavakos. Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lamminmäki. (22m).
FRANCHOMME: Caprice op. 7 n. 2.
Anner Bylsma i Kenneth Slowik, violoncel. (3m).
ESPLÁ: La pájara pinta.
Orquestra de València. Dir.: Manuel Galduf. (21m).
VIVALDI: Concert per a flauta i orquestra op. 10, n. 1. "La Tempesta di Mare".
Sylvie Dambrine. Ensemble La Partita. (8m).
TORANDELLL: Sonata per a violoncel i piano, op. 21.
Roger Loewenguth, violoncel. Joan Moll, piano. (26m).
HINDEMITH: Danses simfòniques.
Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (28m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
PIOTR I. TXAIKOVSKI: EL LLAC DELS CIGNES

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 14 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre "Greensleeves".
Simfonia de Londres. Dir: John Barbirolli. (5m).
GIULIANI: 3 cavatinas: "Confuso, smarrito", "Amor, perché m'accendi", "Di tanti palpiti" (de l'òpera Tancredi de Rossini).
Marta Almajano, soprano. José Miguel Moreno, guitarra. (12m).
HAYDN: Simfonia n. 94 "Sorpresa".
Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (23m).
PIAZZOLA: Tango "Decaríssimo".
Pablo Mainetti, bandoneó. Orquestra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (3m).
BRITTEN: Simfonia Simple, op. 4.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (16m).
SCHUBERT: "Der Hirt auf dem Felsen" ("El pastor a la roca"), lied.
M. Price, soprano. W. Sawallisch, piano. H. Schöneberger, clarinet. (11m).
SATIE: Sis Gnossiennes.
Pascal Rogé. (19m).
MARTÍN Y COLL: Diferencias sobre las folias.
Jordi Savall, viola de gamba. Rolf Lisveland, guitarra. Arianna Savall, arpa. Adela González-Campa, cascabellls. (11m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
GLAZUNOV: Concert per a piano i orquestra, n. 1 op. 92.
Stephen Coombs, piano. Orquestra Simfònica de la BBC Escocesa. Dir.: Martyn Brabbins. (31m).
MONTEVERDI: Missa a quatre veus.
The Sixteen. Margaret Philips, orgue. Dir: Harry Christophers. (21m).
HAYDN: Simfonia n. 45 "Els Adéus".
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (25m).
ELGAR: Quintet per a piano, op. 84.
Peter Donohoe, piano. Quartet Maggini. (36m).
RIEGGER: Suite per a flauta sola, op. 8.
Robert Stallman. (8m).
TELEMANN: Burlesca de Quixot. Obertura Suite, TWV 55:g 10.
Akademie für alte Musik. (16m).
DVORAK: Cants moravis, op. 38.
Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. Stanislav Bogunia, piano. (7m).
YSAYE: Poema elegíac, per a violí i orquestra.
Jerrold Rubenstein. Orquestra Nacional de Bèlgica. Dir.: Mendi Rodan. (15m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA
BEETHOVEN: Quartet de corda op. 131.
Quartet de Cleveland. (39m)
BEETHOVEN: Gran Fuga en Si b M, op. 133.
Quartet Talich. (16m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
VERDI: "La vita è inferno",ària de La forza del destino.
Jaume Aragall, tenor. English Chamber Orchestra. Dir.: Javier Pérez Batista. (11m).
HANDEL: Water Music. (Música aquàtica). Suite n. 1.
Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (35m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
CRUSELL: Concert per a clarinet n. 3, op. 11.
Per Billman. Uppasala Chamber Orchestra. Dir.: Gérard Korsten. (24m).
MAHLER: Rückert-Lieder.
Waltraud Meier, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (18m).
LEBRERO: Remembranza de Juan de la Cruz.
Narciso Yepes, guitarra. (13m).
SMETANA: Records de Bohèmia en forma de polka op. 12.
András Schiff, piano. (10m).
VICTORIA: Ave Maria.
Cor del St John's College, Cambridge. Dir.: George Guest. (6m).
HARTY: A John Field Suite.
Orquestra de l'Úlster. Dir.: Bryden Thomson. (20m).
BACH: Concert per a dos clavecins i corda, BWV 1062.
Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (15m).
TURINA: Primavera Sevillana.
Orquestra Ciudad de Granada. Dir.: Juan de Udaeta. (13m).
HOLST: Himnes corals del "Rig Veda", grup 3, op. 26 n. 3.
Thelma Owen, arpa. The Holst singers. Dir: Hilary Davan Wetton. (13m).
BIZET: Pàtria, obertura, op. 19.

Orquestra Filharmònica de la ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (14m).
DEMACHY: Suite per a baix de viola en sol m.
Jordi Savall. (12m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: EL CALL DE GIRONA.
AVUI SONA: EL VIOLONCEL.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Alfredo Kraus, Joan Sutherland, Rugiero Raimondi, Teresa Berganza.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 L'AUDIOVISUAL

05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 15 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
PACHELBEL: Canon i Giga, per a tres violins i baix continu.
London Baroque. (5m).
SAINT-SAENS: Havanera, op. 83.
Itzhak Perlman, violí. Orquestra de París. Dir.: Jean Martinon. (10m).
HAYDN: Concert per a piano i orquestra, Hob. XVIII:11.
Ilse Von Alpenheim. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antal Dorati. (19m).
BACH: Xacona-Tombeau, de la partita per a violí sol n. 2, BWV 1004.
Emma Kirkby, soprano. Carlos Mena, contratenor. José Miguel Moreno, llaüt barroc. (15m).
ROTA: "Improviso in re minore" del film Amanti senza amore. KANCHELI: Rag-GIDON-time.
Gidon Kremer, violí. Oleg Maisenberg, piano. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Andrey Boreyko. (8m).
PROKOFIEV: L'Amor de les tres taronges. Suite op. 33A.
Orquestra Nacional de França. Dir: Lorin Maazel. (17m).
MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu, música d'escena, op. 61, obertura.
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (13m).
CHOPIN: Polonesa Fantasia op. 61.
Jean-Bernard Pommier, piano. (12m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
RAVEL: Concert per a piano en Sol M.
Pascal Rogé. Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (22m).
BRAHMS: Vier ernste Gesänge (Quatre cançons serioses), op. 121.
Kathleen Ferrier, contralt. John Newmark, piano. (19m).
RESPIGHI: Metamorphoseon, tema i variacions per a orquestra.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (26m).
BOULEZ: Notations.
Pierre-Laurent Aimard, piano. (11m).
PURCELL: Pavana n. 5, Z 752.
The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (4m).
MAHLER: Das Klagende Lied.
Helena Döse. Alfreda Hodgson. Robert Tear. Sean Reda. Cor i Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (65m).
XOSTAKOVITX: Suite de Ballet n. 4.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (13m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
DRAMES LITÚRGICS DE LA CATALUNYA MEDIEVAL: Verses Paschales de III Mariis.
Capella de Música de Santa Maria del Mar. (16m).
HOLBORNE: Gallardes, pavanes i allemandes.
The King's Noyse. Dir.: David Douglas. (17m).
SIMPSON: Division en re m.
Pere Ros, viola de gamba. Jan Willem Jansen, clave. (9m).
MARINI: Pass'e mezo in 10. parti. Doi Violini, e chitarone, op. VIII.
Conjunt Romanesca. (12m).
VICTORIA: Magnificat à 8.
The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (8m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
ROSSINI: Aries de La Cenerentola i Il barbiere di Siviglia.
Victòria dels Àngels. Orquestra de l'Òpera de Roma. Orquestra Royal Philharmonic. Dir.: Giuseppe Morelli i Vittorio Gui. (11m).
SCHUMANN: Concert per a piano i orquestra op. 54.
Murray Perahia, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (35m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 9.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (12m).
TXAIKOVSKI: Introducció i Pròleg, del ballet La bella dorment, op. 66.
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (35m).
GERHARD: Nonet.
Membres de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (20m).
MOZART: Concert per a flauta i orquestra n. 1, KV 313.
Raffaele Trevisana, flauta. Kammerorchester Arcata Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (26m).
GASULL: Fantasia sobre une tema de Manuel de Falla.
Xavier Mas, arxillaüt i bandúrria. Feliu Gasull, guitarra. (4m).
FRANCK: Panis Angelicus.
Plácido Domingo. Petits Cantors de Viena. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Helmuth Froschauer. (5m).
BELLINI: Escena i ària final del segon acte de l'òpera "La Sonnambula", "Oh! se una volta sola...Ah! non credera mirarti".
Kathleen Battle, soprano. Richard Croft. Randi Stene. Mark S. Doss. Ambrosian Opera Chorus. Orquestra Filarmònica de Londres. Dir.: Bruno Campanella. (15m).
FRANÇAIX: Concertino per a piano i orquestra.
Jean-Ives Thibaudet, piano. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (9m).
SCHOBERT: Trio per a pianoforte, violí i violoncel, Op. XVI n. 4.
Luciano Sgrizzi, pianoforte. Chiara Banchini, violí. Philipp Bosbach, violoncel. (17m).
WEILL: Suite de l'òpera "El petit Mahagonny".
Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Mariss Jansons. (17m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: ZOLTAN KODALY.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LLUÍS ALBERT

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DE CAMBRA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 16 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
J.STRAUSS: Veus de primavera, vals.
Kathleen Batlle, soprano. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (8m).
SCHUMANN: Finale de la simfonia n. 2, op. 61.
Orquestra dels Camps Elisis. Dir.: Philippe Herreweghe. (9m).
LISZT: Somni d'amor n. 3 (versió per a arpa).
Jutta Zoff, arpa. (5m).
RAKHMANINOV: Rapsòdia sobre un tema de Paganini.
Vladímir Ashkenazy. Philarmonia Orchestra. Dir.: B. Haitink. (25m).
LULLY: Suite d'Alceste.
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (16m).
BDK00723
RAVEL: Pavana per a una infanta difunta.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (7m).
SCHUBERT: Primer moviment del quartet de corda, D 804, op. 29 "Rosamunda".
Quartet Mosaïques. (15m).
BACH: Concert per a tres clavicèmbals i orquestra, BWV 1063.
Ton Koopman. Tini Mathot. Patrizia Marisaldi. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (14m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Simfonia n. 3, op. 55, "Heroica".
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (49m).
RODRIGO: Tríptic per a guitarra.
Marc Jean-Bernard, guitarra. (10m).
TELEMANN: Magnificat llatí, TVWV 9:17.
Mieke van der Sluis. Graham Pushee. Wilfried Jochens. Phillip Langshaw. Harry van der Kamp. Alsfelder Vokalensemble. Orquestra Barroca de Bremen. Dir.: Wolfgang Helbich. (19m).
BARBER: Adagio per a corda, op. 11.
Orquestra de Filadèlfia. Dir: Eugene Ormandy. (7m).
BARTOK: Sonata per a dos pianos i percussió.
Vladimir Ashkenazy, Vovka Ashkenazy, pianos. David Corkhill, Andrew Smith, percussió. (25m)
VIVALDI: Concerto con molti stromenti, RV 558.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (10m).
ROSSINI: La pesca. La regata veneziana. Duetto buffo di due gatti.
Elisabeth Söderström, soprano. Kerstin Meyer, mezzo-soprano. Jan Eyron, piano. (11m).
RAVEL: Ma Mère l'Oye.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (29m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
BACH: Quinze invencions a dues parts, BWV 772 a BWV 786.
Leonora Milà, piano. (22m).
BROTONS: Sonata per a flauta i piano.
Salvador Brotons, flauta. Albert Nieto, piano. (14m).
R.LAMOTE DE GRIGNON: Fantasia sobre temes de Serrano.
Orquestra Simfònica dirigida per Ataúlfo Argenta. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: Concert pera violí i orquestra op. 35.
Rouben Aharonian, violí. Russian Philharmonic Orchestra. Dir.: Konstatin Krimets. (35m)
PUCCINI: "Mario!...Ora stammi a sentir...", de "Tosca".
Renata Tebaldi. Richard Tucker. Orquestra del Teatre Metropolità de Nova York. Dir.: D. Mitropoulos. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
HOTTETERRE: Suiet n. 3, en Re M.
Philippe Allain-Dupré. Philippe Pierlot, Yasuko Uyama-Bouvard. (17m).
GADE: Dia d'estiu al camp, op. 55.
Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz. Dir.: Ole Schmidt. (24m).
HAYDN: Simfonia n. 59, "Foc".
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (16m).
SCHÖNBERG: Friede auf Erdern (Pau a la terra) per a cor mixt a cappella, op. 13.
Cor simfònic de Tòkio. Dir.: Hirofumi Misawa. (8m).

WEBER: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11.
Gerhard Oppitz. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (20m).
KRAUS: Quintet amb flauta, VB 184 "Quintet de Viena".
Lena Weman. Jaap Schröder. Per Sandklef. Björn Sjögren. Kari Ottesen. (22m).
CHARPENTIER: Missa de mitjanit H. 9.
Annick Massis, soprano. Magdalena Kozena, mezzo-soprano. Erich Huchet, contratenor. Patrick Henckens, tenor. Russel Smithe, barítion. Jean-Louis Bindi, baix. Cor Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (24m).
BARTOK: Quartet de corda n. 4, Sz 91.
Quartet Lindsay. (22m).
DOPPLER: Record a Mme. Adelina Patti, paràfrasi sobre temes de l'òpera La Sonnambula de Bellini per a dues flautes i piano, op. 42.
Robert Aitken. Per Oien. Geir Henning Braaten. (7m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.
EL RETRAT: ANTONIO VIVALDI.

20.00 LES GRANS OBRES
BACH: L'art de la fuga, BWV 1080. (Versió per a quartet de corda).
András Keller, János Pilz, violins. Zoltás Gál, viola. Otto Kertész, violoncel. (72m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 17 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
BRETON: Botella al Mar, poema simfònic per a instruments de cobla, corda, saxo i percussions.
Solistes instrumentals. (26m).
MANEN: El cavaller enamorat, sardana.
La Principal de la Bisbal. (3m).
DANSES POPULARS: L'esquerrana, Ball de faixes.
Cobla Maravella. Dir.: Lluís Ferrer. (7m).
TOLDRÀ: L'hostal de la Peira, El bac de les ginesteres, sardanes.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (9m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: HENRY V.

00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 18 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
HANDEL: Dixit Dominus.
Lynne Dawson. Lynda Russell. Charles Brett. Ian Partridge. Michael George. Cor i Orquetra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (33m).
GRIEG: Peer Gynt, Suite n. 1 op. 46.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (14m).
BRAHMS: Fest - und Gedenksprüche, per a cor a sis veus a cappella, op. 109.
La Chapelle Royale. Collegium Vocale de Gand. Dir.: Philippe Herreweghe. (10m).
VON BINGEN: Rex noster promptus est, responsori.
Sequentia. Dir.: Barbara Thornton. (6m).
VILLA-LOBOS: Pater Noster.
Corydon Singers i Orquestra. Dir.: Matthew Best. (3m).
DUMONT: Dialogus de anima, motet.
Solistes vocals. La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (20m).
HAYDN: Missa Sancti Nicolai, Hob. XXII:6.
Judith Nelson. Shirley Minty. Rogers Covey Crump. David Thomas. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. Christopher Hogwood, orgue. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (28m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
FRANCOISE PELAUD

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
VERDI: Il Trovatore, òpera en quatre actes.
Luciano Pavarotti. Joan Sutherland. Marilyn Horne. Ingvar Wixell. Cor de l'Òpera de Londres. Orquestra Nacional Filharmònica de Londres. Dir.: Richard Bonynge. (139m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 19 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
TXAIKOVSKI: Primer moviment del concert per a violí i orquestra op. 35.
Maxim Vengerov. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (16m)
"L'Hereu Riera", (harm. J. Cumellas). "Ton pare no té nas", cançó popular mallorquina (harm. B. Bibiloni), "La sardana de les monges" d'Enric Morera.
Cor Lieder Camera. Dir.: Josep Vila. (8m).
BERLIOZ: Vals de la simfonia Fantàstica, op. 14.
Orquestra de Cleveland. Dir: Pierre Boulez. (6m).
BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 9 (G 453).
Narciso Yepes, guitarra. Quartet Melos. (25m).
RAMEAU: Càstor i Pòl.lux, primera suite.
Les Musicholiers. Dir.: Aviva Einhorn. (16m).
VAUGHAN-WILLIAMS: Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis.
The New Queen's Hall Orchestra. Dir.: Barry Wortdsworth. (16m).
BERNSTEIN: "Maria", "Tonight", "America", tres temes del musical "West Side Story".
Josep Carreras. Kiri te Kanawa. Tatiana Troyanos. Louise Edeiken. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leonard Bernstein. (14m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
ARRIAGA: Simfonia en Re M.
Nova Filharmonia Portuguesa. Dir.: Álvaro Cassuto. (28m).
BERNSTEIN: La bonne cuisine. (versió anglesa).
Roberta Alexander, soprano. Tan Crone, piano. (5m).
R.STRAUSS: Així va parlar Zarathustra, op. 30.
Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (35m).
TURINA: Danses gitanes, op. 55.
Albert Guinovart, piano. (12m).
ZELENKA: Obertura a 7 en Fa M ZWV 188.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m)
BARTOK: Quartet de corda n. 3, Sz 85.
Quartet Takács. (16m).
MOZART: "Voi che sapete", de "Les Noces de Fígaro" i "Batti, batti, o bel Masetto" de "Don Giovanni".
Anne Sofie von Otter, mezzo. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnok. (7m).
MARX: Concert en mi m per a piano romàntic.
Marc-André Hamelin, piano. Orquestra de la BBC Escocesa. Dir.: Osmo Vänska. (37m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
WEBERN: Simfonia, op. 21.
Staatskapelle Dresden. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (9m).
DOHNANYI: Variacions sobre una cançó infantil, op. 25.
Arthur Ozolins, piano. Toronto Symphony. Dir.: Mario Bernardi. (24m).
D'ALESSANDRO: Concert per a violí i orquestra, op. 41.
Sibylle Tschopp. Orquestra Municipal de Winterthur. Nicholas Carthy. (19m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467.
Alícia de Larrocha. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Colin Davis. (30m).
XOSTAKOVITX: "El conte del ratolinet estúpid" (The Tale of the Silly Little Mouse).
Royal Concertgebouw Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (12m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
BRAHMS: Fest-und Gedenksprüche, per a cor de 8 veus a cappella, op. 109.
Windsbacher Knabenchor. (11m).
ROSSINI: "Nacqui all'affanno - Non più mesta", de La Cenerentola.
Agnes Baltsa. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Heinz Wallberg. (6m).
FALLA: Dos homenatges.
Rafael Orozco, piano. (8m).
VIVALDI: Simfonia en Do M, RV 717 "Il Giustino".
L'Arte dell'Arco. Dir.: Christopher Hogwood. (7m).
BERLIOZ: Obertura "El carnaval romà", op. 9.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Alexander Gibson. (10m).
BOCCHERINI: Quintet per a flauta i corda n. 5, G 441.
Jean-Pierre Rampal. Régis Pasquier. Bruno Pasquier. Roland Pidoux. Mathilde Sternat. (13m).
RAKHMANINOV: Concert per a piano n. 3, op. 30.
Bernd Glemser. Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional de Polònia. Dir.: Antoni Wit. (43m).
CHARPENTIER: "Depuis le jour", de Louise.
Kiri Te Kanawa. Orquestra Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Jeffrey Tate. (5m).
RAVEL: Dafnis i Cloe, simfonia coreogràfica.

Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (57m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: G.F. HANDEL.
EL PODER DEL CANT: LA FILADORA / EL GALOP DE CORTESIA.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
LA GUITARRA

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 20 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
WEBER: Invitació al vals, op 65 (orq. Berlioz).
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (11m).
BRAHMS: Wiegenlied (cançó de bressol) op. 49.
Dietrich Fischer-Dieskau, barítono. Daniel Barenboim, piano. (2m).
BACH: Concert per a dos clavecins i corda, BWV 1060.
Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14m).
BEETHOVEN: La Victòria de Wellington, op. 91.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (16m).
KALINNIKOV: Segon moviment de la simfonia n. 2 en La M.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (9m)
BURRULL: "Gina's song", i "Vols un vals?".
Francesc Burrull, piano. (8m).
MOZART: Concert per a flauta i orquestra n. 1, KV 313.
James Galway. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (26m).
CANTELOUBE: Tercera Sèrie dels "Cants d'Auvergne".
Maria Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (14m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
AMON: Quartet per a trompa i corda, op. 20 n. 1.
Albert Linder. Václav Rábl. Henry Stenström. Göran Holmstrand. (15m).
BERLIOZ: Les nits d'estiu, op. 7.
Frederica von Stade, mezzo. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (32m).
XOSTAKOVITX: Simfonia n. 9, op. 70.
The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (23m).
TELEMANN: Cinquena, sisena i setena de les dotze fantasies per a violí sol.
Andrew Manze, violí. (22m).
SIBELIUS: Una Saga, op. 9.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colinn Davis. (19m).
ALLEGRI: Miserere.
The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (12m).
RODRIGO: Concert per a piano i orquestra.
Joaquín Achúcarro, piano. Orquestra de València. Dir.: Manuel Galduf. (30m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
DVORAK: Trio amb piano op. 90, "Trio Dumky".
John Lenehan, piano. Joachim Trio. (3m).
LEHAR: "Dein ist mein ganzes Hertz"; LECUONA: "Siboney" FREIRE: "Ay, ay, ay"; BRODSZKY: "Be my love".
Plácido Domingo, tenor; Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Karl-Heinz Loges. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
BORODIN: Petita suite.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Guennadi Cherkassov. (29m).
D'INDY: El bosc encantat, llegenda simfònica.
Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (14m).
BRAHMS: Trio amb piano n. 3, op. 101.
Tamás Vásáry. Thomas Brandis. Ottomar Borwitzky. (20m).
BRITTEN: Occasional Overture op. 38.
Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir: Simon Rattle. (7m).
LISZT: Missa choralis.
Lynton Atkinson. Mark Tinkler. Christopher Royall. William Kendall. Richard Suart. Cor del St. John's College, Cambridge. Stephen Cleobury, orgue. Dir.: George Guest. (32m).
BACH: Sonata per a violí i clavecí BWV 1019.
Dmitry Sitkovetsky. Robert Hill. (15m).
FRANCK: Simfonia en re m.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir: Armin Jordan. (41m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LES HISTÒRIES DEL BALANCÍ: UNA NIT AL CASTELL ENCANTAT.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 21 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
HOLST: Suite de St. Paul, op. 29 n. 2.
Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.: Christopher Hogwood. (12m).
COUPERIN/MOSCA/CAMP: "Le rossignol en amour".
Ludovica Mosca. Manel Camp, pianos. (6m).
STRAUSS: Les entremeliadures de Till Eulenspiegel, op. 28.
Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (16m).
COPLAND: Cinc cançons de les "Cançons americanes antigues".
Marilyn Horne, mezzo. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Carl Davis. (12m).
HEINICHEN: Concert en Sol M, S 213.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (16m).
MILHAUD: Scaramouche.
Philippe Corre i Edouard Exerjean, duo de pianos. (9m).
MOZART: Simfonia n. 40, KV 550.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (33m).
TXAIKOVSKI: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 23.
Garrick Ohlsson. Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (34m).
MARAIS: Alcione, quarta suite.
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (18m).
MAHLER: Kindertotenlieder. (Lieder pels infants morts).
Christa Ludwig, mezzo-soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: André Vandernoot. (27m).
SWEELINCK: Fantasia en Re.
Glenn Gould, piano. (9m).
DVORAK: Quartet de corda n. 13, op. 106.
Quartet Panocha. (38m).
ALFONS X EL SAVI: "La mora de Borja", "La mujer de Lérida" (Danses medievals espanyoles).
Eduardo Paniagua Group. (6m).
SCHUBERT: Simfonia n. 5, D 485.
Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (29m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA
BRAHMS: Quintet amb clarinet, op. 115.
Richard Stoltzman. Quartet de Corda de Tòquio. (39m).
HAYDN: Quartet de corda op. 33 n. 2 (Hob.III:38) "La Broma".
Quartet Aeolian. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
SIBELIUS: Simfonia n. 6, op. 104.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (26m).
PURCELL: Anthems per a la Capella Reial. (1 i 2).
Charles Matthews i Graham Jackson, orgue. Cor del Trinity College. Dir: Richard Marlow. (13m).
LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 2.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (11m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
STRAVINSKI: Petruixka.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Neeme Järvi. (33m).
MOZART: Concertone per a dos violins i orquestra, KV 190.
Vladimir Spivakov, violí i director. Boris Garlitski, violí. Virtuosos de Moscou. (27m).
SCHUMANN: Cançons d'amor espanyoles, op. 138.
Barbara Bonney, soprano. Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Kurt Streit, tenor. Olaf Bär, barítono. Helmut Deutsch i Bengt Forsberg, piano a quatre mans. (22m).
MAYR: Passacaglia Grave.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (7m).
DURUFLE: Quatre motets sobre temes gregorians op. 10.
Mary Seers, soprano. Corydon Singers. Thomas Trotter, orgue. Dir: Matthew Best. (9m).
BLOCH: Concerto grosso n. 1.
Orquestra de Cambra d'Israel. Dir: Yoav Talmi. (24m).
BACH: Concert italià, BWV 971.
Kenneth Gilbert, clavecí. (13m).
GRANADOS: Trio amb piano op. 50.
Trio Beaux Arts. (25m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: EL LUTHIER.
AVUI SONA: EL VIOLÍ.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Renata Tebaldi, Carlo Bergonzi, Edita Gruberova, Dietrich Fischer-Dieskau.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 L'AUDIOVISUAL

05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 27 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

BORODIN: Nocturn del quartet de corda n. 2 (versió per a orquestra de corda).
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (8m).
GLUCK: "Che farò senza Euridice", d'Orfeo ed Euridice.
Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (5m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 4, Op. 90. "Italiana".
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (28m).
KODALY: Intermezzo de la suite "Háry János".
James Earl Barnes, címbalon. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (5m).
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 5, op. 73 "Emperador".
Steven Lubin, pianoforte. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (38m).
MOZART: Canon "Bona Nox" KV 561.
Chorus Viennensis. (2m).
LOCATELLI: Concert op. 3 n. 10 "L'Arte del Violino".
Elizabeth Wallfisch. The Raglan Baroque Players. Dir.: Nicholas Kraemer. (16m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Concert per a violoncel i orquestra, op. 129.
Christophe Coin, violoncel. Orquestra dels Camps Elisis. Dir.: Philippe Herreweghe. (26m).
ELGAR: Sea Pictures, op. 37.
Della Jones. Royal Philarmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (20m).
MOZART: Simfonia n. 39, KV 543.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: James Levine. (29m).
PROKOFIEV: Visions fugitives per a piano, op. 22.
Michel Béroff. (21m).
SAINTE COLOMBE: Concert a dues violes n. 8 "La Conférence".
Jordi Savall i Wieland Kuijken, baix de viola. (15m).
H.JADIN: Quartet de corda op. 3 n. 1 en Do M.
Quartet Mosaïques. (25m)
GINASTERA: Concert per a arpa, op. 25.
Nancy Allen. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (25m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

LOCKE: How doth the city sit solitary.
Cor del New College, Oxford. The Parley of Instruments. Dir.: Edward Higginbottom. (8m).
MARAIS: Sonata à la Maresienne.
Le Trio Roayl. (15m).
REUSNER: Suite per a llaüt en Re M.
Konrad Junghänel. (16m).
LITERES: El estrago en la fineza o Júpiter y Semele, sarsuela barroca.
Marta Almajano, sioprano. Al Ayre Español. Dir.: Edurado López Banzo. (12m).
LEGRENZI: Sonata à 6 "La Buscha".
Musicalische Compagney. (4m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

PAGANINI: Quartet op. 4 n. 3.
Rainer Kussmaul, violí. Ulrich Koch, viola. Sonja Prunnbauer, guitarra. Marçal Cervera, violoncel. (22m).
TELEMANN: Concert per a flauta de bec , viola, corda i continu en La m.
Michala Petri. Orquestra de cambra Saint Paul. Dir: Pinchas Zukerman. (15m).
SCHUBERT: Winterreise (Viatge d'hivern), 3 últims lieder.
Kurt Moll, baix. Cord Garden, piano. (9m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

WAGNER: Idil.li de Siegfried.
Membres de l'Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (18m).
R.STRAUSS: Don Joan, op. 20.
Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (18m).
ARRIAGA: Quartet de corda n. 2.
Quartet de corda Sine Nomine. (24m).
TURINA: Danses fantàstiques, op. 22.
Albert Guinovart, piano. (16m).
RAKHMANINOV: Vespres, op. 37.
Olga Borodina, mezzo-soprano. Vladimir Mostowoy, tenor. Cor de Cambra de St. Petersburg. Dir.: Nikolai Korniev. (56m).
BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, G 474.
Wouter Möller. Linde Consort. Dir.: Hans-Martin Linde. (19m).
D'INDY: Saugefleurie, op. 21.
Orquestra Filharmònica d'Estrasbourg. Dir.: Theodor Guschlbauer. (17m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: MAURICE RAVEL.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
JOAN PARNAU

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DE CAMBRA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 23 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

RODRIGO: Fantasia para un gentilhombre.
Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Marte-Fields. Dir: Neville Marriner. (21m).
PUCCINI: Dues àries: "Vissi d'arte, vissi d'amore" de Tosca. "Si, mi chiamano Mimí", de La Bohème.
Kiri te Kanawa, soprano. Orquestra de l'òpera Nacional de Lió. Dir.: Kent Nagano. (8m).
GLUCK: Allegro non troppo,fragment final del ballet "Don Joan o Le Festin de Pierre".
Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (4m).
HUMMEL: Concert per a trompeta i orquestra en Mi b M.
John Wilbraham. Academy of St Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (16m).
KREISLER: "Liebesfreud", per a violí i orquestra.
Gil Shaham, violí. Orquestra de Cambra Orpheus. (3m).
FAURÉ: Nocturn per a piano n. 5, op. 37.
Paul Crossley, piano. (9m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 7, op. 92.
Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (39m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Te Deum de Dettingen.
Solistes vocals. Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert. Dir.: Simon Preston. (40m).
SCHUMANN: Quintet amb piano, op. 44.
Jean Hubeau. Quartet Via Nova. (29m).
HINDEMITH: Concert per a violí i orquestra.
David Oistrakh. Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (27m).
MOZART: Sonata per a pianoforte KV 331.
Paul Badura-Skoda. (23m).
SORS: 5 seguidillas.
Marta Almajano, soprano. José Miguel Moreno, guitarra. (12m).
BALAKIREV: Tamara, poema simfònic.
The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (22m).
DOWLAND: Semper Dowland semper dolens.
Paul O'Dette, llaüt. (7m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

CANT DE LA SIBIL.LA. (Sibil.la mallorquina).
Montserrat Figueras. La Capella Reial. Dir.: Jordi Savall. (37m).
R.LAMOTE DE GRIGNON: Tres preludis a l'amic absent.
Josep Ribera, piano. (14m).
ZAMACOIS: Sardana, de la Suite Aguafuertes.
M. Lourdes i Lluís Pérez Molina, pianos. (4m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Concert per a violoncel i orquestra, op. 85.
Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (29m).
STRAVINSKI: La consagració de la primavera (L'adoració de la terra).
Orquestra Simfònica de Sant Francisco. Dir.: Michael Tilson Thomas. (16m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Triple concert, op. 56.
Paul Badura-Skoda, pianoforte. Franjosef Maier, violí. Anner Blysma, violoncel. Collegium Aureum. (35m).
BACH: "Jesu, meine Freude", motet BWV 227.
Solistes vocals. Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (21m).
SCHUMANN: Cinc peces en estil popular, op. 105.
Frédéric Lodéon, violoncel. David Hovora, piano. (16m).
BERNSTEIN: Danses simfòniques de "West Side Story".
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (22m).
HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 10.
Orquestra de "Les Arts Florissants". Dir.: William Christie. (14m).
MONTSALVATGE: Canciones para niños.
María José Montiel, soprano. Fernando Turina, piano. (13m).
BRAHMS: Simfonia n. 3, op. 90.
Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Bernard Haitink. (38m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
BENJAMIN BRITTEN: GUIA D'ORQUESTRA PER A JOVES

20.00 LES GRANS OBRES

TXAIKOVSKI: El llac dels cignes, ballet op. 20.
Orquestra Simfònica Estatal. Dir.: Evgeny Svetlanov. (153m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 24 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

MORALEDA: Tirant lo blanc, poema cavalleresc per a cobla. Enregistrament fet per Catalunya Música.
Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. (17m).
VILADESAU: "Festeig", "Aquell rossinyol", sardanes.
La Principal de la Bisbal. (7m).
SERRA: La fira, esbós simfònic.
Cobles La Principal de La Bisbal i Montgrins. Dir.: Francesc Cassú. (7m).
COMÍN / LLUNELL: Tot festejant, vals.
Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (4m).
LEÓN: La font del racó.
Cobla La Principal d'Amsterdam. (5m).
CASAS AUGÉ: Ball de rams, vals.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: ENTREVISTA AMB EL VAMPIR.

00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 25 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
JANACEK: Pater noster.
Solistes vocals i instrumentals. Cor de Gonville i Caius College, Cambridge. Dir.: Geoffrey Webber. (15m).
LULLY: Dixit Dominus, motet.
Les Arts Florissants. Dir: William Christie. (8m).
BRAHMS: Un requiem alemany, op. 45.
Kiri Te Kanawa, soprano. Bernd Weikl, barítion. Cor i Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (78m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
IN MEMORIAM: MONTSERRAT ALAVEDRA

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
SMETANA: La núvia venuda, òpera còmica en 3 actes.
Pilar Lorengar. Gottlob Frick. Fritz Wunderlich. Cor de Cambra RIAS. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Rudolf Kempe. (137m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 26 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
DVORAK: Ària de Rusalka.
Eva Urbanová, soprano. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Ondrej Lenard. (6m).
SCHUMANN: Novelette n. 9.
Wilhelm Kempff, piano. (3m).
CASALS: Sant Martí del Canigó, orquestració d'Enric Casals.
LLuís Claret, violoncel. Violoncel·listes de Barcelona. (7m).
SAINT-SAENS: El Carnaval dels animals.
Ensemble Musique Oblique. (24m).
PERGOLESI: Tres fragments del "Salve Regina": Salve Regina, Et Jesum, O Clemens.
Emma Kyrkby, soprano. Academy of Ancient Music. Christopher Hogwood. (8m).
TURINA: La oración del torero, op. 34.
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (9m).
TXAIKOVSKI: Tres danses del ballet "El llac dels cignes" op. 20 (arranjament per a piano de Debussy).
Katia i Marielle Labèque, pianos. (9m).
ELGAR: Cinc marxes de Pompa i Circumstància, op. 39.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Barry Tuckwell. (27m).
LANNER: Els pretendents, vals, op. 103. Quartet Alban Berg (8m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
DEBUSSY: Nocturns.
Orquestra Simfònica de Boston. Cor del Festival de Tanglewood. Dir.: Colin Davis. (28m)
ROSENMÜLLER: Suite n. 1.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (14m).
BRAHMS: Sonata per a violoncel i piano n. 2, op. 99.
Peter Bruns. Olga Tverskaya. (26m).
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 5, op. 64.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (46m).
MOZART: Missa de la Coronació, KV 317.
Joan Rodgers. Elisabeth von Magnus. Josef Protschka. László Polgar. Cor Arnold Schonberg. Choralschola der Wiener Hofburgkapelle. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncurt. (26m).
BACH: Obertura per a orquestra n. 3, BWV 1068.
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (20m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
HONEGGER: Concert de cambra per a flauta, corn anglès i orquestra de corda.
Aurèle Nicolet. Heinz Holliger. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m)
MARTINU: Rapsòdia concert per a viola i orquestra.
Lubomir Maly. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Václav Smetacek. (21m).
EDLUND: Fantasia sobre una ciutat.
Mats Widlund, piano. (17m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
SMETANA: Quartet de corda n. 1, "De la meva vida".
Quartet Talich. (27m).
CHOPIN: Vals per a piano, op. 42.
Vladímir Ashkenazy, piano. (4m).
i BDC00705
RIMSKI-KORSAKOV: Caprici espanyol, suite op. 34.
Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
CHADWICK: Simfonia n. 2, op. 21.
Albany Symphony Orchestra. Dir.: Julius Hegyi. (38m).
pendent
PIAZZOLLA: Història del Tango.
Patrick Gallois, flauta. Göran Söllscher, guitarra. (20m).
PURCELL: Suite de "The Fairy Queen".
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (49m)
HAYDN: Simfonia n. 88.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (19m).
REBEL: Sonata cinquena per a violí en Re M.
Andrew Manze, violí. Richard Egarr, clavecí. Jaap ter Linden, viola de gamba. (11m).
XOSTAKOVITX: "Octubre" op. 131 (poema simfònic).
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (13m).
CHOPIN: Scherzo n. 1, op. 20.
Ivo Pogorelich, piano. (8m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: IGOR STRAVINSKI.
EL PODER DEL CANT: LA CARTA DE NAVEGAR /
L'ALIMENT DEL BON VI.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.
LES ORQUESTRES SIMFÒNIQUES A CATALUNYA

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 27 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
SCHUMANN: Primer moviment de la simfonia n. 3, op. 97 "Renana".
New Philharmonia Orchestra. Dir.: Eliahu Inbal. (10m).
STRADELLA: Cantata "Si salvi chi può".
Christine Brandes, soprano. Paul O'Dette, guitarra barroca. Mary Springfels, viola de gamba. Ingrid Matthews, violí. Barbara Weiss, clavecí. (7m).
CHABRIER: Espanya. (rapsòdia per a orquestra).
Orquestra Nacional de França. Dir: Armin Jordan. (7m).
TXAIKOVSKI: Marxa eslava, op. 31.
Katia i Marielle Labèque, pianos. (9m).
TELEMANN: Suite "La Caça".
Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (14m).
BEETHOVEN: "An die ferne Geliebte" (A l'estimada llunyana) op. 98.
Christoph Prégardien, tenor. Andreas Staier, fortepiano. (13m).
PROKOFIEV: Romeu i Julieta, suite n. 3, op. 101.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (18m).
HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 3 "Emperador".
Quartet Praga. (25m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
W.F.BACH: Simfonia en Fa M per a corda, F. 67.
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (15m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 11, op. 22.
Alfred Brendel. (24m).
GRANADOS: Col·lecció de cançons amatòries, orquestrades per R.Ferrer.
Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (4m).
BRAHMS: Quintet de corda n. 2, op. 111.
Julliard String Quartet. Walter Trampler, viola. (30m).
GLUCK: Semiramis, ballet pantomima.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (20m).
KREUTZER: Trio en La M, op. 16.
Trio Amandi. (21m).
BROUWER: Retrats catalans, per a guitarra i orquestra.
Eduardo Fernández. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Barry Wordsworth. (16m).
CERERÓLS: Missa de Batalla.
La Capella Reial. Dir.: Jordi Savall. (22m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.00 REPERTORI DE CONCERT
GROFÉ: Niagara Falls Suite.

Bournemouth Symphony Orchestra. Dir.: William T. Stromberg. (22m).
ROSSINI: "Tanti affetti in tal momento",ària de "La Dona del Lago". Vesselina Kasarova, mezzo-soprano. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra de la Ràdio de Múnic. Dir.: Arthur Fagen. (8m).
BOCCHERINI: Quintet op. 40, n. 2. "Del fandango".
Quintet Boccherini. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

NIELSEN: Suite simfònica, op. 8.
Peter Seivewright, piano. (18m).
GLUCK: Euristeo, obertura.
Rheinisches Kammerorchester Köln. Dir.: Jan Corazolla. (6m).
GERSHWIN: Un americà a París.
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18m).
SCHUBERT: Fantasia D. 760 "Wanderer" (arranjament per a piano i orquestra de Franz Liszt).
Boris Berezovsky, piano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (21m).
RIMSKI-KORSAKOV: Sadko, op. 5.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (11m).
BACH: Concert per a clavicèmbal, BWV 1056.
Christophe Rousset. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (9m).
GOSSEC: Simfonia a 17 parts.
Orquestra Simfònica de Liège. Dir.: Jacques Houtmann. (26m).
MOMPOU: Suite Compostelana.
Julian Bream, guitarra. (19m).
GADE: Quartet de corda op. 63.
Quartet Kontra. (23m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: LA SEU VELLA DE LLEIDA.
AVUI SONA: LA PERCUSSIÓ.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 28 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

VIVALDI: Concert op. 11 n. 2, RV 277 "Il Favorito".
Stanley Ritchie, violí. The Academy of Ancient Music. Cristopher Hogwood. (13m).
C.SCHUMANN: Tres romances per a piano, op. 11.
Yoshiko Iwai, piano. (14m).
DELIBES: Duettino "Viens Malika..." de l'òpera Lakmé.
Mady Mesplé. Danielle Millet. Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera Còmica. Dir.: Alain Lombard. (6m).
BRUCH: Primer moviment del concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26.
Yehudi Menuhin. Philharmonia Orchestra. Dir.: Walter Susskind. (8m).
DE LAVIGNE: Sonata en Do M "La Barssan".
Frans Brüggen, flauta. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhardt, clavecí. (7m).
BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56a.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (20m).
MORALES: "Parce mihi domine", del Officium defunctorum.
Jan Garbarek, saxo. The Hilliard Ensemble. (7m).
BACH: Magnificat, BWV 243.
Lisa Larsson, Elisabeth von Magnus, sopranos. Bogna Bartosz, contralt. Gerd Türk, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i orquestra barrocs d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (25m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

SUK: Praga, poema simfònic, op. 26.
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (23m).
MOZART: Quintet de corda, KV 614.
Arthur Grumiaux. Arpad Gérecz. Georges Janzer. Max Lesueur. Eva Czako. (24m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 3 "Una simfonia Pastoral".
Patricia Rozario, soprano. Cor de dones de la BBC. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Andrew Davis. (34m).
RAVEL: La Valse.
Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (12m).
ARENSKI: Suite per a dos pianos n. 2, op 23 "Silhouettes".
Stephen Coombs, Ian Munro (15m).
TARTINI: Concert per a violí i orquestra en Sol M.
Ensemble 415. Solista i directora: Chiara Banchini. (17m).
GRIEG: Cançons amb orquestra.
Barbara Bonney, soprano. Hakan Hagegard, barítion. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (19m).
PURCELL: Abdelazer or The Moor's revenge.
Joy Roberts, soprano. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (16m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA

SCHUMANN: Quintet amb piano, op. 44.
Samuel Rhodes, viola. Dolf Bettelheim, violí. Trio Beaux Arts. (30m).
FRANCK: Sonata per a violí i piano en La M.
Agustin Dumay. Maria Joao Pires. (27m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.00 REPERTORI DE CONCERT

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Simfonia n. 3, op. 97 "Renana".
Orquestra Filharmònica de Munic. Dir.: Sergiu Celibidache. (32m).
VIVALDI: Concert per a oboè, corda i clavecí, RV 447.
Maurice Bourgue. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (13m).
XOSTAKOVITX: Concert per a piano, corda i trompeta, op. 35.
Johannes Sondermann, trompeta. Jitka Cechova, piano. SWR Symphony Orchestra. Dir.: Oswald Sallaberger. (22m).
DEL ADALID: El último adiós op. 10.
Patrick Cohen, piano. (7m).
BRAHMS: Nänie, op. 82.
Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (12m).
ZEMLINSKY: La Nereida.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (40m).
MOZART: "Ah, lo previdi",ària de concert KV 272.
María Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (14m).
REGER: Una suite de ballet, op. 130.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (19m).
J.Ch.BACH: Simfonia concertant per a violí, violoncel i orquestra en La M.
Yo-Yo Ma, violoncel. Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman (violí). (16m).
RAVEL: Trio en la m.
Trio Beaux Arts. (30m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: CLAUDIO MONTEVERDI.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Teresa Berganza, Nicolai Gedda, Mirella Freni.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 L'AUDIOVISUAL

05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 29 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

DELIBES: Suite del ballet "Coppelia".
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28m)
JOPLIN: Felicity Rag.
William Albright, piano. (4m).
MAHLER: Tercer moviment de la simfonia n. 1, "Tità".
Orquestra Simfònica Russa. Dir.: Evgeni Svetlanov. (13m).
RAVEL: Tzigane, rapsòdia de concert per a violí i piano.
Agustin Dumay. Maria Joao Pires. (10m).
BACH: Cor d'entrada de l'oratori "La Passió segons Sant Mateu" BWV 244.
Collegium Vocale. La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (7m).
DVORAK: Danses eslaves n. 9, 10, 11 i 15, op. 72.
Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Petr Altrichter. (18m).
BRAHMS: Primer moviment del trio amb piano, op. 8.
Trio Beaux Arts. (10m).
KHATXATURIAN: Allegro vivace del concert per a flauta i orquestra (arranjament del concert per a violí).
James Galway, flauta. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Myung-Whun Chung. (10m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 16, KV 128.
The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder. (14m).
HANDEL: Zadok the priest, anthem HWV 258.
Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: David Hill. (6m).
BACH: Concert per a oboè d'amor, corda i continu, BWV 1053.
Heinz Holliger. Camerata de Berna. (18m).
MORERA: Quartet op. 11.
Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (8m). BDC12391
HAYDN: Missa de Santa Cecília, Hob. XXII:5.
Judith Nelson. Margaret Cable. Martyn Hill. David Thomas. Cor de la Christ Church Cathedral, Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (69m).
TXAIKOVSKI: La donzella de neu, op. 12. Introducció, melodrama i dansa.
Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (13m).
LECUONA: Zambra gitana.
Thomas Tirino, piano. (3m).
RAMEAU: Daphnis et Eglé, suite.
Capella Savaria. Dir.: Mary Térey-Smith. (29m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

PERGOLESI: Incarnatus. Osacrum convivium.
Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (6m).
DOWLAND: Música per a llaüt.
Paul O'Dette. (11m).
JOSQUIN DES PRÉS: Missa La sol fa re mi.
The Tallis Scholars. Dir: Peter Phillips. (29m).
RAMEAU: Les Índies Galants, primera i segona suite.
Les Musicholiers. Dir.: Aviva Einhorn. (9m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, suite simfònica op. 35.
Constantin Serban Ioanid, violí. Orquestra del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (45m).
VIVALDI: Concert de cambra RV 103.
Marion Verbruggen, flauta de bec. Paul Goodwin, oboè. Dennis Godburn, fagot. John Toll, clavicèmbal. (10m).
DVORAK: Simfonia n. 3, op. 10.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (35m).
D.SCARLATTI: Tres Sonates, K 430, K 9 i K 13.

Glenn Gould, piano. (6m).
MOZART: Requiem, KV 626.
Christiene Oelze. Ingeborg Danz. Scot Weir. Andreas Schmidt. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (47m).
BARTOK: Concert per a violí i orquestra n. 2.
Viktoria Mullova. Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (36m).
PLEYEL: Nocturn per a oboè, dues violes, dues trompes i contrabaix.
Concilium Musicum. (17m).
SANZ: Suite en Mi.
Jorge Fresno, guitarra. (12m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: CLAUDIO MONTEVERDI.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
CARME VILÀ

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DE CAMBRA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 30 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS
SIBELIUS: Vals romàntic, op. 62 de Kuolema.
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (5m).
SCHUBERT: An die Musik (A la música). An Silvia (A Sílvia). Lieder D 547 i D 891.
Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (5m).
VIVALDI: Concert per a corda, RV 129 "Madrigalesco".
L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (6m).
PIAZZOLLA: 4 Estaciones Porteñas.
Göran Söllscher, guitarra. (16m).
RIMSKI-KORSAKOV: El vol del borinot (d'"El conte del tsar Saltan").
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Neeme Järvi. (4m).
ELGAR: Escenes de les terres altes bavareses, op. 27.
Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (23m).
HUME: A Souldiers Resolution.
Jordi Savall, baix de viola. (4m).
BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 9, op. 47, "Kreutzer".
Olivier Charlier, violí. Brigitte Engerer, piano. (38m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA
HANDEL: Concerto grosso, op. 3 n. 5.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (10m).
KALINNIKOV: "El cedre i la palmera", poema simfònic.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (12m)
SCHUMANN: Trio amb piano n. 1, op. 63.
Trio Beaux Arts. (32m).
M.FLETXA: La Guerra, ensalada.
Ensemble Clément Janequin. (9m)
BERNSTEIN: Fancy Free, ballet.
Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (30m).
SCHUBERT: Cinc danses alemanyes, D 89.
Gidon Kremer, violí. Gabrielle Lester, violí. Dietmut Poppen, viola. Richard Lester, violoncel. Orquestra de Cambra d'Europa. (15m).
MOZART: "Batti, batti, o bel Masetto", de Don Giovanni.
María Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (4m).
BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15.
Stephen Kovacevich. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (48m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA
MONTSALVATGE: Recóndita Armonía.
Albert Nieto, piano. Trio Gerhard. (22m).
PADRÓS: Arachne.
Vol ad Libitum. Dir.: Jordi Rossinyol. (14m).
GARCIA MORANTE: Consolacions.
Manuel García Morante, piano. (7m).
GERHARD: Sept Haiku.
Josep Benet, tenor. Orquestra de Cambra del Teatre LLiure. Dir.: Josep Pons. (11m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 21, KV 467.
Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladímir Ashkenazy. (29m).
MENDELSSOHN: Romances sense paraules, llibre VIII op. 102.
Luba Edlina, piano. (14m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA
GLAZUNOV: Suite Caractéristique.
Orquestra Simfònica de Moscú. Dir.: Igor Golovschin. (38m).
SCHöNBERG: Dues cançons per a barítion i piano, op. 1 "Dank" i "Abschied".
Donald Gramm, barítion. Glenn Gould, piano. (15m).
HÄNDEL: Anthems de la Coronació.
Cor del King's College de Cambridge. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir. David Willcocks. (40m).
BEETHOVEN: Trio en Mib M, op. 38 (a partir del septet op. 20).
Trio Beaux Arts. (43m).
STRAUSS: Música del film "El cavaller de la rosa".
Orquestra del Teatre Tivoli de Londres. Dir.: Richard Strauss. (27m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LUDWIG VAN BEETHOVEN: SIMFONIA N. 5 "PASTORAL"

20.00 LES GRANS OBRES
OFFENBACH: Els Contes de Hoffmann.
Plácido Domingo. Joan Sutherland. Huguette Tourangeau. Gabriel Bacquier. Cor i Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Richard Bonynge. (143m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 31 DE JULIOL DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA
COHÍ GRAU: Concert per a violí i cobla en Sol M. Enregistrament fet per Catalunya Música.
Sergi Alpiste, violí. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. (16m).
BERNAT: "Bressolant", "Quasi un àngel", "Dedicatòria", "Juvenil", sardanes.
Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Jesús Ventura. (21m).
DE PEDRAFORCA: Poema d'amor occità, poema per a cobla.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'ÀUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: BALLANT AMB LLOPS.

00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 1 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA
SOLER: Comedetis Carnes, motet.
Cor i Orquestra de Cambra "Villa de Madrid". Dir.: José María Barquín. (6m).
BACH: Tilge, Höchster, meine Sünden, paràfrasi del Stabat Mater de Pergolesi.
Kathlenn Cassello. Gloria Banditelli. Orquestra Filharmònica Marchigiana. Dir.: Fabio Maestri. (39m).
STANFORD: Magnificat en Si b, op. 164.
Cor del Trinity College de Cambridge. Dir: Richard Marlow. (12m).
LISZT: Pater noster (Harmonies poètiques i religioses, S 173).
Leslie Howard, piano. (2m).
CHARPENTIER: Dixit Dominus, H. 190.
Solistes vocals. La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean Claude Malgoire. (14m).
TANEIEV: Sant Joan de Damasc, cantata.
Nikolay Sukirov, barítion. Orquestra dirigida per Andrey Chistiakov. (24m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
AGUSTÍ CHARLES

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
DONIZETTI: Alahor in Granata, òpera en dos actes. Primer enregistrament mundial.
Simone Alaimo. Patrizia Pace. Vivica Genaux. Juan Diego Florez. Soraya Chaves. Rubén Amoretti. Cor del Teatre de la Maestranza. Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (155m).
Primer enregistrament mundial.

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 2 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

RODRIGO: Concert d'Aranjuez.
Julian Bream. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (23m).
TOLDRA: Cançó de l'oblit. Festeig.
Carmen Bustamante. Manuel García Morante. (5m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 8, op. 13 "Patètica".
Vladímir Ashkenazy. (18m).
TELEMANN: Concerto a 6 en Fa M.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (20m).
GIORDANO: "Come un bel dì di maggio" d'Andrea Chènier.
Alfredo Kraus. Orquestra Manuel de Falla. Dir.: Nicola Rescigno. (3m).
RAVEL: Bolero.
Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (16m).
BIBER: Sonata Representativa.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (11m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 12, op. 112.
Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Kirill Kondraxin. (37m).
DVORAK: Sonatina per a violí i piano, op. 100.
Josef Suk. Alfred Holecek. (20m).
BACH: "O Ewigkeit, du Donnewort" (Oh eternitat, paraula retronant), cantata BWV 60.
Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Ruud van der Meer, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16m).
GIULIANI: Gran obertura op. 61.
Angel Romero, guitarra. (8m).
LALO: Simfonia espanyola per a violí i orquestra op 21.
Itzhak Perlman. Orquestra de París. Dir: Daniel Barenboim. (34m).
BDC00094
G.SAMMARTINI: Sonata per a oboè i baix continu op. 13 n. 4.
Camerata Köln. (11m).
R. STRAUSS: El cavaller de la rosa (Final del 1r. acte).
Elisabeth Schwarzkopf. Otto Edelmann. Christa Ludwig. Eberhard Wächter. Teresa Stich-Randall. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Herbert von Karajan. (27m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

HINDEMITH: Sancta Susanna, op. 21. Opera en un acte sobre text d'August Stramm.
Susan Bullock, soprano. Della Jones, Ameral Gunson mezzo-sopranos. Maria Treadaway, Mark Rowlinson, recitat. Leeds Festival Chorus. Orquestra Filarmònica de la BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (23m).
GERSHWIN: Segona rapsòdia per a piano i orquestra.
Cristina Ortiz. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (15m).
SCHUMANN: Geditche der Königin Maria Stuart, op. 135.
Victòria dels Àngels. Manuel García Morante. (10m).
MONTSALVATGE: Madrigal en forma de sardana.
Cobla de Cambra de Catalunya. Dir.: Jesús Ventura. (6m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Concert per a violoncel i orquestra, op. 85.
Jaqueline du Pré, violoncel. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Daniel Barenboim. (31m).
BDM01488
J.(II).STRAUSS: Contes dels boscos de Viena.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (12m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: El Llac dels Cignes, Suite.
Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (27m).
BACH: Suite per a violoncel n. 2, BWV 1008.
Mstislav Rostropovitx. (21m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 16, KV 451.
Daniel Barenboim, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. (23m).
WALTHER: Sonata en Sol M. "Imitació del Cucut".
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (8m).
BRAHMS: Quintet de corda n. 1, op. 88.
Gérard Caussé, viola. Quartet Hagen. (29m).
BRITTEN: Simfonia Primavera, op. 44.
Alison Hagley, soprano. Catherine Robbin, contralt. John Mark Ainsley, tenor. Nois i Noies del Cor de la Catedral de Salisbury. Cor Monteverdi. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Eliot Gardiner. (42m).
DOWLAND: "Fortune my Foe". "Sir John Smith his Almaine" (dues peces instrumentals).
The Extempore String Ensemble. Dir.: George Weigand. (10m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: JOSEPH HAYDN.
EL PODER DEL CANT: EL MESTRE I EL BON CAÇADOR.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
A PROPÒSIT DELS DIRECTORS D'ORQUESTRA

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 3 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

VAUGHAN WILLIAMS: English Folk Song Suite.
Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m).
MILÀ: Dues havaneres, op. 59, op. 60.
Leonora Milà, piano. (5m).
CHABRIER: Joyeuse marche.
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (4m).
CHOPIN: Balada n. 1, op. 23.
Evgeny Kissin, piano. (10m).
HAYDN: Simfonia n. 42.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (24m).
VILLA-LOBOS: Bachianes Brasileras n. 5.
Netania Davrath, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (11m).
KALMAN: Potpourri de l'opereta "Die Csardasfürstin".
Orquestra de Saló de Colònia. (14m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 14, KV 449.
Karl Engel. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (22m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHNITTKE: Simfonia n. 3 (1981).
Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Eri Klas. (49m).
FAURE: Quintet n. 2, op. 115.
Jean Hubeau, piano. Quatuor Via Nova. (31m).
BELLINI: "Lieto del dolce incarco... La tremenda", de I Capuleti e i Montecchi.
Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (8m).
BRITTEN: Suite per a arpa, op. 83.
Osian Ellis. (13m).
BALAKIREV: Rússia, poema simfònic.
The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (15m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 19, KV 459.
Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (29m).
MARTINU: Quatre Cançons a la Verge.
Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (11m).
VIVALDI: Simfonia, RV 131.
I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (4m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Trio amb piano op. 1, n. 3.
Trio Zingara. (29m).
BELLINI: "Il rival salvar tu dêi"..."Suoni la tromba", ària d'I Puritani.
Thomas Hampson. Samuel Ramey. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Miguel Gómez-Martínez. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SPOHR: Concert per a clarinet i orquestra n. 2, op. 57.
Karl Leister. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir: Rafael Frühbeck de Burgos. (25m).
GRANADOS: Elegia eterna.
Montserrat Caballe, soprano. Rosa Sabater, piano. (6m). BDC07090
VIVALDI: Les quatre estacions, op. 8.
L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (41m).
STRAVINSKI: El Rei de les estrelles.
Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Riccardo Chailly. (5m).
PONCE: Sonatina meridional.
Michael Tröster, guitarra. (9m).
R.STRAUSS: El cavaller de la rosa, valsos op. 59.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LES HISTÒRIES DEL BALANCÍ: LA PRINCESA GRANOTA.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 4 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

BRAHMS: Obertura per a un festival acadèmic, op. 80.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (10m).
SCHUMANN: Der Arme Peter, op. 53 (lieder).
Andreas Schmidt, barítion. Rudolf Jansen, piano. (4m).
DVORAK: Primer moviment de la simfonia n. 9, op. 95 "Del nou món".
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Mstislav Rostropovitx. (14m).
GOUNOD: Vals "Je veux vivre" de l'òpera Romeu i Julieta.
Ruth Ann Swenson, Julieta. Orquestra Metropolitan de Nova York. Dir.: James Levine. (4m).
NAUDOT: Concert per a flauta de bec, dos violins i continu en Sol M.
Frans Brüggen. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (10m).
KETELBEY: En un mercat persa.
Ambrosian Chorus. London Promenade Orchestra. Dir.: Alexander Faris. (7m).
WASSENAER: Concerto armonico n. 1.
Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (12m).
MENDELSSOHN: Salm 42 op. 42.
Eiddwen Harrhy, soprano. La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Ensemble Orchestral de París. Dir: Philippe Herreweghe. (25m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: La Jolie Fille de Perth, Suite.
Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (13m).

SCHÖNBERG: Tres cançons populars per a cor mixt, op. 49.
BBC Singers. Dir.: Pierre Boulez. (11m).
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 4.
Zoltan Kocsis. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Edo de Waart. (25m).
BOCCHERINI: Simfonia op. 12 n. 4, G 506 "La casa del Diavolo".
Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (25m).
BRITTEN: Abraham i Isaac, càntic op. 51.
Anthony Rolfe Johnson, tenor. Michael Chance, contratenor. Roger Vignoles, piano. (17m).
HAYDN: Nocturn n. 7, Hob. II:31.
Robert Dohn, flauta. Lajos Lencsés, oboè. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (12m).
RESPIGHI: Festes romanes, poema simfònic.
Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: S. Ozawa. (25m).
RAFF: Simfonia n. 4, op. 167.
Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (34m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA

MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 80.
Quartet Melos. (25m).
BORODIN: Quartet de corda n. 2 "Nocturn".
Quartet Tákacs. (26m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

VERDI: "Di Provenza il mar", ària de La Traviata.
Joan Pons, barítono. Orquestra de l'Òpera Hongaresa. Dir.: Ervin Lukács. (4m).
MOZART: Sonata per a piano, KV 333.
Claudio Arrau. (30m).
LISZT: Del bressol a la tomba, poema simfònic, S 107.
Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Michael Halász. (14m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

RIMSKI-KORSAKOV: Simfonia n. 1, op. 1 (segona versió).
Orquestra Nacional de l'URSS. Dir. E. Svetlanov. (32m).
MOZART: Missa brevis KV 220 (196b) "Missa dels pardals"
Solistes vocals. Cor de la Catedral de Regensburg. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir: Rafael Kubelik. (18m).
MENDELSSOHN: Trio amb piano n. 1, op. 49.
Trio Grieg. (31m).
WOLF: Mörike - Lieder (sis lieder).
Dietrich Fischer-Dieskau, barítono. Gerald Moore, piano. (12m). (disc 1, 10 a 15)
CASTELNUOVO-TEDESCO: Sonata en Re M.
Michael Tröster, guitarra. (16m).
C.Ph.E.BACH: Duo per a flauta i violí, Wq 140.
Hans-Martin Linde. Jaap Schröder. (10m).
BACH: Sonata per a oboè, clavecí i violoncel n. 1, BWV 525.
Heinz Holliger. Christiane Jaccottet. Thomas Demenga. (10m).
MONTSALVATGE: Concierto breve.
Leonel Morales, piano. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (25m).
LEONCAVALLO: Extractes de l'òpera "Pagliaci".
Mario del Monaco. Orquestra Simfònica de la Ràdio Japonesa. Dir: Giuseppe Morelli. (14m). (5 al 7)

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: PASSEIG AMB GÓNDOLA. AVUI SONA: LA FLAUTA DE BEC.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Franco Corelli, Felicity Lott, Plàcido Domingo, Kathleen Battle, Marilyn Horne, Siegfried Jerusalem.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 L'AUDIOVISUAL
05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 5 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS

ROSSINI: L'italiana in Algeri, obertura.
Orquestra de la Metropolitan Opera de NY. Dir.: James Levine. (7m).
MOZART: "Eine Kleine Nachtmusic", serenata KV 525.
Quartet Takács. Joseph Carver, contrabaix. (17m).
GERSHWIN: Un americà a París.
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18m).
BIZET: L'Arlesiana, suite n. 1.
Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (19m).
CLAVÉ: Les Flors de Maig.
Cor Lieder Camera. Dir.: Josep Vila. (7m).
HANDEL: "Arribada de la Reina de Saba", de l'acte tercer de l'oratori "Solomon".
Solistes Barrocs Anglesos. Dir: John Eliot Gardiner. (3m).
OLTRA: Rapsòdia per a piano i cobla.
Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (10m).
DVORAK: Primer moviment del concert per a violoncel n. 2, op. 104.
Yo Yo Ma, violoncel. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (15m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

MILHAUD: Concert per a arpa i orquestra, op. 323.
Milena Sperlova. Orquestra Filharmònica Estatal de Brno. Dir.: Frantisek Jílek. (22m).
MARTINU: Variacions sobre un tema de Rossini, per a violoncel i piano.
Michaela Fukacová. Ivan Klánsky. (8m).
BAX: Roscatha, poema simfònic.
Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (11m).
BRAHMS: Quartet de corda op. 51 n. 2.
Quartet Alban Berg. (30m).
HÄNDEL: "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna.
Judith Nelson, Emma Kirkby, soprano. James Bowman, contratenor. Shirley Minty, contralt. Martyn Hill, tenor. David Thomas, baix. . Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (29m).
HINDEMITH: Simfonia Pittsburgh.
Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (24m).
PEZOLD: Partita per a viola d'amor en Fa M.
Dorothea Jappe. (11m).
STANFORD: Concert per a clarinet op. 80.
Thea King. Philharmonic Orchestra. Dir.: Alun Francis. (22m).

14.00 MUSICA ANTIGA

THIBAUT DE CHAMPAGNE: Chançon ferai, que talenz m'en est pris.
Paul Hillier, veu. Andrew Lawrence-King, arpa. (14m).
REUSNER: Suite per a llaüt en do m.
Konrad Junghänel. (8m).
OCKEGHEM: Ma bouche rit.
The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (5m).
MÚSICA DE LA CORT DEL REI JANUS A NICÒSIA: Si doulcement me fait amours - Nulz vrais amans.
Conjunt Huelgas. Dir.: Paul Van Nevel. (19m).
PERGOLESI: Salve Regina.
James Bowman, contra-tenor. The King's Consort. Dir.: B. King. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

BERNSTEIN: Danses simfòniques de "West Side Story".
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: S. Ozawa. (21m).
WAGNER: "Consagració del Graal", de l'acte I de l'òpera Parsifal.
Simon Estes. Matti Salminen. Hans Sotin. Peter Hofmann. Franz Mazura. Waltraud Meier. Cor i Orquestra del Festival de Bayreuth. Dir.: James Levine. (9m).
FAURE: Masques et Bergamasques, suite.
RTE Sinfonietta. Dir.: John Georgiadis. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

GUINJOAN: Concert per a fagot i conjunt instrumental.
Grupo Círculo. Dominique Deguines, fagot. Dir.: José Luís Temes. (16m).
SCHUBERT: Missa, D 167.
Solistes. Cor de La Ràdio de Baviera. Capella Bavaria. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (23m).
CORELLI: Sonata per a corda op. 1 n. 5.
Quartet Purcell. (5m).
ELGAR: Escenes de les Terres Altes Bavareses, op. 27.
Richard Markham, piano. The City of Birmingham Symphony Chorus. Dir.: Simon Halsey. (24m).
CHARPENTIER: Les estades del Cid.
Henri Ledroit, contratenor. Membres del Ricercar Consort. (6m).
BELLINI: Concert per a oboè i orquestra en Mi b M.
Anthony Camden. City of London Sinfonia. Dir.: Nicholas Ward. (9m).
BRITTEN: A wedding anthem, op. 46.
Solistes vocals. Corydon singers. Coristes de la catedral de Westminster. Thomas Trotter, orgue. Dir: Matthew Best. (10m).
HUMMEL: Concert en Sol M per a mandolina i orquestra.
Edith Bauer-Slais. Orquestra Pro-Musica de Viena. Dir.: Vinzenz Hladky. (20m).
SCRIABIN: Simfonia n. 2, op. 29.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeni Svetlanov. (45m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: GIACOMO PUCCINI.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
MONTSERRAT CABALLÉ

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MUSICA DE CAMBRA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 6 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS

TELEMANN: Concert per a trompeta, violí, corda i baix continu en Re M.
Musica Antiqua de Colònia. Dir: Reinhard Goebel. (12m).
GRANADOS: Versió per a piano de "El Pelele" de "Goyescas".
Albert Guinovart, piano. (5m).
DEBUSSY: Preludi a la migdiada d'un faune.
Orquestra Filharmònica de Los Àngeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (10m).
Sis "villancicos" del Cançoner de la Colombina de finals del segle XV.
Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (12m).
PROKOFIEV: Simfonia n. 1, op. 25, "Clàssica".
Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (14m).
SERMISY-FUENLLANA: Glosa sobre "Tan que vivray".
José Miguel Moreno, vihuela. (3m).
BRAHMS: Concert per a violí, violoncel i orquestra op. 102.
Gidon Kremer, violí. Clemens Hagen, violoncel. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (17m).
GIORDANI: "Caro mio ben".
Cecilia Bartoli, mezzo. Jean-Yves Thibaudet, piano. (3m).
GLUCK: Alessandro, balletto.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

KODALY: Suite "Háry János".
James Earl Barnes, címbalon. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (24m).
MOZART: Quintet amb clarinet, KV 581.
Karl Leister. Quartet Prazák. (32m).

BROUWER: Tres apuntes.
Jorge Oraison, guitarra. (6m).
BYRD: Missa per a cinc veus.
The Tallis Scholars. Dir: Peter Phillips. (23m).
GRIEG: Del temps de Holberg, suite op. 40.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (19m).
SCHUMANN: Set peces en forma de fuguetta, op. 126.
Karl Engel, piano. (15m).
LAWES: Fantasia Suite per a dos violins, baix de viola i orque n. 6.
London Baroque. (9m).
PROKOFIEV: Romeu i Julieta, suite n. 2 op. 64 b.
Orquestra Filharmònica d'Armènia. Dir.: Loris Tjeknavorian. (31m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

BLANCH: Glòria, de la Missa de les Santes.
Begoña Alberdi, soprano. Pilar Adán, mezzo-soprano. Montserrat Torruella, contralt. Josep Ruiz, tenor. Joan Gallemí, barítion. Cor i Orquestra dirigits per Josep Canals. (40m).
MOMPOU: Suburbis.
Remei Cortés, piano. (13m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Simfonia n. 9, D. 944 "La gran".
Orquestra Filarmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (52m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Gesang der Parzen, per a cor i orquestra, op. 89.
Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (9m).
HAYDN: Simfonia n. 43 "Mercuri".
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (24m).
DVORAK: Peces romàntiques per a violí i piano op. 75, B 150.
Gil Shaham. Orli Shaham. (14m).
HANDEL: Concerto grosso op. 3 n. 4.
Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (12m).
TURINA: Fandanguillo, op. 36.
Peper Romero, guitarra. (5m).
GROFÉ: Suite Gran Cañón.
Orquestra Filharmònica de Rochester. Dir.: Ferde Grofé. (32m).
SCHUBERT: Octet, D 803.
Leopold Wlach, clarimet. Gottfried von Freiberg, trompa. Karl Oehlberger, fagot. Josef Hermann, contrabaix. Quartet Vienna Konzerthaus. (53m).
BRITTEN: Himne a Santa Cecília, op. 27.
The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (11m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
PIOTR I. TXAIKOVSKI: EL TRENCANOUS

20.00 LES GRANS OBRES

RAMEAU: Les Boréades, tragèdia lírica.
Jennifer Smith. Anne-Marie Rodde. Philip Langridge. John Aler. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (163m).
ERATO ADD 1982 / 1990

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 7 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de juliol de 1996 a la Plaça del Rei de Barcelona. FESTIVAL D'ESTIU GREC 96. EL SIMFONISME I LA COBLA. Obres de GERHARD, CASALS, MONTSALVATGE, ROS MARBÀ, BROTONS, VENTURA, J.LL.MORALEDA i OLTRA.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León, Salvador Brotons, Jesús Ventura, Joan Lluís Moraleda i Manuel Oltra. (53m). BDK00244

10.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: SHAKESPEARE IN LOVE.

00.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 8 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

A. MORALEDA: Pater Noster.
Cor Ricercare. Dir.: Cecília Velázquez. (2m).
BERNSTEIN: Glòria i Meditació 2 de la Missa.
Solistes Vocals. The Norman Scribner Choir. The Berkshire Boy Choir. Stage Musicians. Dir.: Leonard Bernstein. (11m).
HAYDN: Missa in tempore belli, Hob. XXII:9 "Paukenmesse"
April Cantelo. Helen Watts. Robert Tear. Barry McDaniel. Stephen Cleobury, orgue. Cor del St. John's College, Cambridge. Academy of St. Marte-Fields. Dir.: George Guest. (41m).
VIVALDI: Dixit Dominus, RV 594.
Margaret Marshall, soprano. Ann Murray, mezzosoprano. Anne Collins, contralt. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Robert Holl, baix. John Alldis Choir. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Vittorio Negri. (30m).
VILLA-LOBOS: Bendita Sabedoria.
Corydon Singers i Orquestra. Dir.: Matthew Best. (11m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
JAUME CASALS

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

BELLINI: I Capuleti e i Montecchi.
Agnes Baltsa. Edita Gruberova. Gwynne Howell. Dano Rafanti. Royal Opera Chorus. Orquestra del Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Riccardo Muti. (130m).
Enregistrat en directe el 1985

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 9 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

HANDEL: Concert per a arpa op. 4 n. 6.
U. Holliger. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14m).
TXAIKOVSKI: Vals de les flors, del ballet "El Trencanous".
Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (6m).
POULENC: Glòria, primer fragment del Glòria.
Sylvia Greenberg, soprano. Cor de la Ràdio de la Suisse Romande. Cor Pro Arte de Lausana. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Jesús López-Cobos. (3m).
PONCHIELLI: Dansa de les hores de La Gioconda.
Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (10m).
MOZART: Concert per a trompa n. 4, KV 495.
Hermann Baumann. Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (17m).
MONTSALVATGE: Tres divertiments.
Alícia de Larrocha, piano. (6m).
REBEL: Els elements, suite per a orquestra.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

GOLDBERG: Concert per a clavicèmbal i orquestra en Mi b M.
Waldemar Döling. Conjunt de Cambra Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (33m).
SERVAIS: Souvenir de Spa. op. 2.
Smithsonian Chamber Players. (16m).
VIVALDI: Concert per a dos violins i violoncel, RV 565. op. 3 n. 11.
Eleonora Turovsky i Edvard Skerjanc, violins. Alain Aubut, violoncel. I Musici de Montréal. Dir.: Yuli Turovsky. (12m).
ROSSINI: Quartet per a flauta, clarinet, trompa i fagot n. 3.
Consortium Classicum. (13m).
R.STRAUSS: Tres himnes, op. 71.
Karita Mattila, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (21m).
HAYDN: Smfonia n. 39 en sol m.
L'Estro Armonico. Dir.: Derek Solomons. (21m).
WEBER: Konzertstück per a piano i orquestra op. 79, J282.
Nikolai Demidenko. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Charles Mackerras. (16m).
D.SCARLATTI: Pur nel sonno almen tal'ora, cantata.
Kate Eckersley, soprano. Fiori Musicali. Dir.: Penelope Rapson. (18m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

BLISS: Discurs per a orquestra.
Orquestra Simfònica de Queensland. Dir.: Christopher Lyndon-Gee. (18m).
PIAZZOLLA: Café 1930.
Duo Modus. (9m).
SCHÖNBERG: 15 cançons d'El llibre dels jardins penjats, op. 15.
Julie Kaufmann, soprano. Irwin Gage, piano. (27m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Serenata en mi m, op. 20.
Smithsonian Chamber Players. Dir.: Kenneth Slowik. (13m).
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 37.
Till Fellner. The Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (36m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

GARCÍA ABRIL: Tres canciones españolas.
María José Montiel, soprano. Fernando Turina, piano. (11m).
SCHUBERT: Quartet per a flauta, viola, violoncel i guitarra, D 96.
Claudio Ferrarini, flauta. Armando Barilli, viola. Claudio Piastra, guitarra. Claudio Casadei, violoncel. (39m).
HAYDN: Nocturn n. 2, Hob. II:26.
The Music Party. Dir.: Alan Hacker. (12m).
ROSSINI: El senyor Bruschino, obertura.
National Philarmonic Orchestra. Dir: Riccardo Chailly. (5m).
KALINNIKOV: Simfonia n. 1.
Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (37m).
VIVALDI: "Era la notte", cantata per a soprano i baix continu.
Cecilia Gasdia. Barocco Veneziano. Dir.: Claudio Ferrarini. (11m).
OFFENBACH/ROSENTHAL: Gaîté parisienne, sobre temeS D'Offenbach.
Orquestra Filharmònica de Ràdio França. Dir.: Yutaka Sado. (17m).
PAGANINI: Concert per a violí n. 2, op. 7.
Y. Menuhin. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: A. Erede. (28m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: HENRY PURCELL

EL PODER DEL CANT: LA CANÇÓ DEL LLADRE.
20.00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
EL TRACK DELS INTÈRPRETS
22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA PER A COBLA
05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 10 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
WEBER: Obertura d'"Oberon".
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (9m).
BEETHOVEN: Kyrie de la "Missa solemnis" op. 123.
Rosa Mannion. Birgit Remmert. James Taylor. Cornelius Hauptmann. Cors de La Chapelle Royale i del Collegium vocale. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (12m).
BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 5, G 478.
Yo Yo Ma, violoncel. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (23m).
SMETANA: Records de Bohèmia en forma de polka op. 12.
András Schiff, piano. (10m).
VIVALDI: Concert per a dos flautes de bec, dos oboès, fagot, dos violins i corda, RV 566.
The King's Consort. Dir.: Robert King. (8m).
MENDELSSOHN: Quatre lieder per a quatre veus d'home, op. 120.
Die Singphoniker. (8m).
COUPERIN/MOSCA/CAMP: "Les Bergeries", "La muse victorieuse".
Ludovica Mosca. Manel Camp, pianos. (8m).
SERRA: Impressions camperoles.
OBC. Dir.: Lawrence Foster. (15m).
R.STRAUSS: Mort i Transfiguració op. 24.
Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (22m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
ELGAR: Variacions Enigma, op. 36.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir. Georg Solti. (32m).
SCHUBERT: Tres marxes militars, D 733.
Daniel Barenboim i Radu Lupu, piano. (15m).
HUMMEL: Quartet de corda op. 30 n. 1.
Quartet de corda Delmé. (25m).
BERLIOZ: Te Deum, op. 22.
Franco Tagliavini, tenor. Nicolas Kynaston, orgue. Cor de nens de la Wandsworth School. Cor i orquestra simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (52m).
VIVALDI: Concert op. 3 n. 3, RV 310. (per a violí).
Simon Standage, violí. The English Concert. Dir: Trevor Pinnock. (7m).
REGER: Sonata per a clarinet i piano, op. 49 n. 2.
Nikolaus Friedrich. Thomas Palm. (21m).
ARNOLD: Quatre danses escoceses, op. 59.
The Philharmonia. Dir.: Bryden Thomson. (8m).
14.00 CICLE DE LIED
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
SCHUMANN: Obertura, Scherzo i Finale, op. 52.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (17m).
MOZART: Concert per a clarinet i orquestra, KV 622.
Franklin Cohen, clarinet. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (30m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
DE BÉTHUNE: Prélude. Chaconette.
José Miguel Moreno, guitarra. (7m).
STENHAMMAR: Simfonia n. 2, op. 34.
Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: N. Järvi. (43m).
DEBUSSY: Danses per a arpa i orquestra.
Vera Badings. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: B. Haitink. (10m).
BACH: Fuga sobre un tema de Tomaso Albinoni, BWV 951.
Glenn Gould, piano. (6m).
TXAIKOVSKI: "Oui, Dieu le veut!... Adieu, forêts" de La donzella d'Orléans.
Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (8m.
DELIUS: Scherzo.
English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (6m).
GLUCK: Orfeu i Euridice, dansa dels esperits feliços.
Rheinisches Kammerorchester Köln. Dir.: Jan Corazolla. (8m).
JANACEK: Missa Eslava "Glagolítica".
Elisabeth Söderström. Drahomira Drobková. Frantisek Livora. Richard Novák. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Charles Mackerras. (40m).
MARAIS: Couplets de Folies, del segon llibre de peces de viola.
Jordi Savall, baix de viola. Rolf Lisveland, tiorba. Michael Behringer, clavecí. (18m).
19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
JOHANN SEBASTIAN BACH: ELS CONCERTS DE BRANDENBURG
20.00 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.
22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA
22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 CICLE DE LIED
05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 11 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
SUPPE: Obertura "Poeta i Camperol".
Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (10m).
ALBINONI: Concerto a cinque, op. 9 n. 2.
David Reichenberg, oboè. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (12m).
GARCIA LORCA: Tres cançons de les "cançons espanyoles antigues": "Las morillas de Jaén", "Zorongo", "Los cuatro muleros".
Ginesa Ortega, contaora. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (8m).
MUSSORGSKI: Quadres d'una exposició. (orquestració de Ravel).
Orquestra Simfònica de Montreal. Dir: Charles Dutoit. (33m).
MAHLER: Simfonia n. 5 (Adagietto).
Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (10m).
LALO: Concert per a violoncel en Re m.
Lynn Harrell, violoncel. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Riccardo Chailly. (27m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 18.
Garrick Ohlsson. Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (35m).
DVORAK: Ària de Rusalka.
Lucia Popp. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Leonard Slatkin. (6m).
ELGAR: Falstaff, op. 68.
Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (35m).
LLOBET: Cançó del lladre.
Carles Trepat, guitarra. (3m).
MOZART: Quartet amb clarinet KV 496.
Jean-Claude Veilhan. Trio Stadler. (22m).
SCHUBERT: Simfonia n. 8, D 759 "Inacabada".
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Carlos Kleiber. (25m).
FAURE: Balada per a piano i orquestra, op. 19.
Ramon Coll. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassily Sinaisky. (15m).
BACH: "Bleib bei uns, denn es will Abend werden" (Quedeu-vos amb nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar), cantata BWV 6.
Barbara Schlick, soprano. Andreas Scholl, contratenor. Cristoph Pregardien, tenor. Gotthold Schwarz, baix. Cor de cambra Accentus. Conjunt Barroc de Limoges. Dir.: Christophe Coin, (19m).
14.00 MÚSICA DE CAMBRA
MOZART: Quintet de corda, KV 515.
Ensemble 415. (33m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano i violí, op. 24. "La primavera".
Gidon Kremer, violí. Martha Argerich, piano. (24m).
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
GLINKA: Gran sextet per a piano, dos violins, viola, violoncel i contrabaix en Mi b M.
Conjunt de Cambra dels solistes soviètics. (27m).
POULENC: Concert per a orgue, orquestra de corda i timbales.
Simon Preston. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (24m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
HÄNDEL: Concerto n. 1, op. 6, en Sol M.
Handel & Haydn Society. Dir.: Christopher Hogwood. (13m).
VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis.
Academy of St. Marte-Fields. Dir.: N. Marriner. (15m).
HOMS: Quartet de corda I (1938).
Grupo Pomorski. (17m).
ROSSINI: "La morte di Didone" (Cantata).
Mariella Devia. Coro Filarmonico Della Scala. Orquestra Filarmonica Della Scala. Dir.: Riccardo Chailly. (22m).
SMETANA: Trio amb piano op. 15.
Trio Borodin. (32m).
FABREGA: Simfonia en Do M.
Concerto Brandenburg. Dir.: Gregor DuBuclet. (9m).
FAURE: Elegia per a violoncel i orquestra, op. 24.
Misha Maisky, violoncel. Orquestra de París. S. Bychkov. (7m).
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 1 "Somnis d'hivern".
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (45m).
19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: PICASSO I HORTA DE SANT JOAN.
AVUI SONA: EL PIANO.
20.00 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Barbara Bonney, Mario del Mónaco, Kathlenn Ferrier, Elisabeth Schwarzkopf.
22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 L'AUDIOVISUAL
05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 12 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
RAKHMANINOV: Primer moviment del concert per a piano n.2.
Jorge Bolet. Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (12m).
MORALES/FUENLLANA: De Antequesra sale el moro.
Marta Almajano, soprano. Ensemble La Romanesca. (4m).
RAVEL: Valsos nobles i sentimentals.
Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (15m).
SCHUMANN: Sonata per a piano n. 2, op. 22.
Wilhelm Kempff. (19m).
BACH: Obertura (Suite) per a orquestra n. 4, BWV 1069.
La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (18m).
WAGNER: "Höre mit Sinn, was ich dir sage" de "Götterdämmerung" (El crepuscle dels Déus).

Brigitte Fassbender, mezzo. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Hans Graf. (11m).
MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 12.
Concerto Köln. (20m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

LISZT: Hamlet, poema simfònic.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Zubin Mehta. (15m).
MOZART: Vesperae solennes de confessore, KV 339.
Kiri Te Kanawa. Elizabeth Bainbridge. Ryland Davies. Gwynne Howell. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (29m).
BRAHMS: Dues rapsòdies op. 79.
Martin Jones, piano. (13m).
XOSTAKOVITX: Tahiti Trot (Tea for Two).
Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (4m).
BLANCAFORT: Quartet de corda en Do.
Quartet Pedralbes. (27m).
HOLST: Els planetes, op. 32.
Cors i Orquestra de la BBC. Dir.: Andrew Davis. (51m).
BRITTEN: Lachrymae, op. 48.
Kim Kashkashian, viola; Robert Levin, piano. (14m).
SAINT-SAENS: Dansa Macabra, Op. 40.
Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (7m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

"PIAE CANTIONES" DEL SEGLE XVI: "Florens juventus virginis", cançó del recull.
Veus Femenines de la Camerata Oxford. Dir.: Jeremy Summerly. (10m).
PRAETORIUS: Danses de Terpsícore.
New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (24m).
MÚSICA DEL REIAL CONVENT DE LAS HUELGAS: Virgo sidus aureum.
Sequentia. Dir.: Barbara Thornton i Benjamin Bagby. (14m).
MARTIN I COLL: Diferencias sobre las folias.
Jordi Savall. Rolf Lislevand. Michael Behringer. Arianna Savall. Bruno Cocset. Pedro Estevan. Adela Gonzalez-Campa. (10m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT

SMETANA: El Moldava, poema simfònic del cicle "La meva pàtria".
Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (12m).
BRAHMS: Quartet de corda, Op. 51 n. 2.
Quartet Ludwig. (35m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Variacions sobre un tema de Corelli, op. 42.
Mikhail Pletnev, piano. (16m).
L.MOZART: Simfonia en Re M, "La boda campestre".
K.H. Schickhaus, saltiri. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (18m).
MARTÍN Y COLL: Diferencias sobre las folias.
Jordi Savall, viola de gamba. Rolf Lisveland, guitarra. Arianna Savall, arpa. Adela González-Campa, cascabellls. (11m).
MILHAUD: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, op. 136.
Mstislav Rostropovitx. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (15m).
R.STRAUSS: Divertimento, op. 86.
Orquestra Simfònica del Metropolitan de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (34m).
FRANCK: Sonata per a violí i piano en La M.
Midori, violí. Robert McDonald, piano. (29m)
DONIZETTI: "Quel guardo il cavaliere" de l'òpera Don Pascuale.
Andrea Rost, soprano. Royal Philarmonic Orchestra. Dir.: Charles Mackerras. (6)
HONEGGER: Simfonia n. 4 "Deliciae Basilienses".
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Serge Baudo. (26m).
FORQUERAY: La mandoline.
Pere Ros, viola de gamba. Juan Carlos Rivera, tiorba. (8m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: HECTOR BERLIOZ.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
JAUME ARNELLA

22.00 AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA DE CAMBRA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 13 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS

WEBER: Obertura "Der Freischütz", Op. 77.
The Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (10m).
CHOPIN: Dos estudis de l'op. 10, n. 3 i n. 12 "Revolucionari".
Nikita Magaloff, piano. (7m).
HAYDN: Concert per a violoncel Hob. VIIb:2, op. 101.
Anner Bylsma. Orquestra Tafelmusik. Dir.: Jean Lamon. (23m).
BDC11353
Fantasia sobre "La Flauta Màgica" de Mozart (transcripció per a violí i piano de Pablo de Sarasate)
Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano (12m)
GOUNOD: Ballet de Faust.
Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (17m).
BEETHOVEN: Ària "Gott" Welch Dunkel hier!".
Ben Heppner, tenor. Orquestra Simfònica de la NDR. Dir.: Donald Runnicles. (12m).
BACH: Concert per a dos violins i corda, BWV 1060.
Andrew Manze. Rachel Podger. The Academy of Ancient Music. Dir.: Andrew Manze. (13m).
GRANADOS: Villanesca, dansa espanyola n. 4.
Julian Bream, guitarra. (6m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Romeu i Julieta, fantasia obertura (Versió 1880).
Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (21m).
HANDEL: Anthem per l'Hospici. Gillian Fisher. Libby Crabtree. Charles Brett. John Elwes. Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort. Dir.: David Hill. (28m).
MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 44 n. 3.
Quartet de corda Coull. (36m).
MARAIS: Alcione, primera suite.
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (13m).
SCHUMANN: Fantasia, op. 17.
Karl Engel, piano. (30m).
TIPPETT: Fantasia concertant sobre un tema de Corelli.
Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (19m).
BRAHMS: Nänie, per a cor i orquestra, op. 82.
Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (14m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

PALAU: Divertimento.
Jove Orquestra de la Comunitat Valenciana. Dir.: Henrie Adams. (21m).
MOMPOU: Combat del somni.
Carme Bustamante, soprano. Carlos Cebro, piano. (9m).
SANCAN: Lamento et Rondo.
Mon Mar-Tres. (7m).
JANACEK: Llegenda per a violoncel i piano.
Antoni Besses. Marçal Cervera. (13m).
PLADEVALL: Scherzo.
Quartet de bec "Frullato". (4m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT

DELIBES: Duettino "Viens Malika..." de l'òpera Lakmé.
Hei-Kyung Hong, soprano. Jennifer Larmore, mezzo-soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Jesús López Cobos. (6m).
VIVALDI: Concert per a mandolina, corda i baix continu, P. 134, Re M.
Paul Grund. Württembergisches Kammerorchester, Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (10m).
SCHUBERT: Sis moments musicals, D 780.
Claudio Arrau. (31m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

LECLAIR: Sonata per a violí i baix continu n. 6, llibre 4.
François Fernandez. Pierre Hantaï. Philippe Pierlot. (16m).
J.STRAUSS: Dues àries de Die Fledermaus.
Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (7m).
RIMSKI-KORSAKOV: Simfonia n. 3, op. 32.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir: Yondani Butt. (30m).
SIBELIUS: Tres peces líriques per a piano, op. 41 "Kyllikki".
Glenn Gould, piano. (12m).
BORODIN: Petita suite.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: Guennadi Cherkassov. (29m).
HAYDN: La Primavera de Les Estacions.
Angela Maria Blasi. Josef Protschka. Robert Holl. Cor Arnold-Schönberg. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (34m).
VILLA-LOBOS: Fantasia per a violoncel i orquestra.
Antonio Meneses, violoncel. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (20m).
CORELLI: Sonates en trio op. 1, n. 11 i 12 .
Membres de The English Concert. (12m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
FELIX MENDELSSOHN: EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

20.00 LES GRANS OBRES

RAMEAU: Les Boréades, tragèdia lírica.
Jennifer Smith. Anne-Marie Rodde. Philip Langridge. John Aler. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (163m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 14 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.13 MÚSICA PER A COBLA

A.GUINOVART: Concert per a piano i cobla sobre temes de "Mar i cel". Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (23m).
SERRA: El Carnestoltes.
Cobla "La Principal de la Bisbal". (27m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA:
L'EDAT DE LA INOCÈNCIA.

00.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA ANTIGA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 15 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.13 MÚSICA RELIGIOSA

LECHNER: Missa Prima "Domine Dominus noster".
Cor de cambra dels petits cantors de la Catedral d'Ausburg. Dir: Reinhard Kammler. (16m). BDC02930
BRUCKNER: Virga Jesse floruit. (La vara de Jessè ha florit). Motet.
Corydon singers. Dir: Matthew Best. (5m).
CANT MOZÀRAB: Pregària eucarística.
Ensemble Organum. Dir.: Marcel Pérès. (23m).

DURANTE: Magnificat en Si b Major.
Cor Balthasar Neumann. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Thomas Hengelbrock. (12m).
STRAVINSKI: Pater Noster. Ave Maria.
Cor de la Ràdio Televisió de Belgrad. Dir.: Borivoje Simic. (3m).
HANDEL: Silete venti, motet HWV 242.
Jennifer Smith, soprano. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (28m).
BAKFARK: "Benedicta es", per a llaüt.
Daniel Benkö. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETI DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
RAMON CALDUCH

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

MUSSORGSKI: Boris Godunov, òpera en un pròleg i dos actes.
Vassili Efanov. Iuri Komov. Aleksandr Lebedev. Alexei Levitski. Vasili Gorxkov. Orquestra Simfònica de l'Òpera Nacional de Novosibirsk. Dir.: Aleksei Liudmijin. (168m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETI DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 16 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETI DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

HOLST: "Júpiter", de la suite "Els planetes", op. 32.
Orquestra de la BBC. Dir.: Andrew Davis. (8m).
SCHUBERT: Tema i variacions, últim moviment del quintet D 667 "La Truita".
Quartet Takács. (8m).
BELLINI: "Casta Diva" de l'acte I de Norma.
Maria Callas. Cors i Orquestra del Teatre de la Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (6m).
SCHMELZER: Sonata "Ad Tabulam" en Sol M.
Quartet de flautes de bec de Flandes. Conjunt Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (6m).
BRAHMS: Balada per a piano op. 10 n. 2.
Julius Katchen, piano. (6m).
MOZART: Concert per a oboè i orquestra, KV 314.
John Mack, oboè. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (22m).
GRANADOS: Valsos poètics.
Julian Bream, guitarra. (12m).
PIAZZOLA: Concierto para bandoneó.
Pablo Mainetti, bandoneó. Orquestra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (21m).
PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

BALSACH: Trio de corda.
Trio de corda de París. (12m).
KALINNIKOV: Suite en si m.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (39m)
MIGNONE: Congada.
Luiz de Moura Castro i Bridget de Moura Castro, piano a 4 mans. (5m).
PFITZNER: Concert per a violí i orquestra op. 34.
Saschko Gawriloff. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Werner Andreas Albert. (32m).
BACH: Missa BWV 233.
Agnès Mellon. Gérard Lesne. Christoph Prégardien. Peter Kooy. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (27m).
OSWALD: Bébé s'endort.
Luiz de Moura Castro, piano. (3m).
SAINT-SAENS: Dues cançons op. 68: "Calme des nuits", "Les fleurs et les arbres".
Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (6m).
SCHUMANN: Sonata per a piano op. 11.
Daniel Levy. (38m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

REVUELTAS: Homenatge a Federico García Lorca, per a orquestra de cambra.
Los Angeles Philharmonic New Music Group. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (11m).
STRAVINSKI: Apol.lo i les Muses (ballet en dos actes).
Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (30m)
HONEGGER: Sonata per a viola i piano.
Karel Spelina. Josef Hála. (15m).

15.00 BUTLLETI DE NOTICIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Quartet de corda n. 6, op. 18 n. 6.
Quartet Talich. (22m).
BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, cor i orquestra, op. 53.
Lioba Braun. Windsbacher Knabenchor. Österreichisch-Ungarische Philharmonie. Dir.: Karl-Friedrich Beringer. (14m).
BERLIOZ: El carnaval romà, Op. 9. (Obertura).
Staatskapelle Dresden. Dir.: Sir Colin Davis. (10m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Sis variacions sobre el tema de Salieri "Mio caro Adone" de "La fiera di Venezia", KV 180.
Ludovica Mosca, piano. (9m).
BROTONS: Phaedo, op. 54.
Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Josep Pons. (18m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 8.
Orquestra Simfònica de Bournemuth. Dir.: Kees Bakels. (29m).
GOUNOD: Balada i ària de Margarita de l'òpera Faust.
Montserrat Caballé. Nova Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Reynald Giovaninetti. (11m).
BIBER: Sonata a 6 en Si b M. "Els pagesos van a l'església".
Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (8m).
GRAUN: Concert per a viola de gamba en la m.
Conjunt barroc de Limoges. (23m).
BRAHMS: Serenata n. 1, op. 11.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (49m). BDC14096
SATIE: Deux rêveries nocturnes.
Pascal Rogé. (3m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: JOHANN STRAUSS.
EL PODER DEL CANT: JOAN DEL RIU I LA PRESSÓ DE LLEIDA.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
EL LIED CATALÀ

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 17 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETI DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

DVORAK: Obertura "Carnaval" op. 92.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (9m).
CHOPIN: Dos valsos per a piano. Op. 64, n. 1 "Minut". Op. 64 n. 2.
Vladímir Ashkenazy, piano. (6m).
TELEMANN: Suite "La Musette".
Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (12m).
BERNSTEIN: Tres episodis de dansa de "On the Town".
Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: L. Bernstein. (10m).
FAURE: Pavana, op. 50.
Orquestra de Cambra Orpheus. (6m).
PAGANINI: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 7.
Ilya Grubert, violí. Orquestra de Cambra de Moscou. Dir.: Constante Orbelian. (30m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 27, op. 90.
Daniel Barenboim. (15m).
LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 4.
Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir: Kurt Masur. (12m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: "The ways of Zion do mourn", anthem fúnebre per a la Reina Carolina, HWV 264.
Mieke van der Sluis. Graham Pushee. Harry van Berne. Harry van der Kamp. Alsfelder Vokalensemble. Orquestra Barroca de Bremen. Dir.: Wolfgang Helbich. (41m).
COPLAND: Billy The Kid, extractes.
Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Hugh Wolff. (11m).
HOLST: Himne a Dionís, op. 31 n. 2.
Royal Philharmonic Orchestra. Royal College of Music. Chamber Choir. Dir.: D. Willcoks. (9m). BDC06126
TAUSCH: Concert per a dos clarinets i orquestra n. 2, op. 26.
Thea King. Nicholas Bucknall. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Leopold Hager. (23m).
XOSTAKOVITX: Set romances sobre versos d'Alexander Blok, per a soprano i trio amb piano, op. 127.
Anita Soldh. Stockholm Arts Trio. (26m).
KORNGOLD: Molt soroll per no res, suite op. 11.
Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Werner Andreas Albert. (17m).
GIULIANI: Concert per a guitarra i orquestra n. 3, op. 70.
Angel Romero. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (28m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

BACH: Concert de Brandenburg n. 3, BWV 1048.
Orquestra de Cambra del Festival Bach d'Oregon. Dir.: Helmuth Rilling. (12m).
SCHUMANN: Simfonia n. 1, op. 38 "Simfonia Primavera".
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (31m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

RAMEAU: Zoroastre, música de dansa.
Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (17m).
GERSHWIN: Temes de l'òpera "Porgy and Bess" (transcripció per a violí i piano, de Heifetz).
Gil Shaham, violí. Akira Eguchi, piano. (18m).
MOZART: Concert per a flauta, arpa i orquestra, KV 299.
Emmanuel Pahud. Marie-Pierre Langlamet. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Cladio Abbado. (28m).
CHOPIN: Nocturn op. 9 n. 3.
Vlado Perlemuter, piano. (6m).
GADE: Simfonia n. 1, op. 5.
Collegium Musicum, Copenhagen. Dir.: Michael Schonwandt. (36m).
BACH: "Komm, Jesu, Komm", motet BWV 229.
Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (9m).
GRIEG: Quartet de corda op. 27.
Quartet de corda Wilanow. (32m).
BACH: Xacona de la partita BWV 1004. (transcripció de José Miguel Moreno).
José Miguel Moreno, llaüt barroc. (15m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LES HISTÒRIES DEL BALANCÍ: PERE EL GANDUL I EL REI DELS TROLLS.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 CICLE DE LIED
05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 18 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
GRIEG: Peer Gynt, Suite n. 1 op. 46.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (14m).
DEBUSSY: Sonata per a violí i piano en sol m.
Vadim Repin, violí. Boris Berezovski, piano. (13m).
BACH: "Heute noch", ària de la cantata BWV 211 (Cantata del cafè).
Barbara Bonney. Orquestra The Age of Enlightenment. Dir.: Gustav Leonhard. (7m).
DVORAK: Danses eslaves, op. 72.
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Antal Dorati. (34m).
ALBENIZ: L'Automne, vals.
Albert Guinovart, piano. (13m).
R.STRAUSS: Don Joan, op. 20.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Neeme Järvi. (19m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Adagio per a piano i mandolina, WoO 43b.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (6m).
BRUCKNER: Simfonia en fa m, "Doble Zero".
Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: G. Rozhdestvenski. (53m).
CHOPIN: Dos nocturns per a piano, Op. 32.
Jerzy Sterczynski. (11m).
VERACINI: Sonata per a violí i baix continu n. 2 (dedicada al Príncep Electe de Saxònia).
Clemencic Consort. (11m).
SATIE: Tres Gymnopédies, versió orquestral.
Nova Orquestra de Londres. Dir.: Ronald Corp. (9m).
BARTOK: Cantata profana, Sz 94.
J. Réti. A. Faragó. Cor de Budapest. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: J. Ferencsik. (20m).
BACH: Concert sobre Alessandro Marcello, BWV 974.
Glenn Gould, piano. (10m).
GERHARD: Ariel.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (24m).
14.00 MÚSICA DE CAMBRA
MOZART: Quartet de corda, KV 465 "Dissonàncies".
Quartet Ysaye. (31m).
BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano n. 2, op. 120 n. 2.
George Pieterson. Hephzibah Menuhin. (21m).
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
SCRIABIN: Simfonia n. 2, op. 29.
Deutsches Symphonie-Orchester Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (38m).
TRADICIONAL: El cant dels ocells.
La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Dir.: Jordi Savall. (7m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
SIBELIUS: Pel.lees i Melisanda, suite op. 46.
Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lamminmäki. (25m).
HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 7 n. 5.
Ton Koopman. The Amsterdam Baroque Orchestra. (13m).
SCHÜTZ: Stehe auf, meine Freundin, motet SWV 499.
Schütz-Akademie. Dir.: Howard Arman. (9m).
MAHLER: Simfonia n. 5.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Pierre Boulez. (72m).
ELGAR: Quartet de corda op. 83.
Gabrieli String Quartet. (27m).
DVORAK: 8 cançons d'amor, op. 83.
Edita Gruberova, soprano. Erik Werba, piano. (14m).
19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: PASSEJANT PER PARÍS.
AVUI SONA: L'OBOÈ.
20.00 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Lucia Popp, Jaume Aragall, Anne Sofie von Otter, Kurt Moll, Giuseppe di Steffano.
22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIO DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 L'AUDIOVISUAL
05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 19 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
ROSSINI: Il barbiere di Siviglia, obertura.
Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (7m).
J.STRAUSS: Roses del Sud, vals op. 388 (arranjament de Schönberg).
Solistes de L'Òpera Nacional de Lió. (10m).
PUCCINI: "Che gelida manina", de La Bohème.
Alfredo Kraus. Orquestra Manuel de Falla. Dir.: Nicola Rescigno. (5m).
VIVALDI: Concert op. 10 n. 2, RV 104 "La notte".
Frans Brüggen, flauta de bec. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. (9m).
TXAIKOVSKI: Caprici italià, op. 45.
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (17m).
GERSHWIN: "I Got Rhythm", variacions.
Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St.Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln. Dir.: Robert Sadin. (13m).
MOZART: Simfonia n. 41, KV 551 "Júpiter"
The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (39m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
MARTINU: Sinfonietta Giocosa per a piano i orquestra.
Jan Panenka. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Bohumil Gregor. (31m).
HEINICHEN: Concert en Fa M, S 234.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (9m).
LACERDA: Brasiliana n. 4, suite per a piano a 4 mans.
Luiz de Moura Castro. Bridget de Moura Castro. (7m).
DEBUSSY: Tres cançons de Bilitis.
Cathy Berberian, mezzo-soprano. Bruno Canino. (9m)
CHABRIER: Suite pastoral.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (19m).
TELEMANN: Obertura, TWV 55:g4.
Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20m).
BRAHMS - SCHÖNBERG: Quartet amb piano n. 1, op. 25, versió orquestral.
Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (42m).
HAYDN: Cassació per a llaüt i corda, Hob. III:6 (op. 1 n. 6).
Jakob Lindberg, llaüt. Nils-Erik Sparf, violí. Lars Brolin, viola. Olof Larsson, violoncel. (16m).
SATIE: Coses vistes a dreta i esquerra. Els tres valsos distingits del preciós llepafils.
Yuji Takahashi, piano. Keiko Mizuno, violí. (7m).
14.00 MÚSICA ANTIGA
DUFAY: C'bien raison.
Syntagma Musicum. Dir.: Kees Otten. (5m).
PEIRE VIDAL: Vidas et razos i Barons de mon dan convit.
Clemencic Consort. Dir.: René Clemencic. (18m). BDC10717
BANCHIERI: La pazzia senile.
Società Cameristica di Lugano. Dir.: Edwin Loehrer. (32m).
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
FALLA: Noches en los jardines de España.
Josep Colom, piano. Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (25m).
MOZART: Trio per a piano, clarinet i violoncel, KV 498 "Kegelstatt".
Emanuel Ax. Richard Stoltzman. Yo-Yo Ma. (21m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
BACH: Magnificat, BWV 243.
Barbara Schlick. Agnès Mellon. Gérard Lesne. Howard Crook. Peter Kooy. La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (29m).
CHAUSSON: Simfonia op. 20.
Orquestra Simfònica i Lírica de Nancy. Dir.: Jérôme Kaltenbach. (34m).
PAGANINI: Capricis per a violí n. 1, 2, 5, 9 i 18, op. 1.
Tedi Papavrami, violí. (13m).
MENDELSSOHN: Quintet per a clarinet i quartet de corda (arranjament del concert per a violí).
Dieter Klöcker. Consortium Classicum. (22m).
REGER: Variacions i Fuga sobre un tema de Hiller, op. 100.
Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (41m).
OLTRA: Bestiari, sobre poemes de Pere Quart.
Polifònica de Puig-Reig. (21m).
19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: JOSEP ANSELM CLAVÉ.
20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
20.13 "A LA MANERA DE...,"
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
MONTSERRAT MARTORELL
22.00 AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA DE CAMBRA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 20 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
SCHUBERT: Primer moviment de la simfonia n. 5, D 485.
Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (6m).
BACH: Coral "Jesus bleibet meine Freude", de la cantata BWV 147 i "Erbarme dich", de la Passió segons St. Mateu BWV 244.
Yo-Yo Ma, violoncel. The Amsterdam Baroque Orchestra. Dir. i orgue, Ton Koopman. (12m).
XOSTAKOVITX: Últim moviment del concert per a piano, trompeta i corda n. 1, op. 35.
Ronald Brautigam, piano. Peter Masseurs, trompeta. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (7m).
MOZART: 6 nocturns.
Christine Schäfer. Gundula Hintz. Dietrich Fischer-Dieskau. Conjunt de vent de l'Orquestra Filharmònica de Berlín. (12m).
JOPLIN: Maple Leaf Rag.
Michel Legrand, piano. (3m).
BIBER: Sonata en La M. "La pastorella".
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
BRAHMS: Trio amb clarinet, op. 114.
George Pieterson. Membres del Trio Beaux Arts. (25m).
OFFENBACH: Extractes del ballet "Gaîté parisienne".
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (29m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Cantata pel nomenament de l'Emperador Leopold II, WoO 88.
Judith Howarth. Jean Rigby. John Mark Ainsley. José Van Dam. Corydon Singers. Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (23m).
WEISS: Tombeau sobre la mort de M. Cajetan Baron d'Hartig.
Raphaella Smits, guitarra de 8 cordes. (6m).
SCHUMANN: Konzertstück per a quatre trompes i orquestra, op. 86.
Norbert Hauptmann. Manfred Klier. Christoph Kohler. Gerd Seifert. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Klaus Tennstedt. (18m).
DEBUSSY: Rapsòdia per a clarinet i orquestra.
Gervase de Peyer. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Pierre Boulez. (9m).

WEBER: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 32, J155.
Nikolai Demidenko. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Charles Mackerras. (22m).
MOZART: Quartet de corda KV 458 "La cacera".
Quartet Mosaïques. (35m).
GLINKA: Kamarinskaia. Fantasia sobre dues cançons russes.
Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir: Evgueni Svetlanov. (8m).
WEBER: Missa solemnis n. 1 "Missa del caçador".
Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir: Horst Stein. (39m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

MONTSALVATGE: Tema amb variacions sobre una spagnoletta de Giles Farnaby.
Jordi Codina, guitarra. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (12m).
BROTONS: Simfonia n. 3, op. 59.
Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. (22m).
PAHISSA. Suite intertonal.
orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Salvador Brotons. (19m).
MARTORELL: Llegeib, preludi mariner.
Joan Roig, piano. (5m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra Wq 172, H 439.
Miklós Perényi. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (21m).
TXAIKOVSKI: "Puskai pogibnu ya, no pryezhde", escena de la carta d'Eugene Oneguin.
Mirella Freni. Orquestra Filarmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (13m).
WEBER: Invitació al vals, op 65 (orq. Berlioz).
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (11m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56a.
Orquestra Simfònica de Sant Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (18m).
GRIEG: Pluja de primavera, op. 49 n. 6.
Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Bengt Forsberg, piano. (3m).
ALBINONI: Concert per a oboè i corda, op. 9 n. 2.
Paul Goodwin. The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m).
SCHUBERT: Quartet de corda D. 810 en re m "La Mort i la Donzella" (transcripció per a orquestra de corda de Gustav Mahler).
Orquestra de Cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (44m)
SATIE: 3 Sarabandes.
Jean-Jöel Barbier, piano. (13m).
RODRIGO: Cinc peces infantils.
Orquestra de la Ràdio de Berlín. Dir.: Hans-Dieter Baum. (11m).
BORODIN: Quartet de corda n. 1 en La M.
Quartet de corda de Moscou. (39m)
A.KRAFT: Concert per a violoncel op. 4.
Anner Bylsma. Orquestra Tafelmusik. Dir.: Jean Lamon. (20m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

W.A. MOZART: PETITA MÚSICA NOCTURNA.

20.00 LES GRANS OBRES

ADAM: Giselle.
Orquestra del Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Mark Ermler. (74m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 21 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

BOU: "Angelina", "Pescadors, bons catalans", sardanes.
La Principal de la Bisbal. (7m).
COMÍN: Suite per a percussió i cobla.
Ferran Armengol, percussió. Cobla juvenil de Bellpuig. Dir.: Josep M. Bernat. (18m).
BERNAT: "Perseverança", "La nit", sardanes.
Cobla Sabadell. Dir.: Jesús Ventura. (10m).
GIL I MEMBRADO: Glossa de La Pastoreta. Glossa de La Filadora.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (7m).
CAPELL: La meva saltirona, sardana.
Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (3m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: EDUARDO MANOSTIJERAS.

00.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 22 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

SALIERI: Magnificat en Do M.
Cor de Nois de St. Florian. Orquestra Simfònica de Leonding. Dir.: Uwe Christian Harrer. (6m).
COUPERIN: Quatre versets de motet.
Patricia Petibon, soprano. Sophie Daneman, soprano. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (9m).
GORECKI: Miserere, op. 44.
Cor de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Jesper Grove Jorgensen. (34m).
MOZART: Missa brevis, KV 275.
Agnès Mellon. Elisabeth Graf. Oly Pfaff. Franz-Josef Selig. Kölner Kammerchor. Collegium Cartusianum. Dir.: Peter Neumann. (19m).
MONTSALVATGE: Simfonia de Requiem.
Catalina Moncloa, soprano. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (27m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
JOSEP Mª BARDAJÍ

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

RIMSKI-KORSAKOV: La promesa del Tsar, òpera en quatre actes.
Galina Vichnievskaia. Evgueni Nesterenko. Irina Arkhipova. Vladimir Atlantov. Vladimir Valaitis. Boris Morosov. Cors i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Fouat Mansurov. (151m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 23 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

ROSSINI: Guillem Tell, obertura.
Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (12m).
BACH: Aria "Erbarme dich, mein Gott" extreta de "La Passió segons St. Mateu" BWV 244..
Michael Chance, contratenor. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (7m).
CHOPIN: Fantasia, op. 49.
Evgeny Kissin, piano. (14m).
BEETHOVEN: Finale-presto, últim moviment de la simfonia n. 9, op. 125 "Coral".
Melanie Diener, soprano. Petra Lang, mezzo. Endrick Wottrich, tenor. Dietrich Henschel, baix. La Chapelle Royal. Collegium Vocale. Orquestra dels Camps Elisis. Dir.: Philippe Herreweghe. (23m).
GRIEG: Dues peces líriques op. 68.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (8m).
HAYDN: Nocturn n. 2 per a flauta, oboè, 2 clarinets, 2 trompes, 2 violes i violoncel, Hob. II:26.
Marten Root, flauta. Michel Niesemann, oboè. Mozzafiato. L'Archibudelli. (10m).
KHATXATURIAN: Mascarada, ballet.
Orquestra Simfònica de Londres. John Georgiadis, violí. Dir.: Stanley Black. (17m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

RAVEL: Chansons madécasses.
Gérard Souzay. Dalton Baldwin. (12m).
TELEMANN: Obertura a 5 en Fa M.
Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (17m).
TURINA: Sonata per a violí i piano n. 2 op. 82 "Sonata espanyola".
Joaquín Palomares. Michel Wagemans. (16m).
BEETHOVEN: La consagració de la llar, obertura op. 124.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (10m).
NIELSEN: Simfonia n. 4 "La inextingible".
Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (35m).
HANDEL: Te Deum d'Utrecht en Re M.
Emma Kirkby, Judith Nelson, sopranos. Charles Brett, contratenor. Rogers Covey-Crump, Paul Eliott, tenors. David Thomas, baix. Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (25m)
ROSSINI: Sonata per a corda n. 6 "La tempesta".
Nova Orquestra de Cambra de Berlín. Dir.: Michael Erxleben. (19m).
SAINT-SAENS: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 44.
Grant Johannesen. Orquestra de Ràdio Luxemburg. Dir.: Bernhard Kontarsky. (25m).

14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

POULENC: Suite francesa.
Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (12m).
KABALEVSKI: Simfonia n. 2, op. 19.
Orquestra New Philharmonia. Dir.: David Measham. (24m).
COPLAND: Sextet per a quartet de corda, clarinet i piano.
Orchester-Akademie de la Filharmònica de Berlín. (15m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

BRUCH: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26.
Itzhak Perlman. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (24m).
SIBELIUS: Vals Trist.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (6m).
HAYDN: Sonata per a piano n. 52, Hob. XVI:39.
Walid Akl. (18m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

ELGAR: Quartet de corda, op. 83.
Maggini String Quartet. (26m).
GRANADOS: El pelele.
Joaquín Achúcarro, piano. (4m).
HAGEN: Concert en La M per a llaüt, dos violins, viola i violoncel.
Hopkinson Smith, llaüt. Chiara Banchini, David Plantier, violins. David Courvoisier, viola. Roel Dieltiens, violoncel. (14m).
SCHUBERT: Deu últims lieder del cicle "La bella molinera", D. 795.
Peter Schreier, tenor. Konrad Ragossnig, guitarra. (33m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 9.

Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Kees Bakels. (30m).
GEMINIANI: La Follia (transcripció per a concert de la sonata op. 5 n. 12 d'Arcangelo Corelli).
Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (13m).
BRUCH: Suite sobre temes russos op. 79b.
Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Manfred Honeck. (22m).
ROSSINI: "Tanti affetti in tal momento",ària de "La Dona del Lago".
Vesselina Kasarova, mezzo-soprano. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra de la Ràdio de Múnic. Dir.: Arthur Fagen. (8m).
PURCELL: Xacona en sol m, Z 730.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: RICHARD WAGNER.
EL PODER DEL CANT: ELS FADRINS DE SANT BOI.

20.00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
EL PIANO

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA PER A COBLA

05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 24 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

MUSSORGSKI: Una nit a la muntanya pelada (versió per a baix-barítón, cor de nens, cor i orquestra).
Anatoli Kotcherga, baix-barítón. Cor de la Ràdio de Berlín. Cor de nens del sud del Tirol. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (12m).
VIVALDI: Concert RV 558.
Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (9m).
SCHUMANN: Primer moviment de la simfonia n. 3, op. 97 "Renana".
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (9m).
MOZART: "Et incarnatus est" de la "Missa en do m", KV 427 "Gran Missa".
Sylvia McNair, soprano. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (8m).
DEBUSSY: Children's corner.
Zoltan Kocsis, piano. (16m).
HANDEL: Suite sobre "Il Pastro Fido".
Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (23m).
SORS: Fantasia op. 21 "Les Adieux".
Luis Orlandini, guitarra. (6m).
STRAUSS: Les entremaliadures de Till Eulenspiegel, op. 28.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Georg Solti. (15m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Missa Alemanya, D 872 (versió per a cor mixt, instruments de vent, timbales, contrabaix i orgue).
Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Orquestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (20m).
MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 12.
Quartet Eroica. (24m).
GUINJOAN: Escenes d'infants.
Oriol Romaní, clarinet. Àngel Soler, piano. (3m).
GLUCK: Don Joan o Le Festin de Pierre, ballet.
Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (44m).
BRAHMS: Sonata per a violí i piano n. 1, op. 78.
Lydia Mordkovitch. Gerhard Oppitz. (30m).
HINDEMITH: Simfonia "Maties el pintor".
Orquestra Simfònica de Sydney. Dir.: Werner Andreas Albert. (27m).
BIBER: Ballet a 6 en Do M.
Collegium Aureum. (12m).

14.00 CICLE DE LIED

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, suite simfònica, op. 35.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: N. Järvi. (46m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SAINT-SAENS: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, op. 33.
Maria Kliegel. Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Jean-François Monnard. (19m).
IVES: Central Park in the Dark.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Wolf-Dieter Hauschild. (10m).
BOCCHERINI: Quintet op. 20. n. 15.
Quintet Boccherini. (18m).
ROSSINI: Giovanna d'Arco, cantata.
Teresa Berganza, mezzo-soprano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Marcello Viotti. (16m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 4, Op. 90. "Italiana".
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (28m).
BERNSTEIN: Set aniversaris.
Leonard Bernstein, piano. (10m).
STRAVINSKI: Octet.
Membres de la London Sinfonietta. (16m).
HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 2 "Quartet de les quintes".
Quartet Amadeus. (19m).
BACH, C.Ph.E.: Quartet per a pianoforte, flauta i viola n. 1, Wq 93.
Les Adieux. (17m).
RAVEL: Balada de la Reina morta.
Madv Mesplé. Dalton Baldwin. (5m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
ANTONIN DVORAK: LA SIMFONIA DEL NOU MÓN

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 CICLE DE LIED

05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 25 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

RIMSKI-KORSAKOV: Obertura la Gran Pasqua Russa.
Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Yuri Temirkanov. (16m).
HAYDN: Sailor's Song i Mermaid's Song.
Mhairi Lawson, soprano. Olga Tverskaya, pianoforte. Rachel Podger, violí. Oleg Kogan, violoncel. (6m).
CHOPIN: Primer moviment del concert per a piano i orquestra n. 1, op 11.
Emanuel Ax. Orquestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Charles Mackerras. (20m).
MASCAGNI: Intermezzo i "Addio alla madre" de Cavalleria rusticana (Recital en directe, Modena, 1993)
Luciano Pavarotti. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Maurizio Benini. (8m).
POULENC: Sextet per a piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i trompa.
Pascal Rogé. Patrick Gallois. Maurice Bourgue. Michel Portal. Amaury Wallez. André Cazalet. (18m).
VIVALDI: Sonata op. 1, n. 12, en re m, RV 63 "La Follia".
Ensemble 415. (11m).
"La Marsellesa" (arranj. d'Héctor Berlioz).
Plácido Domingo, tenor. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (9m).
TÀRREGA: Cinc peces per a guitarra.
José Miguel Moreno, guitarra. (12m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

DEBUSSY: Preludi a la migdiada d'un faune.
Orquestra Filharmònica de Los Àngeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (10m).
THOMPSON: Al.leluia.
Cors i membres de l'orquestra Musica Sacra. Dir.: Richard Westenburg. (5m).
STRAUSS: Suite de danses sobre peces de Couperin.
Sinfonietta de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (26m).
BACH: Variacions Goldberg, BWV 988.
Glenn Gould. (40m).
MOZART: Concert per a violí i orquestra, KV 211.
Régis Pasquier, violí. Orquestra Filharmònica de Lieja i de la comunitat francesa. Dir.: Pierre Bartholomé. (20m).
BEETHOVEN: Fantasia per a piano, cor i orquestra, op. 80.
Daniel Barenboim. Cor de Cambra Acadèmia de Viena. Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Laszlo Somogyi. (21m).
MARAIS: Peces en trio en Re M.
Ensesemble Rebel. (18m).
SCRIABIN: Prometeu, el poema del foc, op. 60.
Peter Jablonski, piano. Cor de la Ràdio de Berlín. Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (22m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA

BORODIN: Quartet de corda n. 2 "Nocturn".
Quartet Tákacs. (28m).
BEETHOVEN: Trio amb piano, op. 70 n. 1 "Fantasma".
W. Kempff. H. Szeryng. P. Fournier. (25m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

ELGAR: Simfonia n. 2, op. 63.
Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (59m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Concert per a flauta RV 438.
Janet See. Philarmonia Baroque Orchestra. Dir: Nicholas McGegan. (10m).
SCHUBERT/MERTZ: Ständchen.
José Miguel Moreno, guitarra. (6m).
MEYERBEER: "Nobles seigneurs" de Les Huguenots.
Jeenifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (4m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 4.
New Philharmonia Orchestra. Dir.: Adrian Boult. (33m).
J.Ch.BACH: Concert per a piano op. 13 n. 5.
Ingrid Haebler. Cappella Academica Wien. Dir.: Eduard Melkus. (12m).
DURUFLE: Tres danses per a orquestra, op. 6.
Bamberger Symphoniker. Dir.: Jean-Jacques Kantarov. (21m).
MOSOLOV: "Camins del front", nou cors.
Solistes i Cors Russos de la Ràdio Televisió de l'URSS. Dir.: Nikolai Kutuzov. (20m).
G.B.SAMMARTINI: Quintet n. 3.
Ensemble 415. Dir: Chiara Banchini. (16m).
CHAUSSON: Poema per a violí i orquestra, op. 25.
Nigel Kennedy. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Okko Kamu. (17m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: VIATGE AMB VAIXELL.
AVUI SONA: LA TROMPETA.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
José van Dam, Jessye Norman, Brigitte Fassbaender, Simon Estes, Maria Callas, Josep Carreras

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 L'AUDIOVISUAL

05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 26 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

SIBELIUS: Finlàndia, op. 26. Poema simfònic.
Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassili Sinaïski. (8m).
HAYDN: Simfonia n. 89.
Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (18m).
BACH: Toccata i fuga en re m.
Peter Hurford, orgue. (9m).

catalunya música 177-178 revista musical catalana

MILHAUD: Le boeuf sur le toit, ballet op. 58 a.
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (15m).
MENDELSSOHN: "Siehe, wir preisen selig", fragment extret de l'oratori "Paulus".
La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Orquestra dels Camps Elisis. Dir.: Philippe Herreweghe. (4m).
GLAZUNOV: Escenes de Ballet, Suite op. 52.
Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Alexander Anissimov. (29m)
TELEMANN: Sonata Metòdica en Sol M, op. 13.
Frans Brüggen, flauta. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhard, clavicèmbal. (10m).
HONEGGER: Pacific 231, moviment simfònic.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Ch. Dutoit. (6m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

JANACEK: Sinfonietta.
Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25m).
HÄNDEL: The Gods a'Begging Suite (Arranjament de Beecham).
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yehudi Menuhin. (20m).
CHOPIN: Balada n. 2, op. 38.
Vladímir Ashkenazy, piano. (8m).
MOZART: Concert per a violí i orquestra n. 5, KV 219.
I. Perlman. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (30m).
BRAHMS: Cant de les Parques, Op. 89.
Coral Robert Shaw. Orquestra Simfònica de la NBC. Dir.: Arturo Toscanini. (14m).
RIMSKI-KORSAKOV: Concert per a clarinet i orquestra de vent.
Solistes de l'URSS. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (7m).
BOCCHERINI: Trio de corda op. 47 n. 5, G 111.
Trio l'Europa Galante. (14m).
GRIEG: Dues melodies op. 53.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (9m).
BRITTEN: Simfonia per a violoncel i orquestra, Op. 68.
Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Baltimore. Dir.: David Zinman. (35m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

SALVATORE: Litanie per la beata Vergine Maria.
Cappella della Pietà de'Turchini. Dir.: Antonio Florio. (8m).
GUERRERO: Motet Pastores loquebantur.
Musica Reservata de Barcelona. Dir.: Jean-Marc Andrieu. (7m).
LOCKE: Música per a "La Tempesta".
Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (21m).
CAURROY: Te Deum.
Ensemble Metamorphoses de París. Dir.: Maurice Bourbon. (20m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

SCHUMANN: Carnaval, Op. 9.
Alicia de Larrocha, piano. (32m).
GERSHWIN: Rhapsody in blue, orquestrada per Grofé.
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

VERDI: Il finto Stanislao, obertura.
Orquestra Filharmònica della Scala. Dir.: Riccardo Muti. (5m).
TELEMANN: Concert per a flauta travessera i flauta de bec en mi m.
Marianne Borsche. Andrea Guttmann. Cis Collegium Mozarteum Salzburg. Dir.: Jürgen Geise. (14m).
BERLIOZ: Simfonia fúnebre i triomfal, op. 15.
Musique des Gardiens de la Paix. Dir.: Désiré Dondeyne. (38m).
TOURNIER: "Allò que canta la pluja de tardor", peça per a arpa.
Jutta Zoff, arpa. (4m).
MOZART: Serenata per a orquestra, KV 203.
Orquestra de Cambra Amati. Dir.: Gil Sharon. (32m).
SCHÖNBERG: Cinc peces per a piano, op. 23.
Gianluca Cascioli. (12m).
CHABRIER: "La Sulamite", escena lírica per a mezzosoprano i cor de dones.
Susan Mentzer. Cor de dones de Tolosa-Midi-Pirineus. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (17m).
STALDER: Concert per a flauta i corda en Si b M.
William Bennet. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Howard Griffiths. (20m).
LULLY: Les Noces de Village.
London Oboe Band. Marie-Ange Petit, percussió barroca. Dir.: Paul Goodwin. (15m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: NICOLAI RIMSKI-KORSAKOV.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
MAX SUNYER

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DE CAMBRA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 27 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

ROSETTI: Simfonia en Re M "La Caça".
Concerto Köln. (17m).
SCHUBERT: "Cançó dels esperits sobre l'aigua" D 714.
Cor Monteverdi. Conjunt Instrumental. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).
GRIEG: Danses noruegues, op. 35.
Marina Rodríguez Brià i Joan Josep Gutiérrez, duet de piano. (15m).
PURCELL: Obertura d'Abdelazer or The Moor's revenge.
Joy Roberts, soprano. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (3m).
DINICU / HEIFETZ: Hora Staccato per a violí i piano.
Mihai Craioveanu. Joan Conway. (2m).
LISZT: La batalla dels Huns.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (15m).
TOURNIER: Au Matin, estudi de concert.
Maria Graf, arpa. (4m).
MOZART: "Dunque sperar poss'io", "Il tenero momento" de Lucio Silla.
Anne Sofie von Otter, mezzo. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnok. (11m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

SVENDSEN: Simfonia n. 1, op. 4.
Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: N. Järvi. (35m).
D'INDY: Trio amb piano n. 2, op. 98 (En forma de Suite).
Jacques Prat. Emmanuel Gaugué. Kun Woo Paik. (19m).
BACH: Concert per a flauta, violí, clavecí, corda i baix continu "Triple Concert", BWV 1044.
The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (22m).
R.STRAUSS: Macbeth, poema simfònic op. 23.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20m).
WEBER: Trio per a piano, flauta i violoncel, op. 63.
Martine Joste. Maxence Larrieu. Michel Renard. (20m).
HÄNDEL: "In the Lord put I my trust", Anthem "Chandos" n. 2, per a tenor, cor i orquestra (Salms 9, 11, 12 i 13).
Ian Partridge. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (22m).
GOLDMARK: Sakuntala, obertura, op. 13.
Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: A. Koródi. (17m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

HOMS: Set Impromptus.
Jordi Masó, piano. (31m).
CASABLANCAS: Harmonies banals.
Jordi Codina, guitarra. Carles Santos, piano. Xavier Joaquín, percussió. (9m).
BACH / LISZT: Fantasia i fuga en sol m.
Miquel Farré, piano. (13m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 8.
Collegium Instrumentale Brugense. Dir.: Patrick Peire. (27m).
VILLA-LOBOS: Bachianes Brasileras n. 5.
Netania Davrath, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (11m).
HANDEL: Concerto grosso op. 3 n. 3, HWV 314.
The Brandenburg Consort. Dir.: Roy Goodman. (8m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Simfonia n. 4, op. 120.
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (29m).
GLIÈRE: Obertura Shakh-Senem.
Filharmònica de la BBC. Dir.: Vassily Sinaisky. (16m).
MONTSALVATGE: Concerto Capriccio, per a arpa i orquestra.
Magdalena Barrera, arpa. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (25m).
LULLY: Xacona en Sol M.
Musica Antiqua Köln. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
SEVERAC: De vacances.
Albert Atenelle, piano. (19m).
FALL: La rosa d'Estambul (2 fragments).
Jerry Hadley, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Richard Bonynge. (7m).
DEBUSSY: El mar.
Philarmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (25m).
HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 4 n. 1.
Marie-Claire Alain, orgue. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried von der Goltz. (15m).
MOZART: Simfonia n. 12, KV 75b.
The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder. (17m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
MAURICE RAVEL: EL BOLERO

20.00 LES GRANS OBRES

HANDEL: Oratori "Serse".
Judith Malafronte, mezzo (Serse). Jennifer Smith, soprano (Rodamilda). Lisa Milne, soprano (Atalanta). Susan Bickley, mezzo (Amastre). Brian Asawa, contratenor (Arsamene). David Thomas, baix (Elviro). Dean Ely, baix-barítion (Ariodante).
The Hannover Band i Cor. Dir.: Nicholas McGegan. (177m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 28 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

JOSEP SERRA: El capeador, vals.
La cigarrera, polka.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (7m).
HAVART: ¡Olé Aragón!
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (3m).
GLOSSES POPULARS CATALANES: Caterina d'Alió, En Pere Galleri.
Ramón Pla, tenora. Cobla Barcelona. (7m).
VILADESAU: Barcelona 92, sardana.
La Principal de la Bisbal: Dir.: Francesc Cassú. (5m).
GARRETA: Llicorella, sardana.
Cobla Barcelona. (4m).
BLC03469
DAMARÉ: Le merle blanc, polka.
Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (5m).
SERRA: Dansa de fadrins.
Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6m).
BOU: "El saltiró de la cardina", "Llevantina", sardanes.
La Principal de la Bisbal. (6m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: DRÀCULA.
00.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA ANTIGA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 29 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.13 MÚSICA RELIGIOSA
MONTEVERDI: Dixit Dominus (secondo) a 8. (Salm de "Selva morale e spirituale").
Emma Kirkby, Rogers Covey-Crumnp, David Thomas. Taverner Consort i Taverner Players. Dir: Andrew Parrott. (9m).
SCHUMANN: Requiem für Mignon, op. 98 b.
Audrey Michael. Lilia Bizimeche-Eisinger. Elisabeth Silveira. Susanna Teiseira. Markus Schaeffer. Michael Brodard. Cor i Orquestra de la Fundació Gulbenkian de Lisboa. Dir.: Michel Corboz. (12m).
RAMEAU: Quam dilecta, motet.
Solistes vocals. Cors i Orquestra de la Capella Reial de París. Dir.: P. Herreweghe. (21m).
PENDERECKI: Dies Irae, oratori a la memòria de les víctimes d'Auschwitz.
Solistes vocals. Cor i Orquestra Filharmònica de Cracòvia. Dir.: Henryk Czyz. (24m).
ZELENKA: Salve Regina, per a cor i orquestra; Z 141.
Cor Filharmònic Txec. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Lubomír Mátl. (4m).
BACH: Missa BWV 233.
Ann Monoyios. Angus Davidson. Charles Daniels. Peter Harvey. Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (25m). nt
11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT
12.30 AGENDA MUSICAL
12.35 DIVERTIMENT
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15.08 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
BERNAT BAILBÉ
17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA
MOZART: La Finta Semplice.
Helen Donath. Jutta-Renate Ihloff. Teresa Berganza. Thomas Moser. Anthony Rolfe Johnson. Robert Holl. Robert Lloyd. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (166m).
20.10 SELECCIÓ DE JAZZ
Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.
22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.15 CONCERT IMAGINARI
Guió i selecció: Carmina Malagarriga.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICS DE CATALUNYA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DILLUNS, 30 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
BEETHOVEN: Romança per a violí i orquestra, op. 50.
Gidon Kremer. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8m).
PURCELL: Fantasia sobre una nota
Hespèrion XX. (3m).
TOLDRA: Sis sonets (versió per a flauta i piano de J. Zamacois).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (23m).
XOSTAKOVITX: Suite n. 1, per a Jazz Band.
Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Mark Elder. (9m).
BACH: Concert per a violí i corda, BWV 1042.
The Academy of Ancient Music. Solista i director: Andrew Manze. (16m).
SCHUMANN: Novellette op. 21 n. 8.
Karl Engel, piano. (13m)
FAURE: "Pie Jesu", del Requiem op. 48.
Lucia Popp, soprano. Cor de la Ràdio de Leipzig. Capella Estatal de Dresden. Dir: Colin Davis. (4m).
WEBER: Quintet amb clarinet, op. 34, J.182.
Richard Stoltzman. Quartet de Corda de Tòquio. (10m).
DVORAK: A la Natura, op. 91.
Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Bohumil Gregor. (15m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
MERTZ: "Norma" de Bellini, op. 8 n. 17.
Claudio Marcotulli, guitarra. (13m).
MENDELSSOHN: Concert per a dos pianos i orquestra en Mi M.
Anthony i Joseph Paratore, pianos. Orquestra Simfònica de la RIAS. Dir.: Uros Lajovic. (28m).
MOZART: Simfonia n. 35, KV 385 "Haffner".
Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (23m).
SCHÖNBERG: Suite per a piano, op. 25.
Glenn Gould, piano. (13m).
RAVEL: Quartet de corda.
Quartet Melos. (28m).
DUMANOIR: Suite del ballet de Stockholm.
Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (24m).
SUK: Fantasia per a violí i orquestra op. 24.
Josef Suk. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Yaclav Neumann. (22m).
14.00 MÚSICA DEL SEGLE XX
BARTOK: Quartet de corda n. 4, Sz 91.
Keller Quartet. (24m).
MARTINU: Cançons de bressol txeques.
Solistes vocals. Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (15m).
TURINA: Cinc danses gitanes II, op. 84.
Begoña Uriarte, piano. (15m).
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
GIULIANI: Concert per a dues mandolines, viola i orquestra.
Ugo Orlandi i Dorina Frati, mandolines. Jodi Levitz, viola. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (15m).
L.MOZART: Simfonia de les joguines.
Academy of St. Marte-Fileds. Dir.: Neville Marriner. (18m).
DVORAK: Scherzo capriccioso, Op. 66.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubeljk. (13m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
HOFFMEISTER: Concert per a trompeta en Re M (versió original per a viola i orquestra).
Sergei Nakariakov, trompeta. Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (17m).
SCRIABIN: Simfonia n. 3, op. 43 "El poema diví".
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Dir.: Eliahu Inbal. (46m).
CHERUBINI: Ahi! che forse ai miei di.
Teresa Berganza, mezzo-soprano. Felix Lavilla, piano. (6m).
SCHUBERT: Fantasia per a piano, D. 760 "Wanderer".
Rafael Orozco. (21m).
SIBELIUS: El cigne de Tuonela.
Orquestra Simfònica d'Atlanta. Dir.: Yoel Levi. (8m).
SPOHR: Sextet de corda, op. 140.
L'Archibudelli & Smithsonian Chamber Players. (23m).
BERLIOZ: Te Deum, op. 22.
Franco Tagliavini, tenor. Nicolas Kynaston, orgue. Cor de nens de la Wandsworth School. Cor i orquestra simfònica de Londres. Dir.: Collin Davis. (52m).
MOLTER: Concert per a clarinet en Re.
Thomas Friedli. Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya Pforzheim. Dir.: Paul Angerer. (12m).
BACH, J.Christian: Simfonia en Re M op. 18 n. 4.
Acadèmia de Música antiga de Berlín. (10m).
19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: FRANZ SCHUBERT.
EL PODER DEL CANT (JAZZ)
20.00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès, realitzat amb la col.laboració del Consell Català de la Música.
MÚSICA I POESIA
22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.10 ELS NOSTRES CONCERTS
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes.
01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA PER A COBLA
05.00 LES VEUS DEL SEGLE

DIMARTS, 31 D'AGOST DE 1999

07.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS
TOLDRÀ: Vistes al mar.
Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (16m).
HANDEL: "Lascia ch'io pianga", ària de l'òpera Rinaldo.
Ileana Cotrubas. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (5m).
SONY Classical ADD enregistrat el 1977 / editat el 1997
ADDINSELL: Concert de Varsòvia.
Jean-Yves Thibaudet, piano. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Hugh Wolff. (9m).
VERDI: Ballet de la Reina de l'acte III de l'òpera Don Carlo.
Orquestra del Teatre Alla Scala. Dir: Claudio Abbado. (15m).
LITERES: El estrago en la fineza o Júpiter y Semele, sarsuela barroca.
Marta Almajano, soprano. Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (12m).
DVORAK: Suite Txeca, op. 39.
Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (23m).
BLANCAFORT: Homenatge a Chaplin.
Antoni Besses, piano. (5m).
11.00 CAPSA DE MÚSICA
WIENIAWSKI: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 14.
Itzhak Perlman. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Seiji Ozawa. (28m).
GALILEI: Duo tutti di fantasia. Ricercare.
Jakob Lindberg, llaüt. (4m).
JANACEK: La Petita Guineu astuta, Suite orquestral.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Charles Mackerras. (19m).
HINDEMITH: Sonata per a piano n. 3.
Bernard Roberts. (17m).
BACH: Obertura, BWV 1070.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (18m).
GLIERE: Concert per a soprano coloratura, op. 82.
Joan Sutherland. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonynge. (12m).
ALBENIZ: Concert fantàstic. Primer concert per a piano i orquestra, op. 78.
Enrique Pérez de Guzmán, piano. Orquestra de València. Dir.: Manuel Galduf. (28m).
AUBERT: Cinema, sis quadres simfònics.
Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz. Dir.: Leif Segerstam. (22m).
JUAN DE ARAUJO: Tres villancets. "Dios de Amor", "Avecillas sonoras", "Recordada jilguerillos"
Ensemble Ars Taki (12m)
14.00 CICLE DE LIED
15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT
BEETHOVEN: Simfonia n. 9, op. 125.
Melanie Diener. Petra Lang. Endrik Wottich. Dietrich Henschel. Dietrich Henschel. Cors de La Chapelle Royale i del Collegium vocale. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (63m).
16.00 CAPSA DE MÚSICA
A.SCARLATTI: "O pace del mio cor", cantata.
David Daniels, contratenor. Arcadian Academy. Dir.: Nicholas McGegan. (12m).
SIBELIUS: Lemminkäinen i les verges de Sari.
Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: A. Gibson. (16m).
MENDELSSOHN: Concert per a piano i orquestra de corda en la m.

Andreas Steier, fortepiano. Concerto Köln. (34m)
HOLST: Moviment líric per a viola i petita orquestra.
Stephen Tees. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (11m).
DEBUSSY: La damoiselle élue.
Frederica von Stade. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (20m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 13, op. 27 n. 1 "Quasi una fantasia".
Tatiana Nikolaieva. (16m).
PUCCINI: "O mio babbino caro", ària de Gianni Schicchi.
Ilona Tokody, soprano. Orquestra de l'Opera Hongaresa. Dir.: Ervin Lukács. (3m).
TELEMANN: Concert per a viola i corda.
Stephen Shingles. Academy of St. Marte-Fields. Dir.: Neville Marriner. (14m).
FRANÇAIX: Mozart new-look.
Conjunt de vent de Magúncia. (3m).
SPOHR: Concert per a clarinet i orquestra n. 3, WoO 19.
Karl Leister. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir: Rafael Frühbeck de Burgos. (28m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LES HISTÒRIES DEL BALANCÍ: TESEU I EL MINOTAURE.

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ MUSICAL I AGENDA

22.10 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 CICLE DE LIED
05.00 SELECCIÓ DE JAZZ

DIMECRES, 1 DE SETEMBRE DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS

WAGNER: Lohengrin, preludi de l'acte primer.
Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (10m).
PURCELL: Welcome to all the pleasures, oda per el dia de Santa Cecília, Z 339.
Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Michael Chance. Charles Daniels. John Mark Ainsley. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (16m).
PIAZZOLLA: Verano Porteño.
Gustavo Them, guitarra. (5m). nt
SCHUMANN: Fantasia per a violí i orquestra, op. 131.
Anne-Sophie Mutter, violí. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (13m).
GRANADOS: Dansa espanyola op. 37 n. 5.
Rafael Orozco, piano. (4m).
DOWLAND: Pavana en Do M.
Conjunt Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (4m).
ARRIAGA: Quartet de corda n. 1.
Quartet de corda Sine Nomine. (24m).
FALLA: El sombrero de tres picos, segona suite.
Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (25m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

HÄNDEL: "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna.
Judith Nelson, Emma Kirkby, soprano. James Bowman, contratenor. Shirley Minty, contralt. Martyn Hill, tenor. David Thomas, baix. . Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (29m).
SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra op. 47.
Igor Oistrakh, violí. Orquestra de la Ràdio Televisió de l'antiga Unió Soviètica. Dir.: Gennadi Rozhdesvenski. (32m).
FRANÇAIX: Onze variacions sobre un tema de Haydn.
Bläser Ensemble Mainz. (11m).
ABEL: Concert per a flauta op. 6 n. 2.
Karl Kaiser. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (16m).
GRIEG: Simfonia en Do.
Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Okko Kamu. (37m).
MASSENET: Poeme du souvenir.
Damien Top, tenor. Alain Raës, piano. (19m).

14.00 MÚSICA DE CAMBRA

BRAHMS: Quintet de corda, op. 111.
Membres de l'Octet de la Filharmònica de Berlín. (26m).
JANACEK: Quartet de corda n. 2, "Cartes íntimes".
Quartet Talich (25m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT

WEBER: Quintet amb clarinet, op. 34, J.182.
Richard Stoltzman. Quartet de Corda de Tòquio. (28m).
BERLIOZ: Obertura de "Rei Lear".
Orquestra Nacional Escocesa. Dir: Alexander Gibson. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN: Duo per a viola de gamba i contrabaix, en Sol M.
Rolf Döhler, viola de gamba. Barbara Sanderling, contrabaix. (13m).
BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 15.
Glenn Gould. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (54m).
SOR: Sis valsos, op. 17.
Margarita Escarpa, guitarra. (13m).
STRAVINSKI: Pulcinella, ballet en un acte per a petita orquestra amb tres veus solistes.
Olga Borodina. John Mark Ainsley. Ildebrando d'Arcangelo. Filharmònica de Berlín. Dir.: Bernard Haitink. (40m).
SCHMELZER: Sonata à 7 flauti.
New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (6m).
VIEUXTEMPS: Concert per a violí i orquestra n. 5, Op. 37.
Itzhak Perlman. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (21m).
SCHUMANN: Obertura Manfred, op. 115.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (12m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
LA CLAU DEL PENTAGRAMA: JOAN SALVAT PAPASSEIT.
AVUI SONA: LA TROMPA.

20.00 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
Eva Marton, Vicente Sardinero, Margaret Price, Marylin Horne.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 L'AUDIOVISUAL
05.00 PRIMER TEMPS

DIJOUS, 2 DE SETEMBRE DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
09.10 PRIMER TEMPS

ROSSINI: La Scala di Seta, obertura.
Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (6m).
TOLDRA: Sardana (1912).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (5m).
COPLAND: Danzón Cubano.
Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (7m).
SCHUMANN: Kinderszenen, op. 15.
Radu Lupu, piano. (16m).
VIVALDI: Concert per a dos violoncels, RV 531.
Christophe Coin. Paolo Beschi. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (10m).
BERLIOZ: "Resurrexit" (versió original) de la missa solemne.
Cor Monteverdi. Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (7m).
GOLDMARK: Primer moviment de la simfonia per a un casament rústic, op. 26.
Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Jesús López Cobos. (15m).
A.SOLER: Concert per a dos clavecins n. 3.
Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. (12m).
GROFÉ: Niagara Falls Suite.
Bournemouth Symphony Orchestra. Dir.: William T. Stromberg. (22m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Rinaldo, op. 50.
MRené 1 (38m).
TELEMANN: Concert per a flauta de bec, viola de gamba, corda i continu.
Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (15m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 3, op. 73.
Quartet Borodin. (34m).
ORTIZ: "Recercada terçera sobre la Bergamasca", "Recercada segunda sobre el passamezzo moderno", dues peces per a vihuela.
José Miguel Moreno, vihuela. (9m).
CORELLI: Sonata per a violí i continu, op. 5 n. 2.
Trio Locatelli. (10m).
GRANADOS: Escenes romàntiques.
Alicia de Larrocha, piano. (24m).
R.STRAUSS: Suite de Capriccio, op. 85.
Felicity Lott, soprano. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (30m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

DE MONTE: Deduc me Domine. In via hac, qua ambulabam.
Huelgas Ensemble. Dir.: Paul Van Nevel. (8m). nt
CANT DE LA SIBIL.LA (Sibil.la valenciana).
Montserrat Figueras. La Capella Reial. Dir.: Jordi Savall. (25m). nt
LASSUS: Missa super "Bella Amfitrit'altera".
Regensburger Domchor. Conjunt Instrumental d'Archiv Produktion. Dir.: Hans Schrems. (19m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
15.10 REPERTORI DE CONCERT

SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra op. 47 (primer enregistrament mundial de la versió original 1903/04).
Leonidas Kavakos. Orquestra Simfònica de Lahti. Dir.: Osmo Vänskä. (39m).
BACH: Sonata per a oboè, viola i continu n. 6, BWV 530.
Heinz Holliger, oboè. Tabea Zimmermann, viola. Christiane Jaccottet, clavecí. Thomas Demenga, violoncel. (12m). BDC0502ß

16.00 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Exsultate Jubilate, KV. 165 (158a)
Edith Mathis, soprano. Orquestra de l'Estat de Dresde. Dir.: Bernhard Klee. (15m).
BRAHMS: Simfonia n. 2, op. 73.
Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (41m).
SATIE: Rêverie du pauvre.
Pascal Rogé, piano. (4m)
ZELENKA: Concert en Sol M, Z 186 (a 8 veus, per a solistes i orquestra).
Frantisek Kimel, oboè. Jirí Seidel, fagot. Petr Skvor i Jirí Hanzl, violins. Frantisek Host, violoncel. Frantisek Xaver Thuri, clavecí. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Vaclav Neumann. (18m).
WAGNER: Idil.li de Siegfried.
Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: Herbert von Karajan. (19m).
SALIERI: Piccola serenata per a instruments de vent.
Il Gruppo di Roma. (16m).
VILLA-LOBOS: Bachianes brasileres n. 4.
Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (19m).
FIELD: Concert per a piano i orquestra n. 4.
John O'Conor. Nova Orquestra de Cambra Irlandesa. Dir.: Janos Fürst. (28m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
EL RETRAT: FELIX MENDELSSOHN.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL
20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.
JOSEP VENTURA

22.00 AGENDA MUSICAL
22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA
04.00 MÚSICA DE CAMBRA
05.00 REPERTORI DE CONCERT
06.00 PRIMER TEMPS

DIVENDRES, 3 DE SETEMBRE DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.10 PRIMER TEMPS

TURINA: Danses fantàstiques, op. 22.
Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antonio de Almeida. (16m).
KORNGOLD: Lied de Marietta "Glück, das mir verlieb", de l'òpera "Die Tote Stadt".
Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Franz Welser-Möst. (5m)
MOZART: Divertimento per a vent, KV 166.
Conjunt de vent de l'Orquestra Filharmònica de Berlín. (12m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 1, op. 21.
Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27m).
BARRIOS MANGORE: Vals op. 8 núm. 4.
John Williams, guitarra. (4m).
HANDEL: Suite en Fa M de la "Música Aquàtica".
The King's Consort. Dir.: Robert King. (26m).
CANTELOUBE: Cants del País Basc.
Maria Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (12m).
PERGOLESI: Ave verum.
Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (5m).
CHOPIN: Les Sílfides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Heinz Fricke, (29m).

11.00 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Simfonia n. 100, "Militar".
Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Colin Davis. (24m).
SAINT-SAENS: Fantasia per a arpa sola, op. 95.
Catherine Michel. (9m).
BACH: "Scweiget stille, plaudert nicht". "Cantata del cafè " BWV 211
Anne Grimm: soprano. Paul Agnew: tenor. Klaus Mertens: baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopmann. (25m)
MESSIAEN: Visions de l'Amen (extractes). "Amen de la création", "Amen des Anges, des Saints, du chant des oiseaux", "Amen de la Consommation".
Katia i Marielle Labèque, piano. (19m).
MENDELSSOHN: Quartet de corda en Mi b M.
Quartet Melos. (24m).
PERGOLESI: Ave verum.
Valentina di Cola, soprano. Conjunt Coral Palestrina. Conjunt de Cambra Cavalieri. Dir.: Federico Bonetti Amendola. (5m).
CHOPIN: Les Sílfides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir: Heinz Fricke. (29m).
RODRIGO: Concierto como un divertimento (per a violoncel i orquestra).
Julian Lloyd Webber, violoncel. Orquestra Filarmònica de Londres. Dir.: Jesús López Cobos. (24m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

TXAIKOVSKI: Album pels infants, op. 39.
Marina Rodríguez, piano. (25m).
TRADICIONAL: El mestre.
La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Dir.: Jordi Savall. (5m).
BENEJAM: Concert per a saxo i orquestra.
John Harle, saxo. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (15m).
MENDELSSOHN: Obertura Les Hèbrides, op. 26.
Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (10m).
BDK00219 BDC14777
TXAIKOVSKI: Album pels infants, op. 39.
Marina Rodríguez, pjano. (25m).

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

15.10 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Ave verum corpus, KV 618.
Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (4m).
KALINNIKOV: Simfonia n. 2 en La M.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (38m)
GOUNOD: "Je veux vivre dans le rêve",ària de l'òpera Romeu i Julieta.
Montserrat Caballé. Nova Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Reynald Giovaninetti. (4m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

GERHARD: Fantasia.
Julian Bream, guitarra. (4m).
VIVALDI: Simfonia en Do M, RV 709 "La Dorilla".
L'Arte dell'Arco. Dir.: Christopher Hogwood. (5m).
D'INDY: Trio per a piano, clarinet i violoncel, op. 29.
Patrick Cohen. Pascal Moraguès. Christophe Coin. (38m).
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 58.
Alfred Brendel. Filharmònica de Viena. Dir.: Simon Rattle. (33m).
FORQUERAY: Suite n. 2.
Jordi Savall, baix de viola. Ton Koopman, clavecí. Christophe Coin, baix de viola. (23m).
MUSSORGSKI: Tres cors simfònics, arranjats per Rimski-Korsakov.
Solistes vocals. Capella i Orquestra Simfònica Estatal Russa. Dir.: Valéry Polyansky. (17m).
RODRIGO: Concierto como un divertimento (per a violoncel i orquestra).
Julian Lloyd Webber, violoncel. Orquestra Filarmònica de Londres. Dir.: Jesús López Cobos. (24m).
SCHUMANN: Konzertstück per a quatre trompes i orquestra, op. 86.
Norbert Hauptmann. Manfred Klier. Christoph Kohler. Gerd Seifert. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Klaus Tennstedt. (18m).
STRAVINSKI: Simfonia dels salms, per a cor i orquestra.
Cor de la Ràdio de Stuttgart. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Gary Bertini. (21m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

JOHANNES BRAHMS: VARIACIONS SOBRE UN TEMA DE HAYDN.

20.00 LES GRANS OBRES

STRAUSS,J.(II): La Ventafocs, ballet en tres actes.
National Philharmonic Orchestra. Dir.: Richard Bonynge. (89m).

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA DEL SEGLE XX

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DISSABTE, 4 DE SETEMBRE DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA PER A COBLA

HAVART: Amor de nineta, vals. Desesperado, bolero
Cobla Mediterrània. Dir.: Jordi León. (7m).
BDR06985
VENTURA: "Per tu ploro", "El cant dels ocells", sardanes.
La Principal de la Bisbal. (7m).
CANÇONS POPULARS CATALANES: Dintre el bosc, A Montserrat.
Orfeó de Sants. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m).
YRADIER: La paloma, habanera.
Cobla Mediterrània. Dir: Jordi León. (3m).
ARISA/CAMP: Sardanova dels armats.
Cobla Montgrins. Santi Arisa i Lakatans. Dir.: Martí Camós. (6m).
MORALEDA: Joguina, fantasia concertant per a cobla.
Cobla Montgrins. (13m).

10.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 93 202 35 35.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.00 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
LES 10 MILLORS BANDES SONORES DE LA DÈCADA: BRAVEHEART.

00.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICA ANTIGA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

DIUMENGE, 5 DE SETEMBRE DE 1999

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

09.13 MÚSICA RELIGIOSA

VIVALDI: Motet per a la solemnitat de Sant Antoni.
Cecilia Gasdia, soprano. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (15m).
MOZART: Dixit et Magnificat, KV 193.
Mitsuko Shirai. Eberhard Büchner. Hermann Christian Polster. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (11m).
POULENC: Salve Regina.
Cor del St. John's College de Cambridge. Dir.: George Guest. (4m).
BACH: "Jauchzet Gott in allen Landen" (Canteu Déu a tots els reialmes), cantata BWV 51.
Marianne Kweksilber, soprano. Cor de nens de Hannover. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (18m).
VAUGHAN WILLIAMS: Missa en sol m.
Solistes vocals. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (24m).
TELEMANN: Du aber Daniel, cantata fúnebre.
Greta De Reyghere. James Bowman. Guy De Mey. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (28m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 AGENDA MUSICAL

12.35 DIVERTIMENT

15.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15.08 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

JOSEP GUARDIOLA

17.10 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

VERDI: Aida.
Leontyne Price. Jon Vickers. Rita Gorr. Plinio Clabassi. Cor i Orquestra del Teatre de l'Òpera de Roma. Dir.: Georg Solti. (153m).

20.10 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

22.15 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Carmina Malagarriga.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes.

01.00 CAPSA DE MÚSICA

04.00 MÚSICS DE CATALUNYA

05.00 REPERTORI DE CONCERT

06.00 PRIMER TEMPS

catalunya música
177-178
revista musical catalana

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89,7. Gironès i Pla de l'Estany: 96,7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Vall d'Aran: 92.8/101.2.

La giravolta eterna i universal del vals

Dins de l'habitual costum no escrit d'aprofitar el número estival per publicar un Tema de naturalesa menys transcendent, enguany resultava obligat acarar la figura del més universal dels balls de parella o de saló, entre els que mantenen vigència. I ho resultava, sobretot, pel fet de commemorar-se el centenari de la mort de Johann Strauss fill, el músic que més va fer universalitzar aquesta dansa per mitjà d'un aplec d'obres –òperes, operetes i peces soltes– que han esdevingut patrimoni universal.

El vals, ball distingit i elegant com possiblement cap altre, constitueix un dels símbols culturals més significatius de la cultura popular vienesa, a partir de la qual es va escampar arreu del món occidental en un procés implacable, possible, per descomptat, gràcies a unes virtuts intrínseques d'un enorme atractiu.

En afrontar el tema, hem intentat fugir de recursos fàcils per endinsar-nos més aviat en aspectes essencials –històrics i formals– del ball, com són les seves variants, els orígens, les problemàtiques específiques, també en la seva praxi i, finalment, en els seus arrelament, projecció i vigència.

Per això hem demanat la col·laboració de persones que tenen un coneixement molt ric del tema que ens ocupa, tant des del punt de vista teòric com pràctic. Són persones que tenen una visió molt àmplia d'aquesta realitat avui dia tan viva que és el ball de saló, del paper que hi juga el vals, de les formes en què es manifesta, del seu protagonisme social, etc.

Òbviament, la figura de Johann Strauss, el compositor d'obres tan emblemàtiques com *Sang vienesa*, *El bell Danubi blau*, *Vida d'artista*, *El baró gitano* i *El ratpenat*, també hi ocupa la seva parcel·la de protagonisme, absolutament obligada com ja s'ha fet esment abans.

En definitiva, es tracta d'immergir-nos en una de les realitats festives i lúdiques que més han marcat el darrer segle i mig, i que camí del nou mil·lenni continua mantenint una força prou important que assegura la seva permanència ben viva en les futures generacions.

El context històric i social del vals a la Viena de final de segle XIX

Per LLUÍS VILA i CASAÑAS

En la imaginació popular, el nom de Viena és sinònim de palaus sumptuosos amb les seves festes i els seus jardins, de cafès encisadors amb els seus pastissos i els diaris de tot el món i, molt especialment, de valsos d'Strauss.

És on el vals donà els seus primers passos i on conegué la seva època daurada. I és també la capital d'un imperi que viu els darrers anys de la seva glòria, la Viena dels últims emperadors de la nissaga dels Habsburg.

És en aquesta època quan l'emperador Francesc Josep enderrocà les antigues muralles per fer-hi construir el Hofburg (el nou Palau Imperial), els museus d'història i de l'art, el Reichstag (Parlament), la Borsa i el nou Ajuntament. Al seu voltant, la noblesa i l'alta burgesia hi van edificar els seus palaus (Palais Liechtenstein, Palais Ferstel, etc.). La petita burgesia optà per un tipus d'habitatge menys ostentós, moblat i decorat segons les normes de l'art Biedermayer: parets llises, cortines blanques, cadires i taules de despatx sòlides, tot això guarnit amb pintures costumistes de Georg Waldmüller o Moritz von Schwind i amb tota mena d'*objets d'art* d'estils diversos, que omplien la llar en la recerca de la *Innerlichkeit und Gemüthlichkeit* (intimitat i comoditat) típiques d'aquesta moda eclèctica.

Però aquesta és tan sols la cara romàntica de les moltes que configuraven el mosaic peculiar de la societat vienesa de final de segle XIX.

La nissaga dels Habsburg, absolutista i conservadora per tradició, no va poder aturar l'arribada de la ideologia de la Il·lustració provinent de la Revolució Francesa. Com a conseqüència de la desfeta de Sadova el 1866, Àustria va haver d'abandonar la Confederació Germànica, perdé Schleswig-Holstein a l'Oest i al Sud els comtats de Piemont (Pau de Praga), i renuncià definitivament al domini imperial sobre Alemanya i Itàlia.

Quant a la política interna, l'emperador fou incapaç de governar un imperi format per onze ètnies diferents, de llengües i religions diverses, a les quals només unia un exèrcit cansat i desmotivat. A l'*Ausgleich* (igualació) de 1867 Àustria va perdre el domini directe sobre Hongria. L'imperi es dividí en dos estats diferents, cada un dels quals amb Parlament propi, que restaren units per la nova monarquia austrohongaresa (l'anomenada monarquia dels dos caps), i pels òrgans que regien la política exterior.

També hagué de fer front a una massa obrera que, alimentada per les idees de la Revolució Francesa, aprenia a rebel·lar-se contra unes condicions de vida realment deplorables. Sota la pressió del rapidíssim desenvolupament industrial –les ciutats havien crescut desmesuradament sense que els serveis més elementals fossin posats al dia–, en cinquanta anys Viena quadruplicà el nombre d'habitants i el 1910 superà els dos milions. Els més desgraciats buscaven aixopluc en soterranis, sota els ponts, en coves excavades als terraplens del ferrocarril i fins i tot es construïren nius als arbres dels parcs públics. La pobresa, que s'aguditzava en èpoques de recessió econòmica, era la causa de la creixent criminalitat, alcoholisme i prostitució.

Els nous corrents estètics i de pensament del tombant de segle s'originaren en gran mesura a la Viena mil·lenària: la música traspassa les fronteres de la tonalitat de la mà d'Arnold Schönberg; Otto Wagner, impulsor del Jugendstil, s'imposa com un dels punts de referència de l'arquitectura moderna; la pintura no figurativa s'obre camí amb Gustav Klimt com a gran precursor, seguit per Egon Schiele o Oskar Kokoschka; el neopositivisme té el seu nucli principal a Viena. Moritz Schlick i Rudolf Carnap en són els artífexs; Sigmund Freud estableix els fonaments de la psicoanàlisi.

El tarannà de la dinastia

La dinastia dels Habsburg governava aquest conglomerat impressionant recolzant-se en el *Hausmacht* (poder familiar), pel qual ells es creien responsables, per missió divina, de regir el destí d'Àustria-Hongria en el marc de l'Europa moderna. "*Ruhe und Ordnung*" (quietud i ordre), emparats per una forta repressió i una censura estricta, era el lema de l'emperador Francesc. Es tractava de "*no moure allò que està quiet*". Com es diu en l'opereta de Johann Strauss *Die Fledermaus*: "*feliç aquell que oblida allò que ja no es pot canviar*". L'emperador burgès, Francesc I, no per-

Seqüència de la telesèrie *La família Strauss*

meté la construcció del ferrocarril. Segons ell, la major fluïdesa de comunicacions podria desestabilitzar el sistema polític. Francesc Josep prohibí al seu palau la instal·lació de corrent elèctric, telèfon, màquina d'escriure i WC.

Robert Musil descriu molt bé a la seva novel·la *L'home sense qualitats* la política militar de l'emperador: "*Es gastaven tremendes sumes de diners en l'exèrcit, però només l'indispensable per assegurar-se que seguís essent la més dèbil de les potències de segon ordre.*"[1] Els crítics de l'època deien amb mofa, arran d'un dels enfrontaments militars contra Prússia, que mentre l'Estat Major alemany declarava "*la situació és greu, però no és desesperada*", l'Estat Major austrohongarès afirmava: "*la situació és desesperada però no és greu*". Stephan Zweig afirma: "*l'exèrcit austrohongarès té millors directors de banda que generals*".

Aquesta política de tapar forats coincideix amb una manera de fer molt peculiar de Viena que, tipificada amb l'expressió *Schamperei*, consisteix a redreçar una vegada i una altra allò que ja no té remei. Al contrari de Prússia, nucli en expansió de la futura Alemanya, Àustria adoptava una política totalment passiva, i concentrava tots els seus esforços a preservar allò que estava predestinat a desaparèixer.

Però a tot això, el vienès hi reaccionava amb el també típic "*es ist mir Wurst*" (tant se me'n fot). Si l'obrer ofegava les penes a les tavernes, el burgès i l'aristòcrata ho feia als cafès o a les sales de ball, encara que aquí el protocol perdia la seva rigidesa i permetia que es trobessin gent de diferent casta social sota un mateix sostre. No era estrany trobar en un cafè intel·lectuals discutint amb membres de l'aristocràcia o burgesos amb noietes de classe humil. Sovint el jove de l'alta societat, a qui les normes no permetien casar-se abans dels vint-i-cinc o vint-i-set anys i molt menys que tingués relacions fora del matrimoni amb noies "ben criades", sortia de les sales de ball aristòcrates i anava a les tavernes o a les sales de ball de la perifèria per buscar-hi companyia femenina.

Origen i evolució del vals

Al segle XVIII, a la zona que va des de Bavària fins a Bohèmia, es ballaven unes danses molt simples en compàs ternari anomenades Deutsche Tänze, o Länder..., que més tard s'estengueren per França i Anglaterra, però a cap altre lloc trobaren una acollida tan entusiasta com a Viena. Se solien tocar l'una darrere l'altra sense cap mena d'unió ni de criteri.

Johann Strauss pare (1804-1849) estandarditzà el vals de cinc parts emmarcat per una introducció

i una coda, augmentà el nombre de compassos de la frase de vuit a setze, amplià el plantejament harmònic i adequà l'orquestració a les dimensions de les noves sales de ball i de concert, tot creant el "vals concertant". Josep Lanner (1801-1846), el seu principal competidor, no posseïa l'audàcia rítmica d'Strauss, però en canvi donà més amplitud a la línia melòdica i aconseguí una harmonia més suggerent.

Johann Strauss fill (1825-1899) portà el vals al seu punt culminant, en superar els seus predecessors en la riquesa harmònica i, sobretot, en el domini del color orquestral. Ell dóna a una música d'entreteniment la més alta qualitat, i a una música regional, un ressò internacional.

Acollida

L'autèntic deliri amb què el vienès de classe humil es lliurà a aquesta nova dansa obligà que l'any 1807 s'inaugurés la sala Sperl i un any més tard la sala Apolo, que podia acollir fins a 6.000 hostes.

La crítica de la burgesia i de l'aristocràcia no es va fer esperar. Salomo Jakob Wolf publica un pamflet amb el títol: *Prova que el vals és una de les causes principals de la feblesa del cos i de l'esperit de la nostra generació*, i l'escriptor nacionalista alemany Ernst Moritz Arndt va escriure en nombrosos diaris europeus articles com el següent: "*Els ballarins agafaven els vestits llargs de les seves parelles i els aixecaven perquè així no els arrosseguessin i no els poguessin trepitjar (...) quedaven al més enganxats possible, i així seguiren ballant en les postures més indecoroses: la mà que sostenia la parella, col·locada fermament sobre els seus pits, feia a cada moviment del ball una petita pressió luxuriosa: les noies s'esveraven i semblaven a punt de caure. Quan es desplaçaven a les parts més fosques del saló es feien abraçades i petons. «Un costum del poble, no és tan dolent com sembla», exclamaven; però ara entenc molt bé per què a algunes parts de Suàbia i Suïssa el vals ha estat prohibit.*"[2]

A més d'excel·lent músic, Strauss pare demostrà ser un autèntic director *showman*. Un visitant alemany ens explica després d'haver assistit a un concert del compositor, que "*els seus propis membres ja no li pertanyen quan es deslliura el ressonant retrò del seu vals: l'arc del violí balla amb els seus braços (...) el moviment musical anima els seus peus*".[3] El reconeixement entre les classes dominants hagué d'esperar fins al 1834. En una de les primeres gires de concerts de Johann Strauss pare, tocà a Berlín davant del rei de Prússia i del tsar de Rússia. Poc després, nombroses cases reials i comtats europeus es convertiren en mecenes entusiastes de la música de ball. Això atorgà a aquesta música un caire de seriositat que n'afavorí l'acceptació dels crítics i del públic conservador. Aquest reconeixement culmina l'any 1846 amb el nomenament d'Strauss pare com a director musical del ball de la cort imperial (càrrec que també havien ocupat Mozart i Gluck!).

La fama internacional de l'Strauss Kapelle cresqué ràpidament i les gires de concerts es multiplicaren. Gràcies als increïbles dots com a mànager d'Strauss pare, l'èxit financer d'aquestes gires fou tan gran que li permeté fundar una segona orquestra que tocava a Viena mentre ell feia llargues gires de concerts.

L'any 1872, el músic i mànager Patrick Gilmore invità Johann Strauss fill a un festival internacional que es va celebrar a Boston. Sota la direcció d'Strauss i amb la col·laboració de 100 subdirectors, prop de 20.000 cantaires i 10.000 instrumentistes van interpretar arranjaments de valsos de la família Strauss en un concert al qual van assistir uns 100.000 espectadors.

El 1906, set anys després de la mort de Johann Strauss fill, el seu germà Eduard dissolgué la Strauss Kapelle i cremà, inexplicablement, tot el material d'orquestra. Aquest fet, juntament amb la seva mort el 1916, significaren la fi de la dinastia Strauss i, amb ella, de l'època daurada del vals. Només un any més tard mor assassinat a Sarajevo el successor de la corona dels Habsburg, fet detonant de la Primera Guerra Mundial i de la caiguda de l'imperi austrohongarès.

No obstant això, la interpretació de valsos a les sales de ball i de concerts no ha tingut interrupció. El 1912 la Filharmònica de Viena dedica el seu primer concert íntegre a la família Strauss, i l'any 1941 Clemens Krauss dirigeix el primer Concert de Cap d'Any. En l'actualitat hi ha gairebé una desena d'orquestres que interpreten diàriament valsos, polques, galops, marxes, etc. Avui dia molts vienesos i visitants acudeixen cada any als més de dos-cents balls[4] que se celebren a més de 50 sales diferents[5] des de novembre fins al temps de carnaval, on, amb tota la sumptuositat pròpia de l'època de l'emperador Francesc Josep, es deixen portar pel ritme i l'elegància d'aquest ball encisador buscant la recreació d'una època enyorada de la qual el vals és l'última reminiscència.

NOTES

1. Citació d'Allan Janik i Stephen Toulmin a *La Viena de Wittgenstein*, pàg. 48.
2. Citació de *The New Grove*, pàg. 201.
3. Citació d'Allan Janik i Stephen Toulmin a *La Viena de Wittgenstein*, pàg. 40.
4. El Kaiserball, el Wiener Opernball, i el Ball der Wiener Philharmoniker en són alguns dels més importants.
5. Hofburg Staatsoper, Wiener Musikverein i Wiener Konzerthaus, entre d'altres.

La revolució del vals vienès

Decadència de la dansa aristocràtica

Per MARIONA CORTÉS

Les revolucions polítiques i les inquietuds socials exalten els ànims de tot Europa del segle XIX, creen la necessitat d'un nou estil de vida i signifiquen una avançada que no pot ser frenada per un efímer esforç de la restauració aristocràtica. La revolució dels drets de l'home obre un retorn a la natura i també una revolució en el millor element expressiu de l'home, i això és la dansa, que sempre reflecteix el caràcter d'una època, d'uns individus i respon a l'estat psicològic, a més de perdurar com a ressò d'un moment històric de la humanitat.

La nova era de la democràcia renega de la societat dels palaus i rebutja, per rígids i senyorialment ridículs, les pavanes, gavotes i minuets que es ballaven als palaus reials de París, Madrid, Viena, Berlín o Sant Petersburg.

Aquest nou estil de vida es tradueix en la burgesia per una renúncia al patró aristocràtic, tants segles imitat, i fa mirar de nou cap allò que és espontani, vital i que batega en la natura.

Entre les danses austríaques de final del segle XVIII, juntament amb el *minuetto*, dansa típicament cortesana, es ballava el *ländler* i el *tournais* (més ràpid), danses camperoles i netament populars, pròpies d'aquestes terres. Aquestes danses, que no comptaven metòdicament els passos ni incorporaven figures estudiades amb pacients mestres de ball, es van començar a difondre als cercles burgesos, perquè es desitjava un ball lliure on la parella s'expansionés i visqués una abraçada rítmica.

De fet, retrocedint en el temps, en el segle XV a l'època del Renaixement, a la regió de la Provença francesa es ballava una dansa popular, viva, audaç, lliure i divertida a ritme de tres temps anomenada "volta". Per què, volta? ¿N'era italià, l'origen? Tenim tots els indicis per suposar-ho, però el que sí podem afirmar és que de la volta en va derivar el vals.

En la volta, les parelles giraven sobre elles mateixes com unides en un sol ésser. La posició, davant per davant, i la forma d'agafar-se per facilitar els salts de la noia, que podien ser molt enlairats i espectaculars, eren massa provocatius en veure's els sotafaldilles i afegint-hi, a més, els llançaments de cames...

Dibuix d'Otto Boehler on Strauss, el "rei del vals" dirigeix una orquestra d'àngels mentre alguns genis de la música ballen al seu voltant

En el regnat de Lluís XII, la volta que s'havia guanyat París, l'any 1556 va ser introduïda a la cort per un noble senyor provençal, el comte de Sault, i va ser molt estimada, malgrat el seu estil "agosarat". Va ser tolerada per Enric II. No va poder ser-hi hostil ni el pervers Enric III, ni l'apassionat Enric IV.

Però la difusió fulminant d'aquesta dansa va trobar seriosos obstacles: l'oposició de l'ambient cortesà, la dels mestres de ball i la moralitat de l'època, que intentà prohibir-lo. Durant molt temps va ser desacreditada per la gent anomenada de "bon to", perquè el consideraven un ball d'estil llibertí i esbojarrat, amb grans trets d'erotisme, amb els balladors enduts tan sols pel ritme en una desbordant ànsia de vitalitat girant fortament agafats. Precisament aquesta sensació de volar és el que feia defallir les dones agradablement en els braços del seu cavaller amb l'oportunitat de lliscar vertiginosament amb una noia als seus braços. Fins aleshores solament els camperols havien gaudit d'una oportunitat semblant. Als palaus de les capitals no es volia veure les joves aristòcrates, i menys encara les princesetes de les corts, "emocio-

nar-se" en els braços dels agosarats oficials de l'exèrcit o d'audaços estudiants. No hi havia cap dubte que aquest ball era per a gent jove i significava una vertadera revolució. Però va arribar el regnat de Lluís XIII, rei trist i avorrit i xocat per l'estil enllaçat d'aquesta dansa juntament amb el disgust de la moralitat de l'època i la del Gran Cardenal, que el va prohibir totalment.

La prohibició de ballar la volta a la cort i a França va repercutir en el poble. La moda va decaure, però el ball va travessar les fronteres perdent els salts i les estirades de cames i va prosperar a Alemanya. Potser aquesta aurèola revolucionària el va afavorir, i esdevingué "l'Alemanya que Volta". Fins i tot els llibres i articles sobre els efectes perniciosos de la nova dansa en la moral i en la salut van servir més de propaganda que no pas de fre, a causa d'aquesta reacció eternament humana de l'atracció per tot allò que és prohibit.

La gràcia senyorívola, fada i mesurada del minuet ja no podia fer front a l'airós voleiar de faldilles del ja anomenat Waltz. El fet que als salons dels palaus s'aferressin a mantenir les antigues danses, era quelcom caduc i que les mateixes parelles desitjaven proscriure. En realitat, al cap de pocs anys tothom sabia ballar el vals i reconeixien de lluny els seus compassos irresistibles. Per tant, aquesta voluntat de mantenir-ne amb prou feines la prohibició no tenia objecte.

Així va ser com França, abans patró del món, deixa de ser imitada definitivament a tot Europa i és també com comencen la difusió als cercles burgesos les danses camperoles d'Àustria i el Sud d'Alemanya.

Després d'haver conquerit Alemanya, va ser l'any 1790 que va retornar a França, on va tenir un èxit fulgurant fins a esdevenir l'expressió més representativa de l'art de la dansa. Considerant, també, que solament a París hi havia en aquella època uns set-cents balls públics on es ballava el vals. La gent cridava després de ballar: "*Oh encore une Valse!*" I a Alemanya: "*Noch ein Waltz!*"... Era un clam que enderrocà per sempre la dansa aristocràtica.

Per tant, l'audàcia del vals es va estilitzar a mesura que es va fer més ciutadà, més de saló. Es va fer més elegant en perdre la rústega naturalitat i els salts camperols. Va guanyar en lliscament, en suavitat, art i velocitat, tot enlairant-lo per sobre del seu origen popular, però sense perdre el seu origen passional.

Aquesta és, doncs, la figura del vals que nosaltres coneixem avui.

La dansa i la música en l'època Biedermeir

A Àustria rep el nom de Biedermeir el període de temps entre el congrés de Viena de 1815 i l'any de la Revolució de 1848, és a dir, entre el final de l'era napoleònica i els primers intents dels burgesos per tenir igualtat de drets en contra dels poders de l'aristocràcia.

En l'àmbit cultural, aquest període, de més o menys tres dècades, d'acord amb la mentalitat que es conservava, les manifestacions artístiques en el camp de la literatura i de les altres arts esdevenien un estil planer, senzill, artesanal i aburgesat.

En aquesta època la ciutat imperial de Viena estava envoltada encara de muralles, i fora hi havia escampats, entre els camps i les vinyes, suburbis i pobles.

Viena era encara la capital musical del món, hi havia música per tot arreu, al teatre, a les esglésies, als palaus, a les tavernes de la gent del poble. I la música de ball no era la pitjor ni la menys considerada. Schubert componia i tocava valsos i *ländler* i també *minuettos* per a quartets de corda, per bé que el més normal en aquella època era escriure'ls per a grans orquestres amb l'objecte de ser interpretats a les sales de ball.

Quan Schubert recorria els pobles amb els seus amics, la seva ment s'omplia de melodies populars. Els violinistes que baixaven pel Danubi interpretaven sovint la forma del lent *vortanz* (abans de la dansa) i el ràpid *nachtanz* (després de la dansa), així com la polca procedent de Bohèmia, però adaptada al gust vienès: la polca vienesa.

I és precisament en l'àmbit musical europeu on aquest període ens porta una aparent paradoxa, perquè aquests anys són també uns anys de plenitud de la música romàntica amb homes genials: Chopin, Schumann, Liszt i Wagner, per exemple, que van encarnar com ningú l'esperit rebel, inconformista de recerca insatisfeta de l'ideal de tot allò inefable que caracteritzà tot artista romàntic.

D'altra banda, l'àrea germànica no era tan homogènia, com tampoc en l'aspecte polític. I una altra diferència, també, del panorama musical a Alemanya fou que va quedar bastant desert des de la mort de Franz Schubert (1828) fins a la instal·lació definitiva de Johannes Brahms a Viena (1862). Això explicaria en part l'èxit important de la música que iniciava Josef Lanner i Johann Strauss pare i continuada pels seus fills.

Johann Strauss i la Viena que va descobrir el vals

Al costat dels compositors de valsos de cafè concert: els Strauss, Olivier Métra, Franz Lehar, Wald-

Johann Strauss fill, segons un retrat de L. Nauer

teufel, grans músics van esprémer el seu talent en la composició de valsos, entre el més cèlebres: Schubert, Chopin, Berlioz, Richard Strauss, Txaikovski, Sibelius, Weber, Ravel. Però el vals, Viena i la família Strauss estan íntimament associats.

Però què tenia el vals que conreaven els Strauss per arrelar tan a fons en els gustos populars?... Estructuralment, el vals és un ball de tipus ternari. En realitat, únic en els d'Strauss, format per una successió de diversos temes amb diferents melodies, precedits per una introducció gairebé simfònica i una "coda" al final en la qual es recapitulen algunes melodies de la peça, però no necessàriament en el mateix ordre.

Músics importants com Haydn, Mozart i Beethoven en van utilitzar ocasionalment en alguna de les seves obres o en van compondre algun en particular.

Però Johann Strauss va ser el fundador d'una dinastia que va donar durant quatre generacions uns fruits molt bons, tot assolint el cim de la glòria en la segona generació, quan tres dels seus nombrosos fills: Johann, Josef i Eduard, van decidir seguir els passos musicals del pare.

En la tercera generació, Johann III (1866-1939), fill d'Eduard, va mantenir viva la tradició de la família i també va escriure alguns valsos.

La seva família va ser un pàl·lid reflex dels seus antecessors. El mateix va succeir amb els representants de la quarta generació, el seu nebot Eduard II (1919-1969). Amb la seva mort acaba la dinastia musical de la família Strauss, perquè els seus descendents van seguir camins diferents a la vida, que poc o no gens tenien relació amb la música.

Amèrica, el vals i el final d'un segle

Quan el vals va passar a Amèrica del Nord, va prendre la forma lenta i lliscant, i va ser anomenat vals Boston. D'Amèrica va retornar a Europa a partir de l'últim terç del segle XIX amb aquesta forma. Va ser la llavor deixada per Strauss fill en el seu viatge als Estats Units l'any 1872.

L'estada d'Strauss a Amèrica va ser d'una apoteosi inigualable. Havia estat convidat per fer uns concerts dels seus valsos a Boston amb motiu de les festes de la Independència de l'Estat de Massachusetts. Allà esdevingué també popular el *Vals del Danubi*, executat per centenars d'orquestres. Per aquells temps Amèrica ja sentia l'ànsia per tot el que era ric i grandiós, i per això Strauss va poder disposar en una actuació de cent subdirectors, dels quals solament podia reconèixer els que tenia més a prop, per dirigir les vint mil persones que van cantar el *Danubi blau* davant de cent mil americans. El senyal per començar va ser una canonada, i segons que va dir ell mateix, la seva atenció va estar concentrada durant tot el temps que aquell concert inoblidable acabés a l'unísson.

De retorn a Europa, Strauss va començar a sentir la presència, en el camp del vals, de seriosos competidors i va arribar al punt més àlgid amb Oskar Strauss i Lehar. Una llista inacabable de compositors es van entrenar a totes les ciutats d'Europa i d'Amèrica a tocar contínuament valsos per tots els salons de ball. Aquest va ser el punt culminat del vals, quan ja finalitzava el segle XIX, i des del seu auge, va arribar a l'ocàs.

A Europa, altres balls contemporanis de girs, com la polca i la polca masurca no van aconseguir tradició. És aleshores quan comença a perdre la supremacia mundial en el ball, i ja no imposarà en el futur els seus balls a l'altra banda de l'Atlàntic, ans el contrari, serà Amèrica qui començarà a envair amb els seus balls els salons europeus d'una forma successiva i aclaparadora que encara perdura avui dia.

Va ser, doncs, precisament la família Strauss la que va saber donar a Àustria, a tot Europa i a Amèrica un tipus de música que va ser capaç d'apassionar per un igual tant els qui l'escoltaven com els qui el ballaven. I de tota aquesta música sobresurt el vals, que ha quedat per sempre com a símbol immarcescible d'una ciutat com Viena i, per extensió, d'una època i d'un món, de la societat decimonònica, que amb les seves llums i les seves ombres ha estat protagonista de la història d'Europa, quan els homes encara conservaven l'alegria de viure.

El ball esportiu de competició

Quan parlem de vals, cal distingir entre dues maneres de ballar-lo ben diferents: d'una banda, el vals com a ball esportiu de competició, amb una tècnica molt depurada quant a posició i moviments dels ballarins i que es balla en les competicions internacionals dels anomenats "balls estàndards" (vals vienès, vals anglès, foxtrot, tango i *quick step*). I d'altra banda, el vals com a ball social o de saló, que representa la part més popular i lúdica del ball de parella i tant hem vist ballar en noces, festes i –professionalment– en les comèdies musicals.

Per conèixer la primera modalitat hem entrevistat dues parelles de ballarins i un professor de competició, que ens han parlat de la seva visió del ball i de la seva experiència. Sobre el vals com a ball de saló o ball social, Coco Comín, directora d'una escola de ball a Barcelona, ens ha donat el seu punt de vista, que, per cert, és ben crític respecte de la modalitat de competició.

Per EMMA IZAOLA

Flotar donant voltes per la pista

El Xavier Mora i la Isabel Baldrich són un matrimoni de ballarins amb una passió comuna: la competició. Ell té 44 anys i és professor de matemàtiques, ella 42 i és professora de filosofia. La Isabel explica que el primer ball que van aprendre va ser el vals vienès, ja fa disset anys, perquè "*és un dels balls més típics que s'ensenyen a les escoles de dansa, i a més te'l trobes en totes les festes majors*". Però no ballen només vals vienès, sinó un lot de cinc balls que formen el grup anomenat "estàndards", que són el vals vienès, el vals anglès, el foxtrot, el tango i el *quick step*, que és com un foxtrot ràpid. La Isabel aclareix que no hi ha competicions exclusivament de vals, sinó dels cinc balls que formen el grup d'estàndards.

Quan es parla de vals, cal diferenciar l'anglès del vienès: el vienès és més ràpid, té una velocitat d'uns 60 compassos per minut, mentre que el *tempo* de l'anglès és d'uns 30 compassos o menys per minut, i això els dóna un aire molt diferent. El Xavier explica que "*la velocitat del vienès no permet fer tantes figures en ballar, i fa que els programes –la coreografia– siguin més senzills, per això és molt fàcil de deixar-te anar, de disfrutar de la música, de flotar donant voltes per la pista*".

Per a la Isabel, el vals vienès és més divertit que l'anglès perquè no li exigeix estar tan concentrada en la tècnica: "*El vienès és més senzill, més agraït i a més puc estar per altres coses, com mirar la gent quan volto per la pista i agafar el* feeling *del públic.*" Al Xavier el que li agrada d'aquest ball és el moviment que el caracteritza: "*Cada compàs ternari correspon a mitja volta i es fa amb un moviment pendular molt agradable.*" De la rapidesa amb què es balla diu: "*Quan volto tinc la sensació d'anar tallant l'aire. L'inconvenient és que fisicament necessites estar molt en forma: algunes vegades en la competició es despisten i deixen la música de vienès més estona del que és habitual i ho acusem totes les parelles.*"

Quant a la tècnica, el Xavier assenyala que "*al principi el que costa més del vienès és potser donar voltes desplaçant-te en línia recta i sobretot fer això mateix però en el sentit contrari a les agulles del rellotge. Una altra dificultat és que malgrat que és un ball molt cansat, des de fora ha de semblar que estàs molt relaxat, que el moviment és com una onada, molt suau*".

Fa deu anys que van a competicions i hi han participat en més de 150, de les quals unes 100 s'han celebrat a Anglaterra, unes 50 a Catalunya i unes quantes a Alemanya i França. "*Aquí hi ha una federació, membre de la Federació Internacional de Ball Esportiu, que es va fundar a Sant Just Desvern i que després ha anat creixent i expandint-se a altres zones com Galícia, Madrid o València, però bàsicament les competicions tenen lloc a Catalunya.*" No obstant això, puntualitzen que al nostre país no té gaire tradició, comparat amb Anglaterra, "*que és on s'ha establert tota la tècnica*". A més dels anglesos, també tenen molta tradició de ballar estàndards els països nòrdics, els d'Europa de l'Est, els bàltics Lituània, Letònia i Estònia, i Ucraïna.

"*Una cosa curiosa de les competicions d'estàndards a Anglaterra és que no sempre hi és present el vals vienès.*" La raó, segons el Xavier, és que aquest no fa gaire que s'ha incorporat a les competicions –fa només uns trenta anys– i, a més, allà és més popular el vals anglès –més lent que el vienès–: "*Per això et trobes que en la competició*

Isabel Baldrich i Xavier Mora, en el Campionat d'Espanya l'any 1997

de balls estàndards de Blackpool (Anglaterra), una de les més importants d'Europa, no hi ha vals vienès." La setmana vinent aniran a competir a aquesta ciutat amb parelles de tot Europa, i fins i tot dels Estats Units i del Japó.

Com a parella de ball d'estàndards, el Xavier i la Isabel han aconseguit premis importants: fa dos anys van guanyar el Campionat d'Espanya en la categoria sènior (ballarins entre 35 i 45 anys) i fa tres van quedar subcampions en la categoria d'adults (entre 25 i 35 anys): "*Aquest segon resultat* –diu la Isabel–, *tot i no haver guanyat, el valorem encara més que el primer, perquè la categoria d'adults t'exigeix estar més en forma. També hem guanyat el Champions of Tomorrow a Anglaterra el 1995, però quan surts fora el que t'has de plantejar no és tant si guanyes o no, com quantes rondes has pogut passar: per exemple, a Blackpool valorem molt haver quedat entre les 48 millors parelles d'un total de 200.*"

Quan les competicions són obertes a tothom qui vulgui participar, poden haver-hi centenars de ballarins. En aquest cas el que es fa és ballar per tandes d'unes 20 parelles i els jutges van eliminant-ne. Les que queden tornen a ballar en la tanda següent i al final de les eliminatòries queden unes sis parelles. La Isabel comenta que en la competició els jutges valoren que es vegi "*correcció en el ritme i en la posició, que l'expressió sigui fluida, elegant, que hi ha hagi compenetració amb la parella. Concretament, en el vals vienès s'ha de veure un moviment molt suau, molt elegant, molt pendular: no es poden fer moviments secs o sobtats com passa en el tango, i no diguem pas saltironets com en el* quick step".

Els llocs on se celebren les competicions són generalment poliesportius, perquè per ballar es necessita molt d'espai, sobretot el vals vienès. "*A la ciutat de Blackpool* –matisa en Xavier– *hi ha excepcionalment una pista de ball enorme, potser de 35 metres de llarg per 15 metres d'ample amb capacitat per a un públic de milers de persones –i tot i així encara s'esgoten les entrades i molta gent se'n queda sense–. A Barcelona, en canvi, una sala de ball on càpiguen 1.500 espectadors, no sé, si n'hi ha.*"

Quant al vestuari de competició, el del vals és com "*un museu del vestit antic*". Les noies solen portar vestits llargs amb plomes d'estruç, "*molt inspirats en els vestits de Sissi emperadriu*". Però també hi ha modes: "*als anys seixanta els vestits portaven molts cancans i tutús, en canvi cap als vuitanta els vestits eren molt llargs i amb les plomes d'estruç a baix*". La Isabel opina que "*actualment semblen vestits de nit luxosos, una mica recarregadets*". En el cas dels nois no hi ha tanta variació. Porten frac amb coll dur, corbatí, i botonets de puny "*que costen de trobar perquè ja no s'utilitzen*".

En la música, tornem a trobar diferències entre el val anglès i el vienès. El Xavier explica que "*la del vals vienès és molt clàssica, mentre que en el cas de l'anglès de tant en tant et trobes músiques més populars que han estat adaptades per a les competicions*". En general, a la gent li agrada molt sentir Strauss, "*el que passa és que a vegades hi ha uns canvis de ritme, uns ralentiments que en les competicions no van bé als ballarins: hauries de saber quines peces toquen per saber interpretar-les bé i que ballant no et sorprengui un ralentiment sobtat*".

A part del vals vienès, que és molt popular, opinen que al nostre país no hi ha tradició de vals anglès: "*No hi ha orquestres que el sàpiguen tocar. Quan demanes a una orquestra un vals anglès, molt sovint no saben què és. D'aquest tipus de vals,* Fascination *del Nat King Cole i* Ramona *són potser les úniques peces que es coneixen.*"

Els ballarins no es miren als ulls

El Marco Sietas va començar a ballar amb quatre anys. Va néixer a Hamburg (Alemanya) i després de guanyar diversos campionats d'estàndards al seu país i en altres ciutats d'Europa es va establir a Espanya, primer a Mallorca i després a Barcelona. Actualment imparteix classes a les parelles que ballen en competició, tant de balls estàndards, com del grup anomenat llatins (samba, txa-txa-txà, rumba, pasdoble i *jive*).

Per arribar a l'alta competició, emfasitza que cal treballar molt i amb molta constància: "*per ballar vals en una festa o en unes noces fa falta un nivell molt baix, donar unes voltes amb gràcia i ja està. Però per perfeccionar la tècnica fins al punt*

Comença l'estiu a TV3

ve de gust!

TV3

La tev

d'anar a una competició es necessiten molts anys d'esforç i de constància. Per exemple, el Xavier i la Isabel ballen una hora i mitja cada dia, perquè en aquest nivell s'ha de ballar diàriament i, com passa en qualsevol altre esport, és més important això que ballar moltes hores seguides però sense regularitat".

El vals de competició i el que es balla en una festa major varien també quant a l'estètica: "*En una festa major els braços estan abaixats, les cintures poden tocar-se o no, els ballarins solen mirar-se als ulls... Doncs bé, res de tot això és correcte en una competició. Ben al contrari, els braços dels ballarins han d'estar aixecats, les cintures s'han de tocar i els caps estar ben separats.*" Hi ha d'haver bastant volum entre la parella, no només per l'estètica sinó pel moviment: "*S'ha de tenir en compte la força centrífuga que es produeix en voltar.*" Una altra diferència –i això pot estranyar una mica els profans– és que en la competició els ballarins miren cap a direccions oposades i no als ulls de la parella, "*perquè s'ha de mirar sempre en la direcció cap on vas*". Segons el Marco, el fet que els ballarins de competició no adoptin una posició tan relaxada com en un ball de festa major no dóna fredor a l'expressió: "*Els sentiments s'expressen, però, d'una altra manera.*"

Amb el temps també han canviat els moviments en l'espai que fan els ballarins: "*Originalment, el vals vienès com a ball de festes oficials tenia molta rotació i poc desplaçament; en canvi, el vals de competició d'ara fa molt desplaçament lineal per la pista. Fins i tot el vals anglès té més desplaçament que no fa cinquanta anys.*" El Marco apunta que la causa d'aquesta evolució en l'estil rau potser en les competicions, "*que pensant en l'espectador han fet que el vals sigui més espectacular*".

El plaer de ballar no té edat

Ballar no té edat: el que importa es mantenir-se en forma. L'Anna M. Solans i el seu marit, Amadeu Angües, ho confirmen: ell té seixanta-quatre anys i ella seixanta, "*més o menys*". Entre rialles, l'Anna Maria aclareix la falta de concreció: "*Una vegada ens van fer una entrevista per al diari «Avui» i la meva edat va sortir en negreta, tothom la va comptabilitzar i a hores d'ara tots els meus coneguts me la porten al dia.*"

Van començar a anar a competicions de balls estàndards quan ja eren grans, fa uns cinc anys, "*encara que ballar per divertir-nos ho hem fet sempre*", recorda l'Anna Maria: "*Anàvem els divendres i els dissabtes al vespre amb uns amics a una sala de ball. Com que ens agradava molt ballar, vam perfeccionar la tècnica i amb el temps ens van animar a intentar la competició. La primera vegada que hi vam anar, sorprenentment, no ens va anar gens malament i per això vam continuar.*"

I tant, que els va anar bé!: el 1995 van guanyar el primer premi del primer Campionat d'Espanya, Trofeu Ciutat de Barcelona, en la categoria de veterans (ballarins de més de 45 anys). Malgrat aquest premi, l'Amadeu explica les limitacions que comporta l'edat: "*Amb seixanta i tants encara es pot anar a competicions, sempre que t'entrenis diàriament, i unes deu o dotze hores setmanals, per mantenir la forma física, el nivell tècnic i practicar el programa.*" No obstant això, l'Amadeu reconeix que tot és més fàcil si no es comença tan tard: "*Com que s'ha d'estar en tan bona forma, jo diria que l'alta competició és més per a joves, perquè en diuen «ballar» però es tracta d'un esport, i encara que sigui artístic, és molt dur, que necessita moltes hores d'entrenament, molta concentració, agilitat, bona salut...*"

Ara ja no ballen en competicions, però hi van a totes per veure la seva filla, Eva Angües, que balla en l'alta competició i "*durant tres anys consecutius campiona d'Espanya en balls llatins en la categoria de sèniors*", explica amb molt d'orgull.

Encara que ballen els cinc balls que formen els estàndards, l'Anna Maria i l'Amadeu admeten que tenen feblesa pel vals: "*Ens agrada especialment el vals vienès, perquè és un dels primers balls que vam ballar de joves; a més* –afegeix l'Amadeu– *quan aprens la tècnica de competició amb un desplaçament lateral, llarg i ràpid, i comences a fer voltes per tota la sala, et sents completament transportat.*"

Quant a la música, prefereixen Strauss, "*que és l'autèntica música de vals vienès i no les músiques que fan ara adaptades a aquest ritme*". En gustos musicals l'Anna Maria és rotunda: "*Strauss no té comparació, la seva música és fantàstica, és el rei.*" Confessa per què li agrada ballar el vals: "*El tipus de moviment em fa sentir molt a gust, i aplicant la tècnica, encara millor. A més, el vals vienès és un ball de molta il·lusió, és molt romàntic: en una boda és el primer ball que ballen els nuvis, després tothom s'hi afegeix i acaben ballant rumbes i txa-txa-txàs, que també estan molt bé. Com a ball de competició també m'agrada molt, perquè el programa del vienès és més senzill. Aquesta simplicitat em permet relaxar-me més. Dominant la tècnica i seguint el ritme en tens prou.*"

En fer balanç del que ha significat per a ells el vals vienès, l'Anna Maria s'emociona una mica: "*Va ser el primer que vam ballar en les nostres noces i el darrer que hem ballat amb una possibilitat de competir en un palau d'esports, això potser ja no ho tornarem a fer, ja és com un record en la nostra història.*"

El vals com a ball social o de saló

Coco Comín: "El vals ha quedat com una peça de museu"

Per E.I.

Coco Comín dirigeix una escola de ball a Barcelona especialitzada a formar els ballarins professionals de la Comèdia Musical, a més d'ensenyar tot tipus de balls al públic en general. Ens hi hem adreçat, com a reconeguda professional de la dansa, perquè ens expliqui, entre altres qüestions, el seu punt de vista sobre la situació actual del vals com a ball de saló i com el veu en tant que ball esportiu de competició.

Com tots els professionals de la dansa, s'hi va iniciar des de joveneta. La seva carrera professional com a ballarina va començar en ingressar a l'Institut del Teatre. Després va passar al Cos de Ball del Liceu i al cap de dos anys va començar a dedicar-se a la docència en obrir la seva pròpia escola, ja fa vint-i-sis anys. A part la docència de tot tipus de balls, la seva escola està especialitzada en muntatges teatrals de producció pròpia, sobretot en la línia de la comèdia musical americana, i es dedica tant a preparar el planter de joves futurs professionals, com a la producció.

Com a coreògrafa ha treballat en els musicals *Memory*, *Germans de sang* o *Tots dos*, a més dels seus propis muntatges i molts espectacles infantils.

–Quin és el paper del vals en els estudis de la seva escola?

–Els balls de saló són una de les disciplines que formen part de la comèdia musical professional, i el vals concretament és una de les deu disciplines que s'hi imparteixen.

–¿Hi ha demanda de vals?

–No és un ball de gran demanda del públic aficionat perquè no és un ball que s'executi a les nostres sales de ball modernes, que són les discoteques. Llavors, aquí la gent aprèn el vals per disciplina, perquè la gent ho ha de saber fer. L'ensenyem als futurs professionals perquè tinguin una formació completa com a ballarins, però no perquè hi hagi una demanda clara del mercat. En la formació que oferim no hi dediquem gaire temps: sis o set sessions. Però s'aprèn tan ràpid perquè té el suport d'una tècnica clàssica darrere: de barra, d'entrenament..., si no el vals és molt difícil de ballar-lo bé i mareja molt. De fet, aprendre a girar és del més difícil que hi ha.

–Com són els estudis per professionalitzar-se en la comèdia musical?

–Els estudis estan centrats en la professionalització dels qui vulguin treballar en la comèdia musical americana, com Grease, West Side Story o Chicago. *Durant cinc anys els alumnes treballen tota classe de disciplines escèniques des de dos quarts de deu del matí fins a les tres de la tarda. Concretament, en el pla d'estudis que oferim, els balls de saló només ocupen un deu per cent del total de disciplines, com són dansa clàssica, jazz, claqué, teatre, veu i dicció, i cant.*

–¿S'hi estudien els dos tipus de vals: el vienès i l'anglès?

–Aquí s'estudia primer, i sobretot, el vals anglès, també anomenat Boston, que en ser més lent dóna temps perquè la gent pugui interioritzar-ne els passos. És el que s'ha d'ensenyar a la gent que comença. A més, permet més maniobrabilitat i més figures coreogràfiques: pots parar, que el noi t'agafi, plegar l'esquena cap enrere... Quan ja ho han après, acceleres el tempo *i llavors practiquen el vienès amb la tècnica de gir per no marejar-se.*

–¿Ha canviat, el vestuari, per ballar el vals?

–Tothom recorda els antics vestits llargs de les senyores, o els elegants dels homes, però ara en un musical pots ballar el vals amb texans. Ha canviat l'estètica, però no la forma de ballar-lo, tot i que es diu que en el segle XVIII, quan va començar el vals, era molt més lent. Però el vals que va arribar a Catalunya cap al 1790 ja va arribar molt picadet, molt saltadet, molt alegre i bastant ràpid.

–En quin grau està representat el vals en els musicals actuals?

*–Actualment no està gaire de moda en les composicions per a comèdia musical: en un repertori de vint-i-cinc o trenta cançons gairebé sempre hi ha una peça de vals, però no més. Tenia molta més representació a l'època d'*Ocklahoma, *en els musicals de primers de segle.*

–¿Hi ha interès pel vals, entre els joves?

–Els alumnes no professionals que ballen vals o bé és perquè el volen saber ballar una mica amb motiu d'una boda, o bé perquè estan interessats en balls de saló en general i llavors nosaltres els "colem" el vals, perquè tinguin una formació més completa. Però normalment tenen més interès pel rock o la salsa que, a diferència del vals, sí que es

Coco Comín

Anna M. Solans i Amadeu Angües

poden ballar a les discoteques. A parer meu, el vals ha quedat una mica com a material de museu. Realment no hi ha demanda. En contrast amb la situació actual, al final del segle XVIII, que és quan va arribar el vals a Catalunya, hi havia unes societats que es deien Socis del Vals i eren unes entitats que es dedicaven a fomentar els balls vuitcentistes de l'època, entre els quals el vals era el ball més important, el més emblemàtic. I per descomptat, tenien sales de ball grans, que és un problema que tenim avui, que no n'hi ha.

–En la manera de ballar el vals, quines són les diferències entre el ball esportiu de competició i el ball social o de saló?

–El món dels ballarins de competició és un món completament diferent del dels ballarins actors de musicals o dels balladors de festa. En la competició, la relació de parella és de dues individualitats que executen, a penes es miren, a penes coquetegen –que és precisament una de les bases dels balls de saló–. Són dues persones que tenen una coordinació perfecta i que miren d'executar com més passos millor, però amb una actitud molt rígida, que algunes escoles defensen i d'altres no. El ball de competició s'ha convertit en això, en un estrès de coreografia constant. La teva parella de ball sembla que t'importa poc: només et serveix per aguantar-te de tant en tant, i ni tan sols hi ha un contacte visual. L'altre sembla no pas el teu aliat, sinó el teu enemic: s'aparten i estan rígids. Jo crec que això és una deformació greu dels balls de saló: els balls de saló van néixer per ser un ball social, perquè així la gent es relacionava, la parella intimava, i t'havies de mirar l'altre, sentir i disfrutar junts. La competició això s'ho ha carregat. Els interessa el vals en un sentit de "veure qui ho fa millor", amb un esperit molt competitiu. En canvi, a la gent del carrer li agrada disfrutar amb la parella, mirar-se, agafar-se, riure junts..., per això el que s'ensenya en els cursos que no estan destinats a la competició és completament relaxat i sense tensions.

–Què té de diferent la manera de ballar vals en un musical?

–El que fa diferent el vals que es ballaria en un musical rau en el fet que aquí s'està representant un paper. El que es fa és, a ritme de vals, interpretar un personatge. El vals l'utilitzes llavors com a base musical per continuar explicant la història. A més, la coreografia pot ser, segons la necessitat, molt trencadora i experimental. Es tracta d'una funció molt diferent de la de pura exhibició del ball.

–Podem concloure que el vals no passa per un bon moment...

–Realment no està en un moment d'esplendor. Les persones grans sí que el coneixen, el van aprendre i van poder gaudir d'unes sales on el vals tenia un sentit que ara ja no té perquè els temps canvien i el vals s'ha quedat com una peça de museu. Un ballarí professional l'ha de saber ballar i un bon ballador de balls de saló també, però d'interès quant a joventut, no n'hi ha: és trist, però és així.

VERÓNICA VILLARROEL "Aspiro a ser un bon instrument per al meu art"

Aprofitant l'estada de Verónica Villarroel fa uns mesos a Barcelona amb motiu de la seva intervenció a la *Norma* del Liceu, en la temporada que ara acaba, en el rol d'Adalgisa, vam poder tenir una entrevista força interessant.

D'origen xilè, Verónica Villarroel debutà a Santiago de Xile amb la Musetta de *La Bohème*. A partir d'aquí, desenvolupà una carrera plena d'èxits als principals teatres del món.

Per HELENA BAYO

FOTO: EVA GUILLAMET

Quina situació cultural i concretament musical es viu a Xile en aquests moments?

–Bé, no estic vivint allà, però quan hi vaig sí que veig que hi ha gent amb talent i un bon material a la gola. Hi ha gent que pot arribar a fer coses importants. Potser falla una mica la manca de diners per portar allà gent de nivell.

–Com es va produir la seva incorporació als circuits de la lírica?

–M'hi va portar Renata Scotto. Jo, de fet, vaig cantar La Bohème *al seu costat. Havia començat en el món de la publicitat. Jo no sabia res de cant i vaig començar al teatre amb sarsuela. Vaig fer els papers principals de* Luisa Fernanda, La verbena de la Paloma *i* La rosa del azafrán. *En conèixer Renata Scotto, la meva vida va canviar. Em va portar a estudiar a la Juilliard School.*

–Què li va aportar aquesta famosa escola?

–Doncs vaig tenir els millors professors de música i cant, que em van preparar molt bé. A més, al costat tenim el Met i això proporciona molts contactes amb els mànagers, sobretot per als cantants. Però també haig de dir que s'hi respira molta competitivitat.

–¿I això ho considera negatiu?

–Bé. L'ambició que genera aquesta competitivitat és bona i és dolenta alhora. És bona perquè porta a aconseguir noves fites, i és dolenta perquè hi ha persones que llavors no els importa com aconsegueixen aquestes fites.

–Com percep vostè la carrera de cantant?

–És una carrera bonica. En el meu cas és una sorpresa, perquè jo no esperava res ni tenia l'ambició de..., però jo sé de molta gent que els suposa una gran frustració perquè volen arribar i no poden perquè les seves condicions no ho permeten. És, a més, una carrera en la qual les condicions de vida són dures; s'ha de saber sobreviure al ritme de vida que li és consubstancial.

–Quins factors hi considera decisius per "sobreviure"?

–Doncs s'ha de saber renunciar a moltes coses, com ara a no tenir les persones que t'estimes a prop teu (la teva família). També s'ha de saber dir no a propostes laborals que et fan i que són molt atraients però que no van amb la teva veu. Has de saber quin tipus d'instrument tens i què és el que pots fer i què no. També, saber escoltar els bons consells.

–Quin paper tenen els mànagers en tot això?

–El mànager és molt important. Poden encimbellar-te o enfonsar-te. Poden estar encertats o equivocats en la manera de portar-te i crear la teva desgràcia. Et poden portar o massa lent o massa ràpid, i ambdues coses són negatives. A mi, al principi, recordo que em van oferir fer Tosca *i* Madama Butterfly *quan no tenia cap tipus d'experiència. Encara bo que vaig saber dir que no, perquè si no ara no estaria cantant, perquè m'hauria espatllat la veu.*

–En què es recolza quan té un mal moment?

–En la meva família, i en els meus amics. Quan sóc a Nova York, els meus amics m'aconsellen i em donen suport. Si sóc de gira, haig d'agafar el telèfon. Així es poden anar resolent els problemes o alts i baixos.

FOTO: EVA GUILLAMET

–La Mimí de *La Bohème*, que ha fet a Stuttgart, Dallas o Berlín, i la Violetta de *La Traviata*, que ha fet entre altres llocs a Los Angeles o al Belles Arts de Mèxic, són papers destacats en la seva carrera. Quins aspectes destacaria dels dos papers?

–Violetta és un paper interpretativament complicat i, és clar, de tessitura. De La Bohème *haig de dir que la Musetta també ha estat important, per a mi. Amb Mimí haig d'anar amb compte amb les meves emocions, perquè m'emociona i, és clar, plorant no es pot cantar!*

–Què li han aportat els grans directors d'orquestra o d'escena amb els quals ha treballat?

–No vull dir noms, però sí diré que grans directors amb qui jo esperava treballar amb una gran il·lusió m'han donat grans desil·lusions i, en canvi, amb d'altres que no esperava res he tingut sorpreses positives.

–¿Ha notat alguna vegada divismes en les diferents produccions?

–I tant! Hi ha gent que el seu ego està per damunt de tot, cantants i directors. Jo sóc del parer que l'òpera és la cooperació de tots per arribar a un producte final. S'ha de treballar en equip, parlar, discutir les coses i treballar junts i d'acord. Així se solucionen totes les coses. Si existeixen divismes, la feina és molt difícil i, per descomptat, no dóna els mateixos resultats.

–L'any 1989 vostè debuta a Europa. Quines diferències destacaria entre els teatres d'Amèrica i del Vell Continent?

–Els teatres americans són l'organització al màxim. Tot funciona bé. Hi ha un gran respecte pels horaris i per l'artista. A Europa... se solucionen les coses amb la passió pròpia de les persones mediterrànies... Una cosa no és pitjor ni millor que l'altre. Simplement és diferent.

–¿Vostè inclouria Alemanya dins d'aquest funcionament llatí o creu que s'assembla més als teatres americans?

–Potser són més organitzats. El que passa és que jo no ho conec tant com per opinar. He estat allà durant períodes molt curts. Conec millor els Estats Units.

Verónica Villarroel ha treballat de valent tots aquests anys. Rols com el de Liu (*Turandot*), Leonora (*Il trovatore*), Desdemona (*Otello*), Micaela (*Carmen*), Gisela (*I lombardi*), etc. han estat interpretats per la nostra entrevistada.

–I en tot aquest anar i venir, com s'ho fa per estudiar?

–Ha, ha! La veritat és que no tinc molt de temps i el que m'acostuma a passar és que haig d'estar estudiant un paper mentre n'estic representant un altre, i això em força a estar molt concentrada per construir el personatge. Ara estic estudiant Otello *i* Madama Butterfly *mentre estic fent Adalgisa de* Norma. *No queda més remei que fer-ho així, perquè els compromisos es van succeint i tot ha d'estar ben preparat.*

–Quin grau d'importància dóna al màrqueting?

–El màrqueting és molt important, però no ho és tot. De fet, no és la realitat, i si aquest màrqueting no se sosté en la realitat, acaba enfonsant-se, que és el que els ha passat a molts.

–Quins són els seus objectius?

–Continuar treballant com fins ara. He tingut la sort de cantar en gairebé tots els teatres importants. Potser em faltaria treballar amb algun director que voldria i encara no he pogut, però tot arribarà. És un món difícil i haig d'estar contenta amb el que tinc.

–¿Vostè creu que ha passat l'edat d'or del teatre i de la lírica?

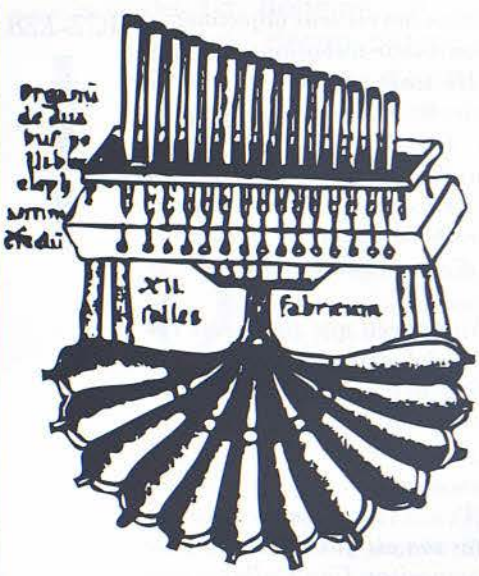
–Ara, dissortadament, hi ha massa màrqueting. El nen o la nena bufons estan de moda. La gent escolta amb els seus ulls i no amb l'oïda. En canvi, els grans artistes són els qui estan al servei del compositor. Una Callas o una Caballé són irrepetibles i pretendre una repetició és sincerament ridícul, però sí que s'ha d'aprendre d'elles i d'altres, però sense copiar. El treball individual ha de servir per enriquir la partitura.

–Algun somni?

–El de ser feliç en tot, en la vida professional i en la privada, i el de deixar una empremta en aquest món. Sobretot, fer-ho tot amb amor i ser un bon instrument del meu art, que és la música.

XIX CICLE DE CONCERTS

ELS ORGUES DE CATALUNYA

BARCELONA Església de Sant Sever	dijous, 8 de juliol, 19h.	MONTSERRAT TORRENT, orgue
Santa Maria del Mar	dimarts, 13 de juliol, 22 h.	JOSEP MARIA MAS I BONET, orgue
TALARN Església de Sant Martí	dissabte, 10 de juliol, 22 h.	MONTSERRAT TORRENT, orgue
BERGA Església de Sant Pere	dissabte, 10 de juliol, 22h.	IGNACIO RIBAS TALÉNS, orgue
CASTELLÓ D'EMPÚRIES Església Catedral	dimarts, 13 de juliol, 22h.	IGNACIO RIBAS TALÉNS, orgue
	dimarts, 20 de juliol, 22h.	JORDI FIGUERAS CARRERAS, orgue ALEXANDRE BAIGET JUNYOL, trompeta VICENTE LÓPEZ GURREA, trompeta
GIRONA Església Catedral	dijous, 15 de juliol, 22h.	JOSEP MARIA MAS I BONET, orgue
	dissabte, 31 de juliol, 22h.	MARIA TERESA MARTÍNEZ, orgue
MONTBRIÓ DEL CAMP Parròquia de Sant Pere Apòstol	dissabte, 17 de juliol, 22h.	JOSEP MARIA MAS I BONET, orgue
IGUALADA Basílica de Santa Maria	diumenge, 18 de juliol, 18,30h.	MARIA TERESA MARTÍNEZ, orgue
SITGES Església Parroquial	dijous, 22 de juliol, 22,30h.	JORDI FIGUERAS CARRERAS, orgue ALEXANDRE BAIGET JUNYOL, trompeta VICENTE LÓPEZ GURREA, trompeta
	dissabte, 14 d'agost, 22,30h.	NEIL COWLEY, orgue GUERASSIM VORONKOV, violí
MATARÓ Basílica de Santa Maria	dimecres, 28 de juliol, 22h.	MARIA TERESA MARTÍNEZ, orgue
VIELHA Església de Sant Miqueu	dimarts, 3 d'agost, 22h.	NEIL COWLEY, orgue GUERASSIM VORONKOV, violí
	dimarts, 10 d'agost, 22h.	JOSEP VICENT GINER, orgue
EL PLA DE SANTA MARIA Església Romànica de Sant Ramon	dissabte, 7 d'agost, 21h.	NEIL COWLEY, orgue GUERASSIM VORONKOV, violí
TORROJA DEL PRIORAT Parròquia de Sant Miquel	dijous, 12 d'agost, 22h.	IGNACIO RIBAS TALÉNS, orgue
ÀGER Parròquia de Sant Vicenç	divendres, 13 d'agost, 22h.	JOSEP VICENT GINER, orgue
L'ALEIXAR Parròquia de Sant Martí	dimarts, 17 d'agost, 22h.	JOSÉ ENRIQUE AYARRA, orgue
	dimarts, 24 d'agost, 22h.	GRAZIA SALVATORI, orgue
TORREDEMBARRA Parròquia de Sant Pere	dijous, 19 d'agost, 22h.	JOSÉ ENRIQUE AYARRA, orgue
	dijous, 26 d'agost, 22h.	GRAZIA SALVATORI, orgue
EL VENDRELL Parròquia de Sant Salvador	divendres, 20 d'agost, 22h	JOSÉ ENRIQUE AYARRA, orgue
MONTBLANC Parròquia de Santa Maria	dissabte, 21 d'agost, 22h.	JORDI FIGUERAS CARRERAS, orgue
TARRAGONA Capella del Claustre de la Catedral	dissabte, 28 d'agost, 22h.	GRAZIA SALVATORI, orgue

JULIOL / AGOST 1999

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

"la Caixa"

ASSOCIACIÓ CATALANA DE CRÍTICS

BCN Clàssics: música i art, amb Berganza, Claret i Entremont

Cicle BCN Clàssics. Orquestra Resident BCN Clàssics. Ludwig Müller, violí. Lluís Claret, violoncel. Dir.: Philipp Entremont. Beethoven, Mozart. Sala Oval del MNAC. 3 d'agost de 1999. Orquestra Resident BCN Clàssics.

Orquestra Resident BCN Clàssics. Teresa Berganza, mezzosoprano. Dir.: Gianandrea Noseda. Falla, Beethoven. Sala Oval del MNAC. 12 d'agost de 1999.

Philipp Entremont

Teresa Berganza

Lluís Claret

Per tercer any consecutiu BCN Clàssics oferirà una nova temporada de concerts seguint la filosofia de les edicions anteriors d'oferir obres cabdals del repertori clàssic servides per uns intèrprets de vàlua internacional.

La Sala Oval del Palau de Montjuïc, seu del MNAC, esdevé l'escenari on enguany podran escoltar-se el *Triple concert* i la *Simfonia núm. 5* de Beethoven, la *Simfonia núm. 40* de Mozart i les *Set cançons populars espanyoles* de Falla.

Però si les obres resulten prou conegudes del públic, els intèrprets principals tenen una idèntica popularitat. Teresa Berganza, amb una trajectòria coneguda de tothom, amb les seves recreacions de personatges com Dorabella, Zerlina, Cherubino, Carmen o Dulcinea, els seus triomfs a Viena, París, Salzburg o Chicago, les seves col·laboracions amb Solti, Karajan, Abbado, Giulini, Mehta o Barenboim, posarà novament la seva veu al servei de les *Siete canciones populares españolas*, tot fent gala del seu estil, en què la interiorització, la sensual musicalitat, el timbre dolç i refinat prometen una altra vegada una recreació poètica d'aquesta obra mestra del compositor gaditià. En aquest cas, la mezzo serà dirigida per Gianandrea Noseda i acompanyada per l'Orquestra Resident BCN Clàssics (l'Orquestra de Cadaqués, prou coneguda per les seves interpretacions en els festivals d'estiu i principalment el que es realitza a Peralada).

Per la seva banda, el concert que se celebrarà el dia 3 d'agost tindrà protagonistes idènticament coneguts. El violinista Ludwig Müller –que ha col·laborat en nombroses ocasions amb l'Orquestra de Cadaqués en concerts celebrats a Peralada– i el violoncel·lista Lluís Claret seran dirigits des del piano per Philipp Entremont per a la interpretació del *Triple concert* de Beethoven.

Entremont, que actuarà com a solista i director, ha esdevingut una de les figures cabdals del pianisme dels últims decennis. El seu debut com a solista va produir-se al Carnegie Hall amb divuit anys d'edat i des d'aquell moment compagina les seves tasques com a solista i director. Gran intèrpret de les obres del classicisme –en especial Mozart– i del primer romanticisme, ha estat vinculat amb orquestres com la de Nova Orleans, de la qual va ser titular entre 1980 i 1986, amb la de Denver –de la qual ocupà el mateix càrrec entre 1986 i 1989– o l'Orquestra dels Concerts Colonne de París, que dirigí entre 1988 i 1990. Així mateix, ha tingut una estreta relació amb l'Orquestra de Cambra de Viena i l'Orquestra de Cambra Holandesa, essent nomenat en ambdues formacions director musical i director permanent. Amb guardons discogràfics internacionals –com els obtinguts pels seus enregistraments de la integral pianística de Ravel–, Entremont dirigirà novament l'Orquestra de Cadaqués en un programa que quedarà completat amb la *Simfonia núm. 40* de Mozart. El mes d'agost ens reserva, doncs, dos concerts de gran importància a Barcelona, i a més cal recordar que amb l'entrada del concert, el públic podrà visitar gratuïtament les col·leccions temporals i permanents del MNAC. ● **Lluís Trullén**

La dansa al Grec 99

La dansa és un dels ingredients que configuren el Festival d'Estiu de Barcelona Grec 99. Xavier Albertí n'és el director i ens parla d'aquesta parcel·la de l'art i de les novetats que es presenten en aquesta edició del Festival.

Per PEPA PASAMÓN

Què aporta, any rere any, un festival com és el Grec amb les seves propostes que no hi hagi en les programacions estables dels teatres de la ciutat?

–Hem de pensar que no hi ha dos festivals iguals. Llavors és molt difícil parlar d'un concepte de festival i imposar-ho a Barcelona. La majoria de festivals neixen després de la Segona Guerra Mundial i tenen com a finalitat prioritària, bàsicament, restablir la reconstrucció de la cultura com a eina de creació d'un imaginari col·lectiu. Molts festivals apareixen en llocs on no hi ha programacions estables i tenen com a finalitat revitalitzar nuclis de població que mitjançant els fenòmens del turisme cultural tenen èxits esclatants, com és, molt clarament, el cas d'Avinyó, Salzburg... Un festival a Barcelona no pot ser mai una eina de dinamització d'una cultura d'un mes o de dos mesos, ja que no pot perdre de vista la perspectiva del que és un any de vida cultural estable. Per tant, a Barcelona, el Festival s'ha de plantejar, com a primer objectiu, com s'inscriu dins de la realitat cultural de la mateixa ciutat i amb aquesta consciència ha de ser un festival terriblement elàstic perquè la vida cultural de la ciutat canvia d'una manera realment notòria d'un any a un altre. La vida de la cultura és la suma finalment de petits i grans esforços que fa que els paisatges agafin uns cromatismes molt diferenciats d'una temporada a una altra. Crec que un dels objectius del Festival ha de ser trobar una relació diferent entre creador i públic de la que es pot trobar en una temporada estable. Diferent perquè les eines de recepció d'un festival són diferents: pel nombre de dies, els marcs de presentació i les actituds de consum de productes culturals. Per tant, val la pena aprofitar aquesta diferenciació per fer una programació en què realment els epicentres estiguin molt vinculats amb les poètiques personals, amb actitud d'investigació i nivell de reptes artístics diferents.

–En poques paraules, com en definiria la programació?

–És un festival que ha aproximat, en aquests últims quatre anys com a mínim, una obertura d'un imaginari de possibilismes molt diferents del que tenien abans. Ha aparegut una nova generació de creadors dels quals estem tots molt satisfets, i a més a més, tinc la modesta consciència que, sense Festival, aquesta generació no seria una realitat, almenys de la dimensió que és en aquests moments. Crec que és un factor que no només valora el Festival, sinó que el valora la societat catalana. Crec que és una de les realitats més emblemàtiques que el Festival ha constituït en aquests últims exercicis de la seva memòria recent.

–¿Dins d'això que acaba de dir, també s'emmarcaria la dansa?

–Absolutament. Ho he dit des del primer dia i cada vegada no puc sinó reafirmar-ho. El talent creatiu que té aquesta ciutat i aquest país és enorme i no té res a envejar al talent creatiu que tenen altres cultures europees. A diferència del teatre, en què hem pogut triar una família de còmplices, en dansa jo creia que no valia la pena fer el mateix exercici, bàsicament perquè durant bastants anys el Festival ha estat l'única eina de producció real que hi ha hagut a Barcelona. I per tant, era un sacrifici excessiu fer treballar un grup dels creadors coreogràfics i no poder treballar amb els altres. Per tant, hem tingut una voluntat una mica més oberta. Almenys totes les companyies de primer nivell, durant aquests quatre anys, han tingut oportunitat i possibilitat de coproducció important amb el Festival. Jo crec que s'ha complert, en aquest període.

–El Festival Grec ha apostat sempre per la dansa. Des de la seva arribada el 1996, ha diversificat les propostes i les ha augmentades cada any. Què s'ha aconseguit en aquests quatre anys?

–Crec que al ciutadà de Barcelona que pensa en el Grec, segurament un dels colors que primerament se li apareixen és el color de la dansa. Crec que hem vinculat ja un imaginari potent entre Festival i dansa. I aquest, crec que és un dels elements que, a mi personalment, més satisfacció en produeixen de la feina feta. I sobretot perquè hem comprovat que les feines fetes per les companyies han estat extraordinàries, molt bones i positives. Aquí tenim un planter de creadors d'alt nivell bastant ampli. Hi ha dansa i de tots colors, molt heterogènia. Crec que hem recuperat, i em fa l'efecte que és molt positiu, una certa revaloració del que és la dansa, el seu enorme valor, talent i realitat.

–Què recomanaria de la programació de dansa d'aquesta edició?

–Penso que aquest any tenim coses molt interessants. D'una banda trobarem el nou espectacle de Wim Wandekeybus, del qual som coproductors. Vam inaugurar l'estrena mundial fa dos anys al Mercat de les Flors i va ser una experiència molt satisfactòria per a tothom. Vam decidir que ho repetiríem dos anys després i aquest és el punt d'inflexió. Crec que és molt important que l'espectador de Barcelona pugui tenir un referent una mica continuat amb alguns dels creadors europeus importants. La crítica internacional ha saludat favorablement aquest darrer espectacle, In Spite of Wishing and Waiting. *Té un ingredient afegit important, que és la música original de David Byrne.*

***In Spite of Wishing and Waiting*, de Wim Vandekeybus (foto: M. Castelli)**

Em fa l'efecte que serà una de les cites importants d'aquesta temporada. Hi ha una altra companyia que a mi em fa una il·lusió enorme presentar aquest any, que és la Needcompany, perquè tenen un doble treball, un d'específicament teatral, Calígula al MACBA, però també un espectacle que es diu Morning Song al Mercat de les Flors. És un espectacle que està veritablement a cavall entre el que és el teatre i la dansa. El que ha fet Jan Lauwers, el seu director, és una certa i clara juxtaposició del món del ballarí i del món de l'actor, amb una interacció molt diferent del que estem acostumats a veure, bastant atípica i espero que sigui molt enriquidor per a tots plegats. Aquest any tenim com a produccions pròpies els espectacles de Búbulus, Nats Nuts i Trànsit. Són les companyies d'aquí que ens faltaven per produir, tot finalitzant aquest cicle de quatre anys que explicava abans. A les sales alternatives també hi ha una presència important de dansa, com per exemple la continuïtat d'un programa clarament nascut amb el Festival, com és el de Tomàs Aragay, que fa un petit espectacle a la Sala Beckett. El teatre privat ha apostat una vegada més per companyies grans. Al Tívoli veurem el Ballet Nacional de Cuba, amb tres coreografies, dues que seran estrenes, Giselle i Coppelia, i una tercera que és una reposició, El llac dels cignes. Any rere any continua havent-hi molta gent que té moltes ganes de disfrutar i tenir el privilegi de veure el Ballet Nacional de Cuba, amb tots els seus handicaps i també amb totes les seves meravelles.

–¿Hi ha novetats?

–Sí. Aquest any s'incorpora dins del circuit metropolità del Grec una plataforma importantde difusió de dansa a Barcelona, com és el Festival de Castelldefels, i no només s'hi incorpora afegint-hi la seva programació, sinó ajudant a la coproducció de l'espectacle de Nats Nuts, dirigit pel Toni Mira, que es podrà veure al CCCB i també a Castelldefels, i també portant la Companyia d'Antonio Márquez de flamenc i la companyia Taffanel. La incorporació del Festival de Castelldefels no es tracta de la suma d'un esdeveniment autònom sinó que s'interacciona amb els principis bàsics de creació i política del mateix Festival amb la dansa. I com cada any arribarà Dies de Dansa, per a mi un fenomen estimadíssim, una veritable gran festa de la dansa que permet moltes més coses que de vegades li atribuïm. Sembla, de vegades, l'exhibició de peces que ràpidament s'emporta el vent, però moltes d'aquestes petites coses que s'ensenyen, creixen molt sàviament. Aquesta edició també té novetats. Volem que no sigui només un recull de peces, sinó que hi hagi la presència d'algun artista important que doni una mirada nova. Cal assenyalar la presència de l'Anna Huber i sobretot un nucli d'espectacles del Jerôme Bel de gran format al CCCB, a mig camí entre la programació ordinària però vinculat amb Dies de Dansa. Crec que és un procés de creixement important que està fent Dies de Dansa, de no ser només un recopilatori de peces curtes, sinó també presentant algunes línies personals de coreògrafs.

–I per acabar, com veu la dansa de cara al futur en relació amb altres arts escèniques?

–El més fantàstic de tot això és no saber cap on va la dansa. Si sabéssim cap on anem, segurament seria el principi de la fi d'aquesta investigació. Jo crec que la dansa està vivint un moment de reflexió autònoma i interna en els seus propis codis de representació. Celebro moltíssim que la dansa i el teatre estiguin caminant tan paral·lelament en molts aspectes. Primer, perquè la dansa ha estat un dels fenòmens més importants d'obertura dels codis narratius del teatre contemporani. Sense la força de la dansa contemporània, el teatre en els últims anys segurament hauria fet un altre viatge i una altra evolució. Per tant, crec que és molt interessant que ara sigui la dansa la que pugui portar els codis narratius del teatre al seu terreny, perquè és molt important que la dansa pugui triar altres elements per especular sobre el significat últim del moviment, que en aquest cas és una convenció per parlar d'emocions, i qualsevol eina nova és bona per especular-hi. Sempre és perillós tenir un futur obert i no saber molt bé cap on apunten les grans tendències. D'aquesta consciència de perill és d'on neixen les invencions més riques, més creatives i més útils per explicar els secrets de sempre, del nostre temps. Vivim en un temps prou caòtic com per necessitar, als escenaris, ordre i disciplina. Els escenaris necessiten finalment eines provades de la nostra realitat.

SIEMENS

Harmonia en les Innovacions

La música, com a expressió harmònica innovadora dels sentiments, és per a Siemens, des dels seus inicis, un punt d´apropament i unió entre les persones. Ja el 1972 es fundava el Patronat Ernst von Siemens, que atorga un cobdíciat premi musical: Benjamin Britten, Herbert von Karajen, Andrés Segovia, Leonard Bernstein, o Claudio Abbado entre d´altres, avalen el nivell dels guardonats.

El dia a dia esdevé alguna cosa similar. Els nostres enginyers desenvolupen solucions tecnològiques altament innovadores en harmonia total amb les persones i el seu entorn.

Des de fa més de 100 anys trobem a Espanya solucions en electrònica, electrotècnia i software que ofereixen els millors acords perquè els nostres clients dirigeixin amb èxit els seus negocis.

El director d'èxit necessita harmonia en les innovacions.

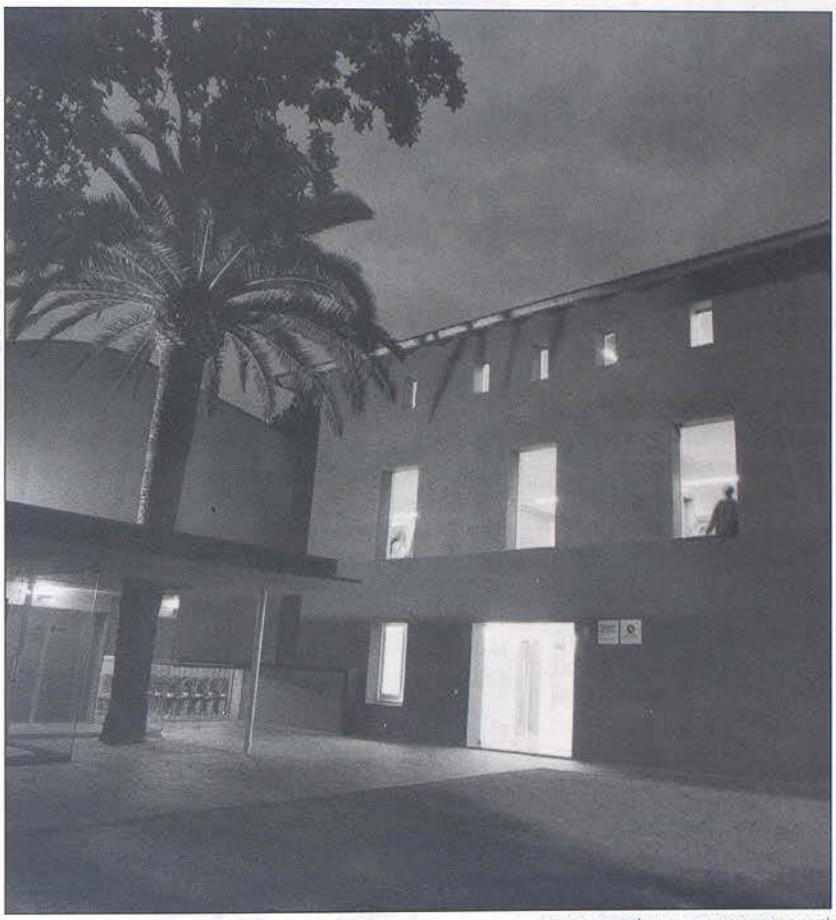
Siemens, S.A.
C/ Orense, 2 - 28020 Madrid. Tel.: 91 514 80 00
Fax: 91 514 80 06. **www.siemens.es**

BIBLIOTECA CATALUNYA

AUDITORIS DE CATALUNYA

Teatre American Lake de Gavà

Nom: American Lake.
Adreça: c/ Castelldefels, 11. Gavà 08850. Tel.: 93.638.41.16.
Arquitecte: Víctor Rahola.
Any de la rehabilitació: 1996.
Propietat: municipal.
Gestió: la gestió es fa directament des del Patronat Municipal de Cultura; la programació musical es gestiona per mitjà d'Amics de la Música de Gavà.
Aforament: 300 seients.
Capacitat d'ubicació d'intèrprets: l'escenari fa 9 x 8 m.
Funcionalitat i/o polivalència: cal dir que a Gavà hi ha el Teatre Maragall, amb un aforament de 900 butaques, on es fa teatre i determinats espectacles de dansa, mentre que a l'American Lake, que també és de propietat municipal, s'hi fa la programació de música i cineclub.
Temporades estables: d'octubre a març s'hi fa teatre professional cada cap de setmana (al Maragall), de música un cop al mes, però a l'estiu es programen altres activitats musicals.
Pressupost: el pressupost global de l'American Lake és de uns quatre milions, bàsicament destinats a activitats musicals.

ARXIU FOTOGRÀFIC DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ

Per **MONTSERRAT PUIG**

Benet Solima, tècnic de Cultura de l'Ajuntament de Gavà, és la persona responsable de la programació dels dos teatres locals i li demanem una mica la història d'aquest teatre amb un nom tan curiós.

–L'American Lake pertanyia a un conjunt d'equipaments de caire lúdic. L'any 1996 l'Ajuntament el va comprar i a més a més hi va fer obres de rehabilitació per adequar-lo a les necessitats d'una programació diversificada. L'aforament el fa especialment apte per a activitats de música clàssica, perquè queda tot recollit.
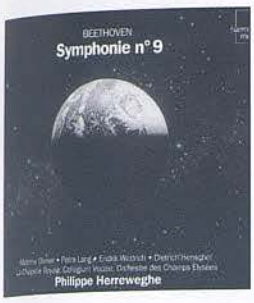
–Parli'ns de les activitats musicals que es programen a l'American Lake.

–Tenim un Patronat Municipal de Cultura que participa en la programació, i en el cas de la música ho fem per mitjà dels Amics de la Música de Gavà. Potser fa uns dos anys que fem temporades estables, donem a conèixer els compositors i intèrprets locals, com per exemple en Josep Blai, que escriu música per a cobla, però que també ha escrit obres per a saxo i piano. Fa anys aquest compositor formava part del duet Blai i Tono, que s'anunciaven com a intèrprets de música progressista. Una altra artista jove és la violinista Maria Roca. Per posar un exemple dels concerts que hem fet, li diré que hem tingut el duet de pianos format per Ludovica Mosca, piano clàssic, i Manel Camp, que fa jazz simfònic. D'altra banda, a l'estiu programem un cicle que es diu Música amb Arrels. És un festival de música ètnica. La Festa de la Música, a Gavà la celebrem en dissabte i és molt participativa, hi intervenen gairebé unes 500 persones, totes de la localitat, però malauradament no totes acudeixen als concerts que programem.

–I l'ensenyament de la música, com està a Gavà?

–Hi ha dues escoles, una de pública amb conveni amb l'Ajuntament i una de privada. D'altra banda, hi ha cinc o sis corals i una de cant gregorià. També hi ha una escola de dansa molt arrelada a Gavà, que fa el final de curs al Maragall, i tenim també una companyia de dansa que es diu El Zagí; per tant, diria que només ens falta que se sentin motivats per anar a concerts, perquè al teatre, ja hi assisteixen.

MÚSICA
cesc

BEETHOVEN:
Simfonia núm. 9

Diener, Lang, Wottrich, Henschel. La Chapelle Royale, Collegium Vocale. Orchestre des Champs Elysées. Philippe Herreweghe, director. Harmonia Mundi, 901687

Barcelona va ser una de les primeres ciutats europees a conèixer la nova producció de la *Novena*, en la versió dirigida per Herreweghe amb els seus conjunts habituals, vocals i instrumentals. Es tracta de la mateixa versió que –immediatament després de la gira de presentació– fou enregistrada per Harmonia Mundi. Els hàbits dels melòmans són molt arrelats en una obra tan prodigada; d'aquí la lògica diversitat d'opinions amb què fou rebuda aquella audició. Una obra de les característiques de la *Novena*, però, pertany a aquella mena de monuments musicals sempre susceptibles de descobrir-hi nous aspectes, en funció de l'enfocament interpretatiu a què siguin sotmesos. En aquest sentit, la versió que ens ocupa permet una visió de l'obra des d'una nova perspectiva, tot i no ser pas la primera vegada –a la sala de concerts o en produccions discogràfiques– que podem escoltar la *Novena* amb els criteris històrics dictats, entre altres coses, per la utilització d'instruments originals.

Amb l'adopció de les dades metronòmiques originals, provinents del mateix compositor –i difícilment realitzables amb els instruments convencionals actuals– i l'equilibrat balanç dinàmic que permeten les característiques sonores dels instruments històrics, hom pot redescobrir amb una particular nitidesa tota la textura de l'entramat interior de l'obra, només en algun moment emmascarada per la celeritat dels *tempi* adoptats. Una circumstància que, d'altra banda, confereix una exemplar fluïdesa al fraseig melòdic de l'"Adagio", mentre que, en canvi –i en relació amb les referències tàcitament establertes–, algunes seccions del final ens presenten un aire més solemne i pausat del que és habitual.

Una menció particular mereixen les intervencions corals, que, en ser confiades a un grup reduït de professionals, amb capacitat per dominar tots els recursos tècnics de l'art vocal, afronten amb tota brillantor i rodonesa les dificultats inherents en les tessitures vocals extremes de l'escriptura coral beethoveniana.

Estem, doncs, davant d'un document sonor del màxim interès, que aporta una visió estètica particular i, a partir d'una lectura coherent amb les seves intencions, obre les portes a una nova percepció d'una obra que no esgota fàcilment els seus múltiples valors. Potser el model aquí proposat no es generalitzarà en el futur, un fet que no en minimitza el valor real. ● **Lluís Millet**

MOZART:
Requiem

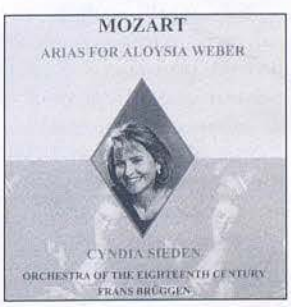
Julsdud, Brummelstroete, Vandersteene, Draijer. Netherlands Chamber Choir. Orchestra of the Eighteenth Century. Frans Brüggen, director. Glossa, GCD 921105.

És cert que es tracta d'una obra molt escoltada i enregistrada, en versions per a tots els gustos i d'uns criteris interpretatius molt diversos, i que, igualment, hom es pot preguntar pel sentit d'una nova edició discogràfica. Però també és cert que, pel caràcter tan emblemàtic d'aquest testament musical mozartià, el *Requiem* no esgota els seus tresors en una concreta lectura, sinó que sempre és susceptible de nous descobriments. És, doncs, aquest, un disc per a mozartians empedreïts, per a discòfils àvids d'exercir el plaer de la comparació o per a "fans" de les versions del singular director holandès, amb la seva famosa orquestra d'instruments històrics.

Incentius suplementaris deriven del fet de tractar-se d'una gravació en viu (enregistrada per la NHK de Tòquio al Metropolitan Art Space d'aquesta ciutat el 20 de març de 1998), un fet que hom pot detectar en la candent atmosfera que transcendeix l'audició enregistrada; i també de les dues peces mozartianes que precedeixen la interpretació del *Requiem*: la sublim i poc coneguda *Música fúnebre maçònica, K. 477* i el serenissim *Adagio per a dos clarinets i tres corni di bassetto, K. 411*, que anticipen de manera escaient el rerefons espiritual de la *Missa de difunts* mozartiana.

Brüggen s'atén a la versió tradicional de Süssmayer i en compensa els lleus desequilibris d'orquestració amb un impecable sentit del balanç sonor, sense ofegar l'amplitud de les sonoritats, sempre empastades i rodones, fins i tot en les intervencions més del metall en dinàmiques extremes. El conjunt de l'obra palesa un ritme interior vital (dues vegades interromput pels fragments litúrgics corresponents en cant pla), enquadrat en els dos pilars equivalents dels fragments inicial i conclusiu, que, en adoptar un *tempo* raonablement solemne (res a veure amb la lleugeresa de certes interpretacions "històriques") per a les introduccions de l'"Introit" i el "Lux aeterna" tradueix de manera admirable el dramatisme interior del contingut de l'obra. El cèlebre Netherlands Chamber Choir –una agrupació capaç d'integrar-se en els estils més diversos– respon amb inoïda versatilitat a les característiques vocals de la particular concepció estilística de Brüggen, sense sacrificar la rodonesa i l'empast, però integrant-se en un tot homogeni, del qual participa a parts iguals tot l'equip vocal i instrumental.

Edició limitada de col·leccionista, d'un interès fora de tot dubte. ● **Ll. M.**

MOZART: *Arias for Aloysia Weber*

Cyndia Sieden. Orchestra of the Eighteenth Century. Frans Brüggen, director. Glossa, GCD 921104.

Tot i no pertànyer a la parcel·la més coneguda i divulgada de l'obra mozartiana, el conjunt de les àries de concert del compositor de Salzburg, en termes generals, respon a les fonts

més genuïnes de la inspiració mozartiana, malgrat el seu caràcter de vegades circumstancial, en tant que breus escenes vocals que tradueixen tot l'inexhaurible instint teatral del compositor. En aquest cas, les dedicades, o escrites per a Aloysia Weber mostren un valor afegit pel fet de ser inspirades per les qualitats vocals i les associacions sentimentals de la dedicatària, que, com se sap, fou el gran amor frustrat del compositor.

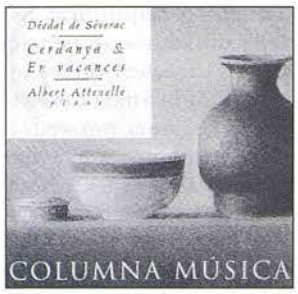
Habituats com estem a les interpretacions tradicionals, amb una aurèola de sòlida solemnitat, la interpretació de Brüggen fonamenta la seva expressivitat en la vivor, la transparència i el contrast. Els resultats són convincents i estimulants, i les sorpreses que aporten alguns dels *tempi* adoptats, particularment en els recitatius acompanyats de les àries més substancioses, com la sublim *Mia speranza adorata, K. 416*, esdevenen finalment un incentiu de la màxima atracció. Cyndia Sieden s'adapta magníficament a aquesta concepció, i la bondat de la seva interpretació, sense trets de fals exhibicionisme vocal, però d'una impecable puresa tímbrica i d'estil, contribueix eficaçment a la coherència d'una interpretació a la qual l'Orquestra del Segle XVIII aporta la seva peculiar i superior qualitat. ● **A. M.**

DÉODAT DE SÉVERAC:
Cerdanya & En vacances
Albert Attenelle, piano.
Columna Música,
1CM0040.

La singular figura de Déodat de Séverak, nascut a l'Alt Llenguadoc el 1872, ha restat injustament a l'ombra durant molt de temps. Respecte de la música francesa, pel fet que, tot i estar integrat inicialment a la vida musical de la capital francesa –on es formà a la Schola Cantorum, amb D'Indy, Magnard i Charles Bordes– i distanciar-se de l'hegemonia de la música germànica, abandonà l'estètica pròpiament parisenca en favor d'una inspiració local, meridional i mediterrània. Respecte de la música catalana, pel fet que la seva obra pianística fou d'alguna manera eclipsada per la del seu gran amic Isaac Albéniz, de qui va acabar, després de la seva mort, "Navarra", la darrera peça de la *suite Iberia*. Des del 1913 fins a la seva mort el 1921 residí a Ceret, on formà part, amb Manolo Hugué, Picasso i Joaquim Sunyer, de la famosa colònia d'artistes. D'altra banda, no foren menys sòlids els lligams musicals de Séverac amb l'àmbit musical català i, en aquest sentit, hom pot atribuir clarament a la seva obra pianística, no pas menyspreable, una funció de pont entre la generació d'Albéniz i Granados i la de Mompou i Blancafort.

Les dues col·leccions presents en aquest enregistrament (que ens donen una perspectiva completa d'allò que, entre nosaltres era fins ara conegut, com a molt, a través d'alguna mostra isolada) tenen les arrels, d'una banda, en la *suite* de viatge, segons el model dels *Anys de pelegrinatge* de Liszt, també adoptat per Albéniz a *Iberia*, i, de l'altra, en la tradició de la peça lliure d'estirp romàntica, que ens remet al precedent schumannià. Tant en l'escriptura pianística com en la substància musical, pròpiament, mostren una dimensió considerable, cosa que atorga a aquest CD una dimensió de redescobriment d'una parcel·la de la nostra música virtualment desconeguda.

Només elogis mereix la labor d'Albert Atenelle,

un pianista tan sòlid en els aspectes tècnics i sonors com lúcid en la seva concepció musical. Per tot això, cal atorgar un excel·lent a aquest enregistrament, per l'excel·lència de la interpretació i l'oportunitat del repertori que ens presenta. ● **A. M.**

AGE & CARME CANELA:
Australia
AGE (Albert Guinovart Ensemble) i
Carme Canela, veu.
Jaque Mate. JM 309 CD.

Albert Guinovart és un músic versàtil amb un inusual talent per imaginar melodies del no res. Compositor i pianista de formació clàssica, Guinovart ha compost obres simfòniques, de cambra, corals, òperes, ballets i musicals. La seva obra estableix vincles immediats amb la sensibilitat del públic. El cas més conegut són les composicions per a musicals, que han gaudit d'un èxit i una popularitat extraordinaris.

Aquest enregistrament és una nova mostra de capacitat melòdica de Guinovart, en aquest cas musicant un grapat de poemes de diversos autors (Gloria Fuertes, Albert Ràfols-Casamada, Carme Rovira, Isidre Vallès, Xavier Bru de Sala i Manuel Vázquez Montalbán). El mateix Guinovart escriu en el llibret del compacte que "*volíem seguir la tradició de la música de cambra i la de lied, que és musicar poemes, però volíem que arribés amb una estètica molt actual*". Aquest és el contingut del disc: un recull de *lieder* amb vocació de modernitat. Ara bé, "estètica molt actual" no vol dir avantguarda experimental o radicalment innovadora. La música del compacte està infinitament més a prop del romanticisme que no del serialisme o de la música aleatòria. "Actual", aquí vol dir visió actualitzada del romanticisme, terreny en el qual Guinovart es mou amb gran desimboltura. És més, la majoria de cançons podrien formar part d'un musical de Guinovart (de fet, el compacte inclou *Per què he plorat* del musical *Mar i cel* i el tema principal de *Flor de Nit*).

La tasca de musicar poetes diferents no era fàcil, i menys quan es tracta de poesia en prosa, per tant, sense la musicalitat pròpia de la poesia rimada. El resultat, però, és molt satisfactori. La música flueix de la mà del text, excel·lentment interpretada per l'Albert Guinovart Ensemble (Olvido Lanza, violí; Montse Vallvé, viola; Lito Iglesias, violoncel; Guillermo Prats, contrabaix; i Albert Guinovart, piano). La interpretació de Carme Canela, clara i sentida, inflama de vida cada cançó, tot i que el to, sovint, és massa homogeni. Destaquen les cançons a partir de poemes de Gloria Fuertes, com *Poema para encender un amor apagado* i *Celos de humo*. I per què *Australia*? Perquè va ser allà, en una gira amb Victòria dels Àngels, on van néixer aquestes cançons. ● **David Picó S.**

ÒPERES

Turandot
de Giacomo Puccini

Octubre 1999 dies 11, 13, 14, 16, 17, 19, 20, 23, 26 i 30
Sharon Sweet / Giovanna Casolla / Anna Tomowa-Sintow, Maria Bayo / Ana María Sánchez / Montserrat Martí, Jan Blinkhof / Johan Botha / Boiko Zvetanov, Stefano Palatchi / Simón Orfila.
Bertrand de Billy • Núria Espert • Ezio Frigerio.
Gran Teatre del Liceu / Théâtre du Capitole de Toulouse / Asociación Bilbaina de Amigos de la Ópera (ABAO).

El cas Makropoulos
de Leoš Janáček

Novembre 1999 dies 22, 25 i 28
Desembre 1999 dies 1, 4 i 7
Anja Silja, Kim Begley, Donald MacIntyre, Andrew Shore, Christian Papis, Anthony Roden, Manuela Kriscak, Nigel Douglas.
Antoni Ros Marbà • Nikolaus Lehnhoff • Tobias Hoheisel.
Festival de Glyndebourne.

Lucia di Lammermoor
de Gaetano Donizetti

Desembre 1999 dies 29 i 30
Gener 2000 dies 2, 4, 5, 7, 8, 9, 12 i 14
Giusy Devinu / Annick Massis, Josep Bros / Sergei Ghaidei, Alexandru Agache / Vicenç Sardinero, Carlos Cosías / Francisco Vas.
Bertrand de Billy / Elisabeth Attl • Graham Vick • Paul Brown.
Grand Théâtre de Genève / Maggio Musicale Fiorentino.

Don Carlo
de Giuseppe Verdi

Febrer 2000 dies 10, 13, 16, 19, 20, 22, 24 i 25
Ana María Sánchez / Verónica Villarroel, Dolora Zajick / Eugenie Grunewald, Walter Fraccaro / Gegam Grigorian, Carlos Alvarez / Vladimir Chernov, Roberto Scandiuzzi / Paata Burchuladze, Alexander Anisimov.
Jacques Delacote • Gilbert Deflo • Ezio Frigerio.
Gran Teatre del Liceu / Teatro Bellini de Catània.

Beatrice di Tenda
de Vincenzo Bellini

Març 2000 dies 8 i 12
Edita Gruberova, Petia Petrova, José Sempere, Renato Bruson.
Friedrich Haider.
en versió concert

Lohengrin
de Richard Wagner

Març 2000 dies 18, 23, 25, 28, 29 i 31
Abril 2000 dies 2 i 5
Jyrki Niskanen / Michael Pabst, Gwynne Geyer / Elisabete Matos, Eva Marton / Eugenie Grunewald, Hartmut Welker, Hans Tschammer.
Peter Schneider / Friedrich Haider • Peter Konwitschny.
Gran Teatre del Liceu / Hamburgische Staatsoper.

Le nozze di Figaro
de Wolfgang Amadeus Mozart

Maig 2000 dies 8, 11, 13, 14, 17, 19, 20 i 23
Regina Schörg / Danielle Borst, María Bayo / Isabel Monar, Petia Petrova / Itxaro Mentxaka, Manuel Lanza / Markus Eiche, Gilles Cachemaille / Simón Orfila, Olatz Saitua / Conxita García, Anne Howells, Kwangchul Youn, Eduard Giménez.
Bertrand de Billy / Elisabeth Attl • Robert Carsen.
Grand Théâtre de Bordeaux.

Sly
de Ermanno Wolf Ferrari

Juny 2000 dies 4, 7, 10, 13, 16 i 19
Isabelle Kabatu, Josep Carreras, Sherrill Milnes, Alessandro Guerzoni, Mireia Pintó.
David Giménez • Hans Hollmann • Hans Hoffer.
Opernhaus Zürich.

DANSA

Ballet de Frankfurt

Novembre 1999 dies 3, 4 i 5
Work Within Work / Quartette.
Coreografia: William Forsythe.
Música: Luciano Berio / Thom Willems.

Compañía Nacional de Danza

Gener 2000 dies 18, 19, 20, 21 i 22
Multiplicitat / Formes del silenci i del buit.
Coreografia: Nacho Duato.
Música: Johann Sebastian Bach.

Ballet del Teatre Bolshoi

Juny 2000 dies 27, 28, 29 i 30
Juliol 2000 dies 1 i 2
La bella dorment.
Coreografia: M. I. Petipa.
Música: Piotr I. Txaikovski.
Alexander Kopylov

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

CONCERTS

***Simfonia núm. 2* de Gustav Mahler**
Octubre 1999 dies 29 i 31
Noëmi Nadelmann, Birgitta Svendén.
Bertrand de Billy

Concert de l'Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu
Novembre 1999 dia 8
Riccardo Muti

"Panoràmica de la música txeca"
(En ocasió d'*El cas Makropoulos*)
Desembre 1999 dia 2
Salvador Mas

***Requiem* de Giuseppe Verdi**
Desembre 1999 dies 11 i 13
Isabelle Kabatu, Olga Borodina, Jaume Aragall, Carlo Colombara.
Bertrand de Billy

Concert Final Concurs "Francesc Viñas"
Gener 2000 dia 23
Javier Pérez Batista

Concert Richard Strauss
Març 2000 dia 30. Abril 2000 dia 1
Ana María Sánchez, Milagros Poblador, Michael Pabst, Stefano Palatchi.
Friedrich Haider

Concert Richard Wagner
Abril 2000 dia 9
Reinhild Runkel, Nadine Secunde, Plácido Domingo, David Pittman-Jennings, Matthias Hölle.
Bertrand de Billy

"Entorn de Mozart"
(En ocasió de *Le nozze di Figaro*)
Maig 2000 dia 16
Veronique Gens.
Matthias Bamert

"Els hereus de la Renaixença a l'òpera"
Juny 2000 dia 15
Josep Pons

RECITALS

Montserrat Caballé
Octubre 1999 dia 15

Jaume Aragall
Octubre 1999 dia 28

Marilyn Horne
Novembre 1999 dia 23

Alfredo Kraus
Novembre 1999 dia 27

Galina Gorchakova
Desembre 1999 dia 5

Joan Pons
Gener 2000 dia 3

Paata Burchuladze
Gener 2000 dia 13

Natalie Dessay
Febrer 2000 dia 15

Maria Guleghina
Març 2000 dia 5

David Daniels
Març 2000 dia 26

Anna Caterina Antonacci
Abril 2000 dia 4

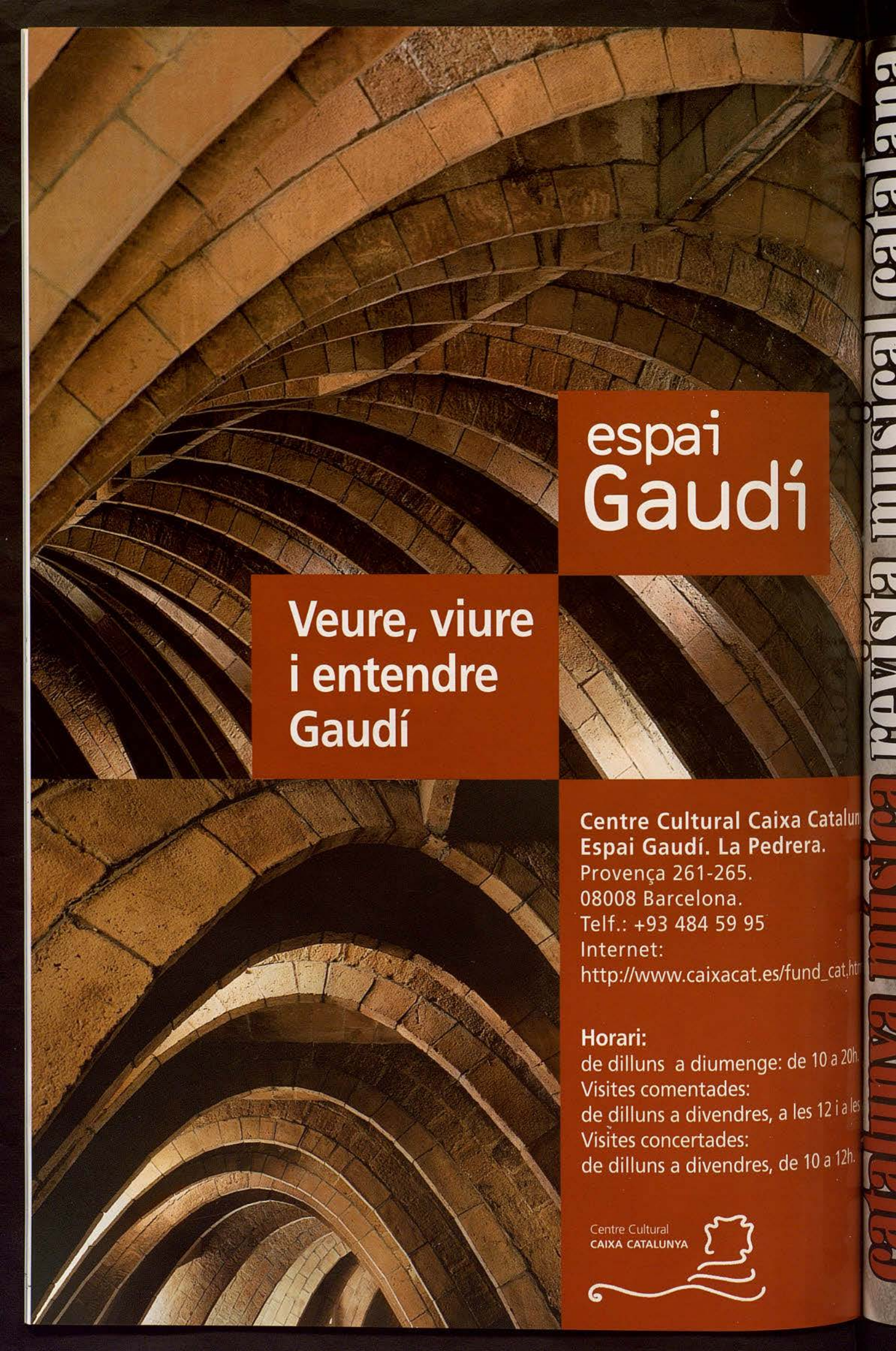
Susan Graham
Abril 2000 dia 25

Karita Mattila
Maig 2000 dia 18

Jane Eaglen
Juny 2000 dia 6

Soile Isokoski i Bo Skovhus
Juny 2000 dia 17

Gran Teatre del Liceu

espai Gaudí

Veure, viure i entendre Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalun
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265.
08008 Barcelona.
Telf.: +93 484 59 95
Internet:
http://www.caixacat.es/fund_cat.htm

Horari:
de dilluns a diumenge: de 10 a 20h.
Visites comentades:
de dilluns a divendres, a les 12 i a les
Visites concertades:
de dilluns a divendres, de 10 a 12h.

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA